

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2020. július 16., csütörtök

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a Magyarország 2021. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2020. évi LXXVI. törvényhez	1189
Végső előterjesztői indokolás a rozsdáövezeti akcióterületek létrehozásához szükséges intézkedésekről szóló 2020. évi LXXVII. törvényhez	1212
Végső előterjesztői indokolás az egyes törvényeknek a tizenharmadik havi nyugdíj visszaépítésével összefüggő módosításáról szóló 2020. évi LXXVIII. törvényhez	1214
Végső előterjesztői indokolás a Bérgarancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXIX. törvényhez	1215
Végső előterjesztői indokolás az egyes vagyongazdálkodást és a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokat érintő törvények módosításáról szóló 2020. évi LXXX. törvényhez	1216
Végső előterjesztői indokolás az egyes törvények igazgatási, valamint gazdaságélénkítő célú módosításáról, továbbá egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló 2020. évi LXXXI. törvényhez	1226
Végső előterjesztői indokolás a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXXII. törvényhez	1233
Végső előterjesztői indokolás az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény és az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXXIII. törvényhez	1233
Végső előterjesztői indokolás a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXXIV. törvényhez	1234
Végső előterjesztői indokolás az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvénynek az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló irányelv átültetésének kötelezettségével összefüggő módosításáról szóló 2020. évi LXXXV. törvényhez	1236
Végső előterjesztői indokolás az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló 2020. évi LXXXVI. törvényhez	1257
Végső előterjesztői indokolás a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXXVII. törvényhez	1266
Végső előterjesztői indokolás a magyar jelynyelvről és a magyar jelynyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXXVIII. törvényhez	1271
Végső előterjesztői indokolás a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény, valamint a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXXIX. törvényhez	1274

Tartalomjegyzék

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet módosításáról szóló 344/2020. (VII. 14.) Korm. rendelethez	1280
Végső előterjesztői indokolás a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló 239/2009. (X. 20.) Korm. rendelet és az egyes hajózási hatósági eljárások részletes szabályairól szóló 515/2017. (XII. 29.) Korm. rendelet módosításáról szóló 345/2020. (VII. 14.) Korm. rendelethez	1280

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a Magyarország 2021. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2020. évi LXXVI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

(Az indokolás az Indokolások Tárában közzétételre kerül)

Ez az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 22. § (5) bekezdése alapján a Kormány a központi költségvetésről szóló törvényjavaslatban foglaltak megalapozásához szükséges törvénymódosításokat tartalmazó törvényjavaslatot készít, amelyet úgy nyújt be az Országgyűlésnek, hogy az a központi költségvetésről szóló törvénnyel legalább egyidejűleg hatályba lépjen. A törvényjavaslat a Kormány ezen kötelezettségének teljesítéséként a központi költségvetésről szóló törvényjavaslatban foglaltak megalapozásához szükséges törvénymódosításokat tartalmazza.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) értelmében az állami tulajdonú épületek, telkek után nem kell építményadó, telekadót fizetni, ha az állami tulajdonú ingatlan vagyongazdálkodási szerv vagy például a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. (a továbbiakban: MNV Zrt.). Előfordul azonban, hogy az állami tulajdon vagyongazdálkodási szervet, egyesület, alapítvány, amelyekre ezen előny nem vonatkozik, noha az épületet, telket kedvezményezett tevékenységük körében a vagyongazdálkodásba adás feltételének megfelelően használják.

Ezért a javaslat mentesíti az egyesületet, alapítványt azon építményadó, telekadó alól, amelyet a vagyongazdálkodásukban álló állami tulajdonú ingatlan után kellene fizetni.

A 2. §-hoz

A beszámítás rendszere 2021-től megszűnik, ezért szükséges a rendelkezés pontosítása.

A 3. §-hoz és a 4. §-hoz

A hatályos szabályok szerint a helyi iparüzési adóelőleget az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig ki kell egészíteni a várható adóra annak a kettős könyvvitelt vezető társasági adóalany vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az adóévet megelőző évben éves szinten több volt, mint 100 millió forint.

Az adóelőleg-kiegészítés jogintézménye jelentős adminisztratív terhet jelent az azt teljesíteni köteles vállalkozások számára. Ugyanakkor az adóelőleg-kiegészítés kockázatot is hordoz akkor, ha a várható adóra vonatkozó becslés 10%-nál nagyobb hibahatárú (mulasztási bírságot kell fizetni, ha az adóelőleg-kiegészítés nem éri el a végleges adó 90%-át). Ezért a javaslat az adóelőleg-kiegészítési kötelezettséget már a hatálybalépéskor tartó adóévre vonatkozóan eltörli (a naptári évtől eltérő üzleti éves vállalkozások körében is).

A Javaslat a hatályon kívül helyező rendelkezésekkel – az adórendszer egyszerűsítése érdekében – kiemeli a Htv.-ből a reklámhordozók helyi építmény-adókötelezettségére vonatkozó rendelkezéseket.

Az 5. §-hoz, a 21. §-hoz, a 28. §-hoz, a 36. §-hoz, a 45. §-hoz, a 49. §-hoz, a 111. §-hoz, a 118. §-hoz és a 146. §-hoz

A javaslat a Nemzeti Foglalkoztatási Alap 2021. január 1-jei névváltozásával kapcsolatos módosításokat foglalja magában.

A 6. §-hoz és a 7. §-hoz

A rendelkezés – figyelemmel az Európai Bíróság közelmúltban hozott, szerencsejáték tárgyú, a magyar szerencsejáték-szabályozást érintő ítéleteire – a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény (a továbbiakban: Ktv.) módosítására irányul a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) szerinti megbízható szerencsejáték-szervezővel történő koncessziós szerződéskötés alapjául szolgáló eljárás szabályainak törvényi szintű megállapítása érdekében.

A Ktv. jelenleg hatályos rendelkezése szerint az ágazati miniszter mellőzheti a nyilvános koncessziós pályázat kiírását, ha a koncessziós szerződés megkötésére megbízható szerencsejáték-szervezővel is sor kerülhet.

A javaslat a megbízható szerencsejáték-szervezővel történő koncessziós szerződés megkötését ajánlattételi eljáráshoz köti, meghatározva az átláthatóságot biztosító, törvényi szintű szabályozást igénylő eljárási rendelkezéseket.

A 8. §-hoz

A javaslat a személyi megfeleléség kapcsán pontosítja azokat az esetköröket, amelyek az engedély kiadásának megtagadására adnak okot.

A 9. §-hoz

A hosszú lejáratú állami kötelezettségvállalások teljesítéséhez szükséges központi költségvetési fedezet folyamatos rendelkezésre állása kiemelt nemzetgazdasági érdek, mely forrás biztosításának egyik eleme a szerencsejáték-szervezés koncesszióba adásából befolyó költségvetési bevétel. Kiemelten fontos cél továbbá a több évre előre tervezhető állami bevételek maximalizálása. Fenti célok elérése érdekében a javaslat lehetővé teszi, hogy a szerencsejáték-szervezés állami felügyeletéért felelős miniszter kiemelt nemzetgazdasági érdekből ajánlattételi eljárást folytathasson le, koncessziós pályázatot írhatson ki olyan esetben, amikor az adott szerencsejáték-szervező tevékenységre korábban megkötött koncessziós szerződés eredeti időtartamának fele már eltelt, biztosítva ezzel a koncesszióba adásból eredő folyamatos költségvetési bevétel meglétét.

A javaslat szerinti rendelkezés egyúttal egyértelműsíti, hogy mely esetben van lehetőség a megbízható szerencsejáték-szervezővel való – koncessziós pályázat kiírása nélküli – szerződéskötésnek.

A 10. §-hoz

A javaslat a kormányzat bürokrácia csökkentésére irányuló célkitűzésével összhangban a személyi megfeleléség ismételt megállapítására irányuló eljárás gyakoriságát egy évről három évre módosítja.

A 11. §-hoz

A javaslat a sorsjegyek árusításának lehetőségét térben és időben egyaránt behatárolja és átalakítja a sorsjegyek darabszámára és összes nyereség értékére vonatkozó szabályozást is, amely így jobban igazodik a jelenlegi árszínvonalhoz.

A szabályozás életszerűsége érdekében a tombola szervezője közjegyző jelenléte nélkül is lebonyolíthatja a tombolajátékot. Ebben az esetben a szervező köteles a sorsolás lebonyolításáért felelős háromtagú sorsolási bizottságot kijelölni, mely bizottság köteles a sorsolásról jegyzőkönyvet felvenni. Ennek hiányában a sorsolási eseményről közjegyzői okiratot kell kiállítani.

A tombolajáték speciális jellege – miszerint azt a rendezvény helyszínén jelenlévők között bonyolítják le – indokolja azt, hogy az összes nyereményt azonnal átadják a jelen lévő játékosok részére, a sorsolás után nem maradhat át nem vett nyeremény.

A sorsolásos játékokra vonatkozó általános szabályoknál kedvezőbb feltételekből következően szükséges a garanciális jellegű szabályok bevezetése, így a javaslat rögzíti, hogy egy rendezvényen belül kizárólag egy tombola szervezhető, továbbá azt is, hogy tombolajáték keretében nem lehet készpénzt sorsolni.

A javaslat a bölcsődei ellátást nyújtó intézmények (bölcsőde, mini bölcsőde, munkahelyi bölcsőde, családi bölcsőde) és a nevelési-oktatási intézmények rendezvényein lebonyolított tombolajátékokkal kapcsolatos adminisztrációs terhek csökkentésére is irányul. Ennek érdekében megszünteti az e körben megrendezett tombolajátékokra vonatkozó bejelentési és végelszámolási kötelezettséget. A jótékonyági céllal megrendezett rendezvények sajátosságaira figyelemmel a módosító javaslat eltörli továbbá a kisorsolt nyeremények értékére vonatkozó jelenlegi korlátozó szabályt, amelynek eredményeként az érintett intézmények az eladott sorsjegyek összértékét teljes egészében az előzetesen meghirdetett karitatív célra fordíthatják.

A javaslat továbbá az Szjtv. 7/A. § (2) bekezdésének az eljárás ügyfél kérelmére történő szünetelését kizáró előírásának hatályon kívül helyezésére irányul.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 49. § (1) bekezdése szerint a közigazgatási hatósági eljárás szünetel, ha azt – jogszabály kizáró rendelkezésének hiányában – az ügyfél kéri, több ügyfél esetén az ügyfelek együttesen kérik.

Az Szjtv. 7/A. § (2) bekezdése – az Ákr. 49. § (1) bekezdése szerinti kizáró jogszabályi rendelkezésként – szerencsejáték ügyben és – a koncessziós pályázati eljárás kivételével – az Szjtv. hatálya alá tartozó egyéb ügyben kizárja az eljárás ügyfél kérelmére történő szünetelését. A szünetelés jogintézményének alapvető célja, hogy az ügyfélbarátsághoz, gazdaságossághoz és a bürokratikus terhek csökkentéséhez kapcsolódó elvárásokkal összhangban biztosítsa annak lehetőségét, hogy a kérelmező az ügy uraként a kérelmére indult eljárást függő helyzetbe hozza. A szünetelés kérését szerencsejáték ügyekben, illetve az Szjtv. hatálya alá tartozó egyéb ügyekben sem indokolt kizárni az ügyfél számára, mivel ezekben nem merül fel olyan speciálisan a szerencsejáték szakterülethez köthető körülmény, amely az Ákr. általános szabályozásától eltérő szabály megállapítását indokolná a szünetelésre vonatkozóan.

A 12. §-hoz

A javaslat a műszaki-technológiai fejlődésre figyelemmel lehetővé teszi sorsjáték hírközlő eszköz és rendszer útján történő szervezését.

A 13. §-hoz

A végrehajtási rendelet 22. § (3) bekezdésének hatályon kívül helyezésével összefüggő, a fogadások fogadószelvényeinek megsemmisítésére vonatkozó kiegészítő szabályozás. A § továbbá pontosítja a bukmékeri rendszerű fogadás esetén a koncessziók számára és a koncessziós díjra vonatkozó hatályos szabályozást is.

A 14. §-hoz

A javaslat a távszerencsejáték fogalmát módosítja annak érdekében, hogy annak keretében a lóverseny és a sportrendezvény mellett egyéb fogadási eseményekre is szervezhető legyen fogadás.

A 15. §-hoz

Az Szjtv. 2013 novemberében elfogadott módosítása beiktatta a megbízható szerencsejáték szervező fogalmát a törvénybe. Az elfogadott módosítás meghatározta a megbízható szerencsejáték szervező fogalmát, és a nemzeti vagyonról szóló törvény, a koncessziós törvény és a szerencsejáték törvény módosításával megteremtette egy új eljárási rend lehetőségét. A jogalkalmazás során tapasztaltak alapján – figyelemmel az Európai Bíróság ítéleteiben foglaltakra – a javaslat e rendelkezéseket pontosítja.

A 16. §-hoz

A módosítás felhatalmazó rendelkezést épít be az Szjtv.-be a személyi megfelelés megállapítására és meghosszabbítására vonatkozó részletes eljárási szabályok megalkotása érdekében.

A § továbbá a 9. §-sal összefüggésben szükséges felhatalmazó rendelkezést is tartalmazza.

A 17. §-hoz

A javaslat rögzíti, hogy a korábban kiadott engedélyek és koncessziós szerződések változatlanul – az engedélyben, illetve a koncessziós szerződésben megállapított időpontig – érvényesek, illetve hatályosak, továbbá a korábban kiadott engedélyek érvényességét érintő átmeneti rendelkezést tartalmaz azon esetre, amikor a koncessziós szerződés megszűnését megelőzően megindított koncessziós pályázati vagy nyilvános pályázat kiírása nélküli ajánlattételi eljárásban a korábbi jogosult is pályázatot nyújt be vagy ajánlatot tesz.

A 18. §-hoz

A jogharmonizációs záradék pontosítására irányuló rendelkezés.

A 19. §-hoz

Szövegcsere módosítások, amelyekkel a javaslat – igazodva a nemzeti vagyonról szóló törvényben meghatározott általános koncessziós időtartamhoz – meghatározza a szerencsejáték-szervezésre vonatkozó koncessziós szerződés lehetséges leghosszabb időtartamát. Mindezek mellett a § a személyi megfelelés megállapításával kapcsolatos eljárásokra vonatkozó kormányrendeleti felhatalmazás miatt szükséges szövegcsere módosításokat tartalmazza.

A 20. §-hoz

A 19. §-sal összefüggésben és az Szjtv. 27. § (7) bekezdésének a hatályon kívül helyezésével összefüggésben szükséges hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz.

A 22–26. §-hoz és az 1. mellékletéhez

A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: új Tbj.) 37. §-a – a járulékfizetésre vonatkozó különös szabályok – bővebb személyi körre vonatkozóan állapít meg nyugdíjjárulék fizetési kötelezettséget, mint a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 4. § (3) bekezdés b) pontja, a módosítás következtében a bővebb személyi kör nevesítésére kerül sor.

Az új Tbj. 38. §-a rögzíti az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás fizetését megalapozó jogviszonyból származó jövedelem után a biztosított társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettségét, amelyből származó bevétel egy része az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény alapján átutalásra kerül a Nyugdíjbiztosítási Alap, illetve egy további része az Egészségbiztosítási Alap részére.

A munkáltatói egészségbiztosítási járulék és a munkáltatói nyugdíjbiztosítási járulék adónem 2011. december 31-ével megszűnt és az eltelt időre tekintettel utólagos befizetés sem várható már ezen a címen.

A törvényjavaslat az új Tbj.-vel való összhangot teremti meg.

A 27. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint az Magyar Bírósági Végrehajtói Kart (a továbbiakban: Kar) és az Igazságügyi Minisztériumot az önálló bírósági végrehajtói szervezetrendszerrel kapcsolatos feladataik ellátása érdekében az önálló bírósági végrehajtó hatáskörébe tartozó végrehajtási ügyek után általános költségátalány illeti meg. Az általános költségátalányt az adóstól a behajtott követelésen felül – a végrehajtási költségekkel együtt – a végrehajtó hajtja be és fizeti meg a Kar felé. A javaslat az általános költségátalány Igazságügyi Minisztériumot megillető részét 35%-ról 15%-ra módosítja.

A 29. §-hoz

A magánszemélyt terhelő egészségügyi szolgáltatási járulékot a magánszemély helyett más személy is megfizetheti (pl.: más magánszemély, alapítvány, önkormányzat, korábbi munkáltató). E rendelkezés biztosítja, hogy a magánszemély a más által viselt kötelezettség révén ne szerezzen bevételt. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a magánszemély helyett más által viselt egészségügyi szolgáltatási járulék nem minősül jövedelemnek.

A 30. §-hoz

A koronavírus világjárvány gazdasági hatásainak mérséklése érdekében a beruházások társasági adózási korlátjának enyhítéséről szóló 171/2020. (IV. 30.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése a társasági adóalanyok számára lehetővé tette, hogy az adózás előtti eredményüket fejlesztési tartalék címén egy magasabb összeggel csökkentse. Ennek érdekében, hogy ne csak a gazdasági társaságok, hanem az egyéni vállalkozók is élhessenek ezzel a kedvezményes lehetőséggel, a módosítás lehetővé teszi, hogy az egyéni vállalkozók a vállalkozói bevételüket fejlesztési tartalék címén a vállalkozói költségek levonása után fennmaradó vállalkozói bevételük 50 százaléka helyett annak teljes összegével csökkenthessék. A fejlesztési tartalék címén nyilvántartásba vehető összeg felső korlátja nem módosul, az továbbra is 500 millió forint marad.

A 31. §-hoz

Az igazságügyi alkalmazottak cafetéria-juttatásra való jogosultsága 2018. évtől megszűnt.

A jogosultságot hatályon kívül helyező, az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: lasz.), valamint a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi LXXXVII. törvény indokolása szerint az igazságügyi alkalmazottak cafetéria-jogosultsága azért szűnt meg, mert a kormányhivatalokban dolgozó állami tisztviselők sem voltak jogosultak cafetéria juttatásra. Az indokolás bevezető részében kimondja, hogy az lasz. módosítása során a törvény jellemzően az állami tisztviselőkre vonatkozó szabályozást vette alapul annak érdekében, hogy az állami intézmények által foglalkoztatottak jogállásának előírásai összhangban álljanak egymással.

Időközben a kormányhivatalokban szolgálatot teljesítő kormánytisztviselők 2020. április 1. napjától ismételten jogosultakká váltak cafetéria-juttatásra. Erre figyelemmel indokolt az igazságügyi alkalmazottak részére is cafetéria-juttatás lehetőségének biztosítása.

A 32. §-hoz és a 33. §-hoz

A módosítás a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) és az új Tbj. összhangját teremti meg.

A 34. §-hoz és a 35. §-hoz

A javaslat a mozgóképről szóló törvényben a Nemzeti Filmiroda 2019. december 31-i szervezeti változásaival összefüggő módosításokat fogalmaz meg.

A 37. §-hoz

A javaslat – a „Magyarországi nyaralóhajózás alapjainak és hátterének megteremtésével kapcsolatos program” elindításáról szóló 1870/2017. (XI. 29.) Korm. határozat 1. pontjában foglalt célok megvalósítása mentén – megteremti a nyaralóhajózás kereskedelmi tevékenységének jogszabályi alapját Magyarországon.

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Ker.tv.) módosítása a nyaralóhajózásra, mint speciális szálláshely-szolgáltatási tevékenységre vonatkozó szabályokat állapítja meg. A Ker.tv. 2. § 22. pontja kiegészül a működési gyakorlata alapján kereskedelmi célú szálláshelyként értelmezhető nyaralóhajóval, mint speciális engedélyhez és speciális területhez kötött szálláshellyel.

A kereskedelmi törvényben a szálláshely épületként, önálló rendeltetési egységet képező épületrészként vagy területként van meghatározva. A szállást is nyújtó nyaralóhajókat jelenleg nem fedi le a szabályozás, így az ilyen

típusú helyszíneken keletkező vendégéjszakák nem kerülnek regisztrációra és a kapcsolódó jogérvényesítés lehetőségei nem állnak fent.

A szabályozással egyértelművé válik a nyaralóhajó, mint szálláshely adózása, továbbá az idegenforgalmi adó fizetési kötelezettség és lehetővé válik a hazai turizmus támogatása a Széchenyi pihenőkártyák elfogadásával. A nyaralóhajózás jogszabályi háttere:

1. A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 87. § (29a) bekezdése definiálja a nyaralóhajó fogalmát.
2. Az egyes hajózási hatósági eljárások részletes szabályairól szóló 515/2017. (XII. 29.) Korm. rendelet a nyaralóhajózás engedélyezésére vonatkozó szabályokat hozza létre, valamint a nyaralóhajó bérbeadása fogalmát adja meg, amely szerint ez a hajózási engedéllyel, valamint a hajózási hatóság egyedi engedélyével rendelkező hajózási vállalkozás által végzett hajózási tevékenység.
3. A víziközeledés rendjéről szóló 57/2011. (XI. 22.) NFM rendelet, amely szerint a Tisza és a Bodrog meghatározott szakaszain lehet nyaralóhajózni.

A fenti jogszabályi háttér biztosítja, hogy a műszaki paramétereik alapján nyaralóhajónak minősíthető, kizárólag a kijelölt vízterületen és speciális nyaralóhajó engedéllyel rendelkező hajók átminősítése a jogszabályi feltételek teljesítése esetén megtörténjen.

A 38. §-hoz

A világban zajló folyamatok rámutattak, hogy az elektronikus fizetések iránti igény folyamatosan növekszik és a létjogosultsága megkérdőjelezhetetlen biztonsági és érintésmentes fizetési megközelítésben egyaránt. Így a már on-line pénztárgéppel rendelkezőknek kötelező lesz bármilyen formában, de elektronikus fizetési lehetőséget biztosítaniuk a vevők számára. Fontos egyben az is, hogy ez elérhető és rendelkezésre álló legyen, azaz a vevő döntése alapján bármikor rendelkezésre álljon.

A 39–41. §-hoz

A módosító javaslat célja, hogy lehetőséget teremtsen a Horeca (hotel-restaurant-cafe) piacon általános gyakorlatként alkalmazott kizárólagos termékértékesítési szerződések visszaszorítására. A Horeca piacon a nagy gyártók kötik le – a kisebb gyártókkal szemben – kizárólagos megállapodások megkötésével a forgalom döntő hányadát. Így például sem az import, sem a kisüzemi gyártók nem tudtak piacot nyerni a gyárakkal szemben a kizárólagossági kikötések miatt.

A javaslat egyik célja, hogy a versenyproblémát kiváltó (halmozott) piaclezáró hatást csökkentse és a kisebb piaci szereplők (pl.: kisüzemi sörfőzdék) így nagyobb eséllyel gyakorolhassanak hatást a piacon. A javaslat további célja, hogy a piaci szereplők ne csak egy gyártó termékeit árusítsák, hanem több gyártó termékét is szerepeltessék a szortimentjükben, ami a fogyasztók számára kedvezőbb helyzetet teremt.

A javaslatnak nem célja betiltani a nagy gyártók által megrendelőik számára biztosított kedvezményeket, illetve az ingyenesen juttatott – reklámhordozó elemet tartalmazó – eszközöknek a biztosítását.

A javaslat szerinti rendelkezések megsértése esetén a Gazdasági Versenyhivatal jár el, és a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény szerinti jogkövetkezményeket alkalmazhatja.

A 42. §-hoz

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Áhtm.) az államháztartási szférán belül generális közalapítvány- és alapítvány-alapítási tilalmat és ezek működésének korlátozására, illetve megszüntetésére (átalakítására) irányuló szabályozást vezetett be. Az elmúlt években azonban erőteljes társadalmi igény mutatkozott aziránt, hogy egyedi esetekben, meghatározott körben és erre irányuló – sajátos szabályok megállapítását is lehetővé tevő – törvényi felhatalmazás alapján a Kormánynak kivételesen módja legyen arra, hogy az állam képviseletében alapítványt hozhasson létre, ha ilyen szervezeti keretek között biztosítható a leoptimalisabb módon meghatározott közfeladatok ellátása. Ezt az igényt az Áhtm.-et is módosító 2016. évi CI. törvény 1. §-a elégítette ki, amely az államháztartás körében közalapítvány- és alapítvány-alapítási tilalmat kimondó Áhtm. 1. § (1) bekezdését azzal az (1a) bekezdéssel egészítette ki, amely szerint a Kormány külön törvény rendelkezése alapján alapítványt hozhat létre.

A jogalkalmazás során gondot jelenthet azonban az, hogy az Áhtm. 8. §-a szerint a törvény alkalmazásában állami alapító alatt a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény 62. § (3) bekezdésében meghatározott alapítót kell érteni, amelynek b) pontja szerint a Kormány is állami alapítónak minősül. Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a jogalkotónak nem volt célja az, hogy a Kormány által az erre feljogosító külön törvény előírásainak megfelelően létrehozott alapítványra is alkalmazni kelljen az Áhtm. egyéb – az államháztartás körébe tartozó alapítók által alapított közalapítványok és alapítványok működésének felszámolására és korlátozására irányuló korábban megállapított – szabályait. Ez ugyanis ellentétes lett volna a jogalkotónak azzal a törekvésével, amely éppen egy újonnan felmerült és alapítványi formában működtetni kívánt szervezet iránti társadalmi igény kielégítését célozta, és ennek garanciáját biztosította azáltal, hogy mind az alapításhoz, mind pedig a működtetéshez külön törvényi rendelkezések szükségességét is megkövetelte.

Ezért a törvényi céloknak megfelelő jogalkalmazás megkönnyítése, illetve a szabályozás egyértelművé tétele érdekében az Áhtm. 8. §-át, amely szerint e törvény alkalmazásában állami alapító alatt a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény 62. § (3) bekezdésében meghatározott alapítót kell érteni (amely körbe tartozik a Kormány is), indokolt kiegészíteni azzal a rendelkezéssel, amely szerint e törvény állami alapítóra vonatkozó szabályai nem alkalmazhatók akkor, ha a Kormány az 1. § (1a) bekezdésében foglaltak szerint hoz létre alapítványt vagy vagyonkezelő alapítványt. A javaslat kiterjed azon alapítványokra is, amelyekhez a Kormány az állam nevében, külön törvényi adta felhatalmazás alapján csatlakozott.

A 43. §-hoz, a 44. §-hoz, a 148. §-hoz és a 149. §-hoz

Az ésszerű, rugalmas és hatékony vagyongazdálkodás megteremtése érdekében – Magyarország függetlenségének, területi épségének, nemzetközi szerződésekben rögzített határainak, lakosságának és anyagi javainak védelméhez, mint alapfeladat ellátásához szükséges sajátosságok figyelembevétele mellett – a jelenleg működő vagyonkezelési rendszer átfogó átalakítása vált indokolttá.

A vagyonkezelői jog megszűnésével érintett ingatlanok körének meghatározása, az ideiglenes jelleggel létrejövő átmeneti használati jog keletkezésének és az állami elhelyezési célú ingatlanhasználati jogviszony létrejöttének sarokköve az ingatlan-minősítő nyilatkozat. Az ingatlan-minősítő nyilatkozatot a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szervek önbevallásos alapon, az irányításukat vagy felügyeletüket ellátó szerv vezetőjének egyetértését jelző záradékkal ellátva kötelesek eljuttatni a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MNV Zrt.) részére, valamint amennyiben az abban szereplő valamely ingatlan nem az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorlása alá tartozik, úgy az MNV Zrt. mellett az érintett tulajdonosi joggyakorló részére.

A Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szervek vagyonkezelői joga két lépcsőben szűnik meg, a főváros közigazgatási határán belül és kívül elhelyezkedő ingatlanok tekintetében. A vagyonkezelői jog megszűnése nem terjed ki a külföldön lévő, állami tulajdonban álló ingatlanokra.

A javaslat célja, hogy az elhelyezési vagy rekreációs célú ingatlanok – a meghatározott kivételektől eltekintve – egységesen az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorlása alatt álljanak, azokkal, mint állami elhelyezési célú ingatlanokkal az MNV Zrt. gazdálkadjon. Azok az elhelyezési vagy rekreációs célú ingatlanok, amelyek a vagyonkezelői jog megszűnésekor más tulajdonosi joggyakorló tulajdonosi joggyakorlása alatt állnak, a törvény erejénél fogva az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorlása alá kerülnek. Az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorlása alá kerülő elhelyezési célú vagy rekreációs célú ingatlanok tekintetében az érintett költségvetési szerveket a törvényben és a végrehajtási rendeletében meghatározottak szerinti jogok illetik meg és kötelezettségek terhelik.

A rendelkezések rögzítik az átmeneti használati jog keletkezésére vonatkozó szabályokat, a jogviszony tartalmát adó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény haszonkölcsön-szerződésre vonatkozó rendelkezéseire képesti eltéréseket, valamint az MNV Zrt. átmeneti használati jog fennállása alatti, az érintett ingatlanok használati viszonyainak felülvizsgálatára és a kijelölő okirat kiadására vonatkozóan teljesítendő feladatait, valamint az MNV Zrt. törvényi jogutódlására vonatkozó alapvető szabályokat.

A javaslat megállapítja továbbá a beruházásokkal, felújításokkal kapcsolatos, folyamatban lévő közbeszerzési és beszerzési eljárásokra vonatkozó jogutódlási szabályokat is. Az MNV Zrt. szerződésbe való belépésének törvényi szabályozása mellett szükséges és indokolt megteremteni az MNV Zrt. számára annak a jogi lehetőségét, hogy ezen szerződések tekintetében kilencven napon belül éljen a felmondás jogával, amennyiben a szerződés hatályban

tartása a vagyongazdálkodás elveivel, céljaival, a költséghatékony és költségkímélő megvalósítással nem áll összhangban, azzal nem összeegyeztethető.

A törvényjavaslat rögzíti a vagyonkezelési szerződés egyoldalú felmondásának lehetőségét, meghatározott feltételek fennállása esetén, a jelzett határidőig. Emellett a szabályozás megteremti az MNV Zrt. ingatlan-nyilvántartás felé történő eljárási kötelezettségét is.

Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosításával rögzítésre kerül az MNV Zrt. elhelyezési kötelezettsége és az ahhoz kapcsolódó feladatai. Meghatározásra kerül továbbá, hogy az elhelyezési kötelezettségnek az MNV Zrt. a kijelölő okirat kiadásával tesz eleget, amely a központi költségvetési szerveket kötelezi az abban megjelölt ingatlanok birtokba vételére.

A rendelkezés rögzíti továbbá annak a kizárólagosságát, hogy elhelyezési céllal a költségvetési szervek javára az MNV Zrt. jogosult nem állami tulajdonú ingatlanra vonatkozó használati jogosultságot eredményező megállapodást kötni.

A javaslat deklarálja az MNV Zrt.-nek az állami elhelyezési célú ingatlanok tekintetében fennálló hasznosítási jogosítványát, valamint meghatározza a kivételek körét is. Rögzítésre kerül az állami elhelyezési célú ingatlanként történő használat ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének szabálya is.

A javaslat meghatározza az állami elhelyezési célú ingatlanhasználati jogviszony megszűnésének eseteit, módjait.

A rendelkezés lehetőséget biztosít az MNV Zrt. részére, hogy az üzemeltetési feladatai ellátásához más szervezetek közreműködését is igénybe vegye. Mivel a bevonható – jelen feladatok ellátására szakmailag alkalmas – személyek köre törvényileg szűken meghatározott, így a folyamatos feladatellátás érdekében szükséges annak biztosítása, hogy erre közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül kerüljön sor.

A korábbi felhatalmazó rendelkezéseket a javaslat kiegészíti az állami elhelyezési célú ingatlanhasználati jogviszonyra vonatkozó részletszabályok megalkotására vonatkozó felhatalmazással.

A módosítás a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény szerinti nemzeti emlékhelyen folyamatban lévő beruházások megvalósítását biztosítja. Ennek érdekében szükséges, hogy az ezen a területen található ingatlanok az általános szabály alól kivételt képezzenek.

A 46. §-hoz és a 47. §-hoz

A javaslat a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény módosításával pontosítja az e törvényben foglalt, a köztulajdonban álló gazdasági társaságok belső kontrollrendszerére vonatkozó szabályok alanyi hatályára vonatkozó rendelkezéseket a Magyar Nemzeti Bank felügyelete alá tartozó köztulajdonban álló gazdasági társaságok tekintetében. E módosítás egyértelműsíti, hogy ezen gazdasági társaságok a működésükre vonatkozó jogszabályokban foglaltaknak megfelelően kötelesek kialakítani a belső kontrollrendszerüket.

A módosítás továbbá a belső ellenőrzést végző személy kiválasztásával és jogviszonyának létesítésével összefüggő, a felügyelőbizottság előzetes jóváhagyásához kötött döntés meghozatalára vonatkozó rendelkezéseket pontosítja.

A 48. §-hoz

A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításának indoka, hogy a miniszteri biztos egyidejűleg csak helyettes államtitkári pozíciót tölthessen be. Ekkor juttatásaira a helyettes államtitkár juttatásaira vonatkozó szabályok lesznek alkalmazandók azzal, hogy csak akkor jogosult a miniszteri biztosi megbízására tekintettel juttatásra, ha a biztosi megbízása a helyettes államtitkári feladatkörével nem függ össze.

Az 50. §-hoz és az 52. §-hoz

A médiaszolgáltatással kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi LXIII. törvény 23. §-a – 2020. szeptember 19-i hatállyal – lényeges módosításokat vezetett be a fogyatékkal élő személyek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó szabályokat illetően.

A javaslat ezen módosítások pontosítására, konkrétabbá tételére irányul, elősegítve ezzel a jogrendszer koherenciájának biztosítását is az audiovizuális szabályozás tekintetében, szem előtt tartva a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény fogaatékkal élők segítése érdekében megalkotott rendelkezéseinek és a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény módosításáról szóló T/10734. számú törvényjavaslat céljait és elvi alapjait.

Nem csak a hallássérültek, hanem a fogaatékkal élők esetén általánosságban törekedni kell az audiovizuális médiaszolgáltatóknak arra, hogy műsorszámukat hozzáférhetővé tegye.

Az országos audiovizuális szolgáltatókat kötelezi a törvény, hogy szinte valamennyi műsorszámuk magyar nyelvű felirattal – például teletext szolgáltatáson keresztül vagy jelnyelvi tolmácsolással is – elérhető legyen.

A közszolgálati és a legnagyobb éves átlagos közönségaránnyal rendelkező médiaszolgáltatás vonatkozásában jelentős befolyással rendelkező (JBE) audiovizuális médiaszolgáltató pedig köteles biztosítani a 18 óra 30 perc és a 21 óra 30 perc közötti időszáiban, hogy a 18 óra 30 perc és 21 óra 30 perc közötti időszáiban a hazai gyártású filmalkotásokat a látássérült nézők számára például hangalámondás vagy hangos feliratozás útján – hozzáférhetővé tegye.

A javasolt módosítás egyértelművé teszi továbbá a hallássérült nézők tekintetében, hogy 2014 óta a napi 10 óra műsoridőt kell akadálymentesen hozzáférhetővé tenni.

A médiaszolgáltató a feliratozással, illetve jelnyelvi tolmácsolással, továbbá a hangalámondással, vagy hangos feliratozással megkezdett műsorszámot – a műsorszám egységét nem sértve –, valamint a műsorszámok egymással dramaturgiaiailag összekapcsolódó sorozatát köteles annak teljes időtartama alatt nemcsak feliratozni, illetve jelnyelvi tolmácsolással, hanem hangalámondással, vagy hangos feliratozással is köteles ellátni.

Az audiovizuális médiaszolgáltatás médiaszolgáltatója köteles az akadálymentesítést célzó intézkedésekről cselekvési tervet készíteni és a cselekvési tervről, az annak alapján végrehajtott intézkedésekről a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság felhívására – első alkalommal 2022. szeptember 19. napjáig tájékoztatást adni. A javasolt, a határidőkre vonatkozó módosítások összhangban vannak az Európai Parlament és a Tanács 2018/1808 Irányelv 7. cikk (2) bekezdésben foglaltakkal.

Az 51. §-hoz és az 53. §-hoz

A javaslat célja, hogy a Médiaszolgáltatás-Támogató és Vagyonkezelő Alap (a továbbiakban: Alap) részére fizetendő közszolgálati hozzájárulás az Alap közszolgálati feladatai ellátásának nettó költségeire figyelemmel kerüljön meghatározásra, az állami támogatás szabályainak a közszolgálati műsorszolgáltatásra történő alkalmazásáról szóló 2009/C 257/01 számú bizottsági közleményben foglaltakkal összhangban. A kiegészítés emellett továbbra is biztosítja, hogy a közszolgálati hozzájárulás a jövőben is a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 136. § (4) bekezdésében nevesített, a lineáris audiovizuális médiaszolgáltatások vételére alkalmas készüléket használó háztartások számának figyelembevételén alapul, valamint alkalmas arra, hogy érvényesítse a technológiai fejlődésből adódó műszaki szinten tartás követelményeit is.

Az 54. §-hoz és az 55. §-hoz

A módosítás célja a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvénnyel (a továbbiakban: Kit.) való összhang megteremtését szolgáló technikai jellegű módosítások átvezetése, illetve a d) és e) pont vonatkozásában a módosítás biztosítja annak a – Kit.-tel összhangban lévő – lehetőségét, hogy a honvédelemért felelős miniszter egyes irányítási hatásköreinek a gyakorlására kijelölt személyek között a minisztériumi felsővezetők mellett a Kit. szerinti miniszteri biztos is megjelenhessen.

Az 56. §-hoz és az 59. §-hoz

A javaslat a jubileumi jutalomra vonatkozó rendelkezéseket egészíti ki oly módon, hogy a 45 év ügyészségi szolgálati idő után hat havi illetménynek megfelelő jutalomra legyen jogosult az ügyész (eddig a maximum 40 év szolgálati idő után volt öt havi illetmény).

Az 57. §-hoz és az 58. §-hoz

A § a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény módosításával lehetővé teszi, hogy a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak részére is adható legyen cafetéria juttatás.

A 60. §-hoz

A javaslat a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (a továbbiakban: Kenyt.), valamint az új Tbj. összhangját teremti meg.

A 61. §-hoz

A javaslat a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvénynek a polgármesteri bérhez kapcsolódó finanszírozási szabályokra vonatkozó rendelkezéseit pontosítja, összhangban azzal, hogy helyi önkormányzatok részére a polgármesterek illetményéhez támogatást biztosít a központi költségvetés.

A 62. §-hoz

A javaslat egyértelművé teszi, hogy a központi kezelésű előirányzat, a fejezeti kezelésű előirányzat, az elkülönített állami pénzalapok és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai előirányzata esetében az irányító szerv feladatai egy részének ellátására is kijelölhet kezelő szervet.

Emellett a javaslat egyértelműsíti, hogy a fejezetet irányító szerv meghatározott feladataira a XLVII. Gazdaságvédelmi Alap fejezet gazdaságvédelmet szolgáló fejezeti kezelésű előirányzatai esetében is kijelölhető kezelő szerv.

A 63. §-hoz, a 64. §-hoz és a 80. §-hoz

A javaslat az Áht.-nak a központi költségvetésről szóló törvény szerkezetére és tartalmára vonatkozó rendelkezéseit módosítja, amely egyszerűbb szerkezeti tagolást tesz lehetővé. Ehhez kapcsolódóan átmeneti szabály rendelkezik arról, hogy ezen egyszerűbb szerkezeti tagolást előíró szabályokat első alkalommal a Magyarország 2021. évi központi költségvetésének szerkezete tekintetében kell alkalmazni.

A 65. §-hoz, az 70. §-hoz, az 72. §-hoz és a 79. §-hoz

A javaslat alapján az állam nevében befektetési alapot és kockázati tőkealapot létrehozni, befektetési alapan és kockázati tőkealapan tőkét emelni csak központi kezelésű előirányzatból lehet. Ehhez kapcsolódóan rendelkezik a már visszatérítendő költségvetési támogatásból létrehozott működő kockázati tőkealapokra vonatkozó sajátos eljárásról is.

A 66. §-hoz

A javaslat egy helyre rendezi az állami vagyongazdálkodás speciális előirányzat módosítási jogköreit, amelyek kiegészülnek a jogalkalmazás során felmerült igények rendezésével. Az államháztartási számvitel szerint az állam által örökölt eszközök és terhek elszámolásának egyaránt meg kell jelennie, ennek technikai rendezését teszi lehetővé a módosítás. Az ún. egyéb vagyongazdálkodók által használt, feleslegessé vált, illetve a beruházások során kinyert eszközök értékesítésének és a vagyongazdálkodók által ellátott közfeladatra történő felhasználásának átlátható elszámolását írja elő a javaslat.

A 67. §-hoz

A javaslat pontosítja a fejezetet irányító szerv számára biztosított előirányzat-átcsoportosítási jogkört az általa irányított fejezetbe sorolt fejezeti kezelésű előirányzatok esetében, valamint az előirányzat-átcsoportosítás esetköreit.

A javaslat lehetővé teszi továbbá, hogy a Kormány tagjai – mint az adott ágazat irányítói – miniszteriális felelősségük alapján, az általuk fontosnak ítélt célok megvalósításához saját hatáskörben csoportosíthassanak át forrásokat a fejezetükön belül – a „felülről nyitott” előirányzatokról történő átcsoportosítás kivételével – az államháztartásért

felelős miniszter egyidejű tájékoztatása mellett. A javaslat a személyi juttatások költségvetési kiadási előirányzatai növelését csak a költségvetési szervek részére biztosított, a Kormány rendeletében meghatározott mérték szerinti költségvetési támogatásokkal kapcsolatos előirányzat-átcsoportosítás esetén teszi lehetővé.

A 68. §-hoz

Az Áht. hatályos rendelkezései szerint a Kormánynak – a rendkívüli intézkedések keretében – kizárólag a központi költségvetés költségvetési egyenlegének, vagy a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény szerint számított, a központi költségvetésről szóló törvényben megállapított érték tervezettől eltérő, kedvezőtlen alakulása esetén van lehetősége a központi költségvetési kiadási előirányzatok felhasználásának időlegesen, feltételhez kötötten történő korlátozására, felfüggesztésére. Indokolt azonban az is, hogy a Kormány e jogkörét ne csak a nemzetgazdaság tartós és jelentős visszaesése esetén – vagy annak helyreállítása érdekében –, hanem a nemzetgazdasági egyensúly megőrzése érdekében is gyakorolhassa, különös tekintettel az év közben meghozott kormányzati döntésekből származó feladatok végrehajtására. A módosítás ennek az elvárásnak tesz eleget. A § emellett pontosítja a Kormány és a polgármester átmeneti intézkedéseire vonatkozó rendelkezéseket az Alaptörvény, valamint a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvény rendelkezéseivel összhangban.

A 69. §-hoz

A javaslat pontosítja a tulajdonosi kölcsönnyújtás szabályait. Az állam nevében egységesen az MNV Zrt. kap felhatalmazást ilyen kölcsön nyújtására, átláthatóbbá téve e jellemzően finanszírozási kiadásként megjelenő ügyleteket.

A fentiekben túl a javaslat megteremti az összhangot a támogatási szabályok pontosításával. Emellett a módosítási javaslat egyértelművé teszi a törvény által működésre biztosított források esetére is az elszámolás követelményét.

A 71. §-hoz

A javaslat a beruházási támogatások sajátosságának figyelembevételével tisztázza a kedvezményezett szerepét, illetve az ellenérték megléte ellenére a költségvetési támogatási jogviszony szabályait rendeli alkalmazni az eddigi jogalkalmazásnak megfelelően. A módosítás elhatárolja a társasági támogatások fajtáit, azzal, hogy ágazati támogatásnál követelmény a szakmai feladatellátás követelményeinek érvényesítése, az önmagában működésre nem adható.

A 73. §-hoz

A módosítás lehetővé teszi a támogatási szerződésben rögzített támogatott tevékenység eredeti céljának módosítását, azzal a korlátozással, hogy a módosítás következtében a támogató csak a saját feladatkörébe tartozó célokra nyújthasson támogatást. A javaslat alapján lehetővé válik, hogy egy adott támogatási jogviszonyban foglalt támogatási cél egy, a támogató fejezetéhez tartozó egyéb szakmai célok szerinti tevékenység forrásául is felhasználható legyen és a támogatási cél módosításából nem származna hátrány a módosult célt megvalósítója számára. A rendelkezés kimondja tovább azt is, hogy a támogatási cél módosításának részletszabályait a Kormány rendeletében állapítja meg.

A 74. §-hoz

A javaslat a belső ellenőrzési tevékenység folytatására jogosult személyekre vonatkozó szakirányú végzettség alóli felmentés törvényi alapját határozza meg.

A 75. §-hoz

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvényben foglaltakkal összhangban a Magyar Államkincstárnak (a továbbiakban: Kincstár) a törzskönyvi nyilvántartás vezetésére irányuló eljárását a fővárosi, megyei kormányhivatal vezetőjének – a települési önkormányzatok megállapodásának hiányában, a közös önkormányzati hivatalhoz történő – kijelöléséről szóló határozata alapján is le kell folytatnia. A módosítás biztosítja

a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó valamennyi önkormányzat törvényes működését és egyben a Kincstár által vezetett törzskönyvi nyilvántartás közhitelességét és naprakészségét is szolgálja.

A 76. §-hoz és a 77. §-hoz

A Kincstár sokrétű tevékenységének ellátása során jelenleg is számos különböző logikai és fizikai felépítésű informatikai alkalmazást használ és nyilvántartást vezet, mind a természetes, mind a nem természetes személyek vonatkozásában. Ezen törzsdatok számos példányban és különbözőséggel jelennek meg az egyes szakrendszerekben. Az egységes adatkezelés érdekében szükséges a kincstári törzsdadat-nyilvántartás létrehozása, mely biztosítja a kincstári feladatok vonatkozásában az ügyfélközpontú, magas szolgáltatási színvonalú ügyintézés.

A törzsdadat-nyilvántartásban az adatok összekapcsolhatósága biztosítja azok folyamatos, naprakész megfelelő minőségét, ezáltal megőrizve az adattisztaságot és egyediséget, elősegítve az adott ügyféllel kapcsolatos adatok összefogását, kinyerhetőségét. Emellett a törzsdadat-nyilvántartás támogatja az adattárházba kerülő szakrendszerei adatokhoz kapcsolódó személyek összeköthetőségét azok azonosítása nélkül. A javaslat hangsúlyosan rögzíti, hogy a törzsdadat-nyilvántartó rendszer felhasználói – jogosultságkezelő funkció biztosításával – csak a feladatellátásukhoz szükséges, az ahhoz elégséges és feladatellátással érintett jogszabályban kifejezetten meghatározott adatokhoz férhetnek hozzá.

A javaslat továbbá felhatalmazást ad arra, hogy a Kormány rendeletben jelölje ki a törzsdadat-nyilvántartás működtetésében közreműködő szervezet vagy szervezetet, valamint az államháztartásért felelős miniszter törzsdadat-nyilvántartás vezetésének részletes szabályait és a törzsdadat-nyilvántartás műszaki követelményeit rendeletben szabályozza.

A 78. §-hoz

A módosítás a közpénzfelhasználás hatékonyságának elősegítése érdekében előírja, hogy az Áht. 79. § (2a) bekezdése szerinti felmentéssel rendelkező kincstári körön kívüli számlatulajdonosok a kereskedelmi banknál vezetett számláin tárolt, ötvenmillió forintot meghaladó fejlesztési támogatásokat kötelesek lesznek átutalni a Kincstárnál megnyitott számlákra, és azon kezelni azokat. Lényeges, hogy a kedvezményezettek szerződéses jogait és kötelezettségeit a változás érdemben nem érinti, hiszen a kincstári számla számlatulajdonosa is a kedvezményezett lesz, a Kincstár továbbra is az ő rendelkezése alapján teljesít arról a kifizetést. A javaslat nem érinti azon bankszámlákat, amelyek esetében a felmentés területszerzéssel, a közigazgatási, hatósági és bírósági eljárásokkal, a személyi jellegű ráfordításokkal, a pénzügyi és ajánlati biztosítékokkal, a bírósági és ügyvédi letétbe helyezéssel kapcsolatos feladatok finanszírozása eseteire vonatkozik.

A 81. §-hoz

A szakképzési centrumok és más, állami szakképző intézmények szakképzési törvény szerinti közfeladat ellátásának (nem nappali rendszerben folyó ingyenes képzések az első és második szakma, valamint egy szakképesítés megszerzése érdekében) stabil finanszírozhatóságát biztosíthatja 2021-ben a 2020-ig a „Szakképzési Centrumok által ellátott felnőttoktatási tevékenység finanszírozása” elnevezésű, 2021-től tervezetten „Állami fenntartású szakképző intézmény szakképzésről szóló törvény szerinti, nem nappali rendszerben folyó ingyenes képzésének finanszírozása” nevű fejezeti kezelésű előirányzat.

A támogatás a szakképzési centrumok felnőttoktatási tevékenységének normatív támogatásáról szóló 1/2018. (II. 6.) NGM rendelet helyett tervezett új, normatív támogatási szabályok szerint kerül majd biztosításra, az eddigi szabályozás egyszerűsítésével, a tapasztalati adatok figyelembevételével.

Az Áht. javaslat szerinti módosítása nélkül a támogatás a szakképzési centrumokon kívül a többi állami fenntartású szakképző intézménynek csak költségvetési támogatásként lenne nyújtható. A normatív támogatást ugyanakkor azért lenne indokolt nem költségvetési támogatásként, hanem támogatásként nyújtani minden állami szakképző intézménynek, mert az alapfeladat ellátás finanszírozása ebben a formában jóval kevésbé lenne bürokratikus. Költségvetési támogatás esetén tételes elszámolás válna szükségessé, amely adott esetben a szakképző intézményben felmerülő költségek (oktatók bérezése óraszám alapján, rezsiköltségek, így a takarítás, világítás, fűtés, porta szolgáltatás, az anyagköltségek) tételes, nappali rendszerű és nem nappali rendszerű képzések szerinti

arányosításával járna, amely adminisztrációs terhet gyakorlatilag lehetetlen lenne teljesíteni mind az intézmények elszámolását, mind a támogató ellenőrzési feladatait tekintve.

Az elkülönült normatív finanszírozás, vagyis az, hogy e támogatási forma nem épül be az intézményi költségvetésbe, viszont indokolt, mivel a felnőttek képzése, különösen a munkaerő-piaci igényekre induló rövidebb, vagy előre nem tervezhető képzések megfelelő finanszírozása így biztosítható.

A módosítás alapján a befektetési jegyekkel kapcsolatos kiadásokat és bevételeket a jövőben egységesen költségvetési tételként kell kimutatni az államháztartás központi és önkormányzati alrendszerében. Emellett a javaslat pontosítja a fejezeti besorolást az Áht. 19. § (3) bekezdésében foglaltakkal összhangban.

Az előirányzat-módosítási kötelezettség nélkül túlteljesíthető európai uniós forrásból finanszírozott költségvetési támogatások nyújtására szolgáló fejezeti kezelésű előirányzatok a jövőben központi kezelésű előirányzatként kerülnek megtervezésre. A módosítás ezen változás jogszabályi alapját teremti meg. A javaslat továbbá ezen előirányzatok esetében is lehetővé teszi az Áht. 36. § (4a) bekezdése szerinti éven túli kötelezettségvállalást.

Emellett a javaslat a kormányzati igazgatásról szóló törvénynek a kormányzati igazgatás tisztviselőire vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kiegészíti az Áht.-nak a költségvetési támogatások nyújtásával összefüggő összeférhetlenségi szabályokat. Ennek megfelelően nem lehet költségvetési támogatás kedvezményezettje kormány megbízott, kormánybiztos, miniszterelnöki megbízott, miniszterelnöki biztos.

A javaslat pontosítja a helyi önkormányzatok általános működéséhez és ágazati feladataihoz kapcsolódó támogatások jogosulatlan igénybevétele és a visszafizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén – az önkormányzatok kérelme alapján – alkalmazandó részletfizetés szabályait.

A javaslat lehetővé teszi, hogy támogatási jogviszonyban kedvezményezett lehessen az állam által alapított vagyonkezelő alapítvány és az a vagyonkezelő alapítvány, amelyhez az állam csatlakozott.

A módosítás megteremti annak lehetőségét, hogy a Modern Városok Program megvalósításáról szóló kormányrendelet alapján a megyei jogú városok mellett megyei önkormányzatok is kedvezményezettjei legyenek a Modern Városok Program keretében nyújtott támogatásoknak. A javaslat továbbá pontosítja a települési önkormányzatok által beszedett gépjárműadó Kincstár általi ellenőrzésére vonatkozó felhatalmazó rendelkezést.

A módosítás emellett jogtechnikai és szövegpontosításokat fogalmaz meg.

A 82. §-hoz

A rendelkezés hatályon kívül helyezi a beruházás-ösztönzési célú költségvetési kiadás, valamint a nagyvállalati beruházási támogatásokkal kapcsolatos költségvetési kiadás tekintetében azt a lehetőséget, hogy ezen előirányzatokról előirányzat-módosítási kötelezettség nélkül az eredeti előirányzaton felüli kiadás teljesíthető legyen.

A módosítás a párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében hatályon kívül helyezi az állami vagyongazdálkodással kapcsolatos, az Áht. új 31/A. §-ába áthelyezett rendelkezéseket.

A módosítás továbbá pontosítja az Áht.-nak a szabad előirányzatot meghaladó mértékű vagy tárgyévi előirányzattal nem rendelkező közfeladathoz kapcsolódó tárgyévi kötelezettségvállalásra vonatkozó szabályát, megteremtve az összhangot a kötelezettségvállalásra vonatkozó azon alapvető szabállyal, miszerint tárgyévi előirányzat terhére csak oly módon vállalható kötelezettség, hogy az abból származó valamennyi kifizetés tárgyévi december 31-éig megtörténik.

A § továbbá jogtechnikai pontosítást tartalmaz.

A 83. §-hoz

A javaslat a fiatalok dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXXXIV. törvény egyes rendelkezéseinek hatályon kívül helyezésére irányul.

A 84. §-hoz

A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adózás alkalmazásából származó adóelőny – ugyanazon magánszemélyt érintő – többszöröződését zárja ki az új rendelkezés. Ennek eljárási szabályként az állami adó- és vámhatóság (a továbbiakban: NAV) a magánszemély kisadózóként történő bejelentését visszautasítja, ha nyilvántartásában az adott magánszemély kisadózóként már szerepel.

A 85. §-hoz

Az (1) és (2) bekezdéshez: A rendelkezés 40 százalékos mértékű adófizetési kötelezettséget ír elő abban az esetben, amikor a kisadózó vállalkozás a vele kapcsolt vállalkozási viszonyban álló kifizetőtől szerez bevételt. A rendelkezés egyaránt vonatkozik a belföldről és külföldről származó bevételekre. Ha a bevétel juttatója az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti kifizető, az adó fizetésére kötelezett személy a magyar kifizető. Ha a bevétel külföldi kifizetőtől érkezik (a javaslat ilyenként definiálja a külföldi illetőségű jogi személyt és egyéb szervezetet), akkor a kisadózó vállalkozásnak kell megfizetnie a 40 százalékos mértékű adót.

Ugyancsak 40 százalékos mértékű adó terheli az ugyanazon kifizetőtől (külföldi kifizetőtől) származó azon bevételt, amely a tárgyévben az év elejétől összesítve meghaladja a 3 millió forintot. Ha a bevétel juttatója az Art. szerinti kifizető, a 40 százalékos adó öt terheli. Az adó alapjának meghatározása során nem kell számításba venni azon összeget, amely után a kifizető a kapcsolt vállalkozási viszony alapján kötelezett a 40 százalékos mértékű adóra. Nem kell számításba venni továbbá azt az összeget sem, amelyet a kifizető az Egészségbiztosítási Alapból származó finanszírozásként juttat az egészségügyi szolgáltató kisadózó vállalkozás számára, valamint azt az összeget, amelyet a kifizető jogszabályban meghatározott díjszabás alapján juttat az arra jogosult kisadózó vállalkozásnak. Mentésül továbbá az a kifizetés is a 40 százalékos mértékű adó alól, amelyet az Áht. szerinti költségvetési szerv kifizető juttat a kisadózó vállalkozásnak. Ha a bevétel külföldi kifizetőtől származik, az adó fizetésére kötelezett személy a kisadózó vállalkozás. Az adó alapjának meghatározása során nem kell számításba venni azt a bevételt, amely után a kisadózó vállalkozás a külföldi kifizetővel fennálló kapcsolt vállalkozási viszony alapján kötelezett a 40 százalékos adó megfizetésére.

Az előzőekben említett, 40 százalékos mértékű adókötelezettség alá eső bevételeket a 12 millió forintos értékhatár számításánál nem kell figyelembe venni.

Nem mentesül a tételes adó megfizetése alól a kisadózó vállalkozás, ha a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 8. § (6) bekezdése (12 millió forintos értékhatár átlépése), (6b) bekezdése (külföldi kifizetővel fennálló kapcsolt vállalkozási viszony) vagy (6d) bekezdése (külföldi kifizetőtől származó, 3 millió forintot meghaladó éves bevétel) alapján százalékos mértékű adó fizetésére kötelezett.

A (3) bekezdéshez: Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény az ügyvédi iroda tagjaként tevékenységet végző ügyvéd számára is biztosítja a tevékenység szüneteltetésének jogát. Indokolt annak biztosítása, hogy az ügyvéd is – más, tevékenységét szüneteltető kisadózóhoz hasonlóan – erre az időszakra mentesülhessen a tételes adó megfizetése alól.

A (4) bekezdéshez: A kisadózó egyéni vállalkozó a tevékenység szüneteltetése alatt mentesül a tételesadó fizetési kötelezettség alól. Tekintettel arra, hogy az egyéni vállalkozói nyilvántartást 2020. július 1-jétől nem a Belügyminisztérium, hanem a NAV vezeti, ezért ezen időponttól a NAV-hoz kell megtenni a vállalkozói tevékenység szüneteltetésére vonatkozó bejelentést. Miután a jövőben ezen információ hivatalból a NAV rendelkezésére áll, ezért a szüneteltetést nem kell bejelenteni az adóhatóság részére. A kötelezettség módosítását is a NAV végzi majd el. A kisadózó egyéni vállalkozónak ugyanakkor azt be kell jelentenie, ha a szünetelés ideje alatt vállalkozói tevékenységet végez.

A 86. §-hoz

Az (1) bekezdéshez: Ha a kisadózó vállalkozás a vele kapcsolt vállalkozási viszonyban álló külföldi kifizetőtől szerez bevételt, vagy külföldi kifizetőtől 3 millió forintot meghaladó összegű bevételt szerez, és előzőek miatt 40 százalékos mértékű adó fizetésére kötelezett, úgy az adóévről szóló bevallásában – havonkénti és kifizetőnkénti bontásban – számot kell adnia az adó alapjába tartozó bevételről, továbbá a bevételt juttató személy nevééről és címéről.

A (2) bekezdéshez: A hatályos szabályozás értelmében a kisadózó vállalkozás az általa elkészített nyilatkozatban vagy bevallásban köteles adatot szolgáltatni azon személyekről (azok nevééről és címéről), akik/amelyek a naptári évben 1 millió forintot meghaladó összegű bevételt juttattak a kisadózó vállalkozás részére. A jövőben ez az adatszolgáltatás tartalmazni fogja a 3 millió forintot meghaladó összegű juttatást nyújtó személyeket (kifizetőket, külföldi kifizetőket) is. A rendelkezés kiegészül azzal, hogy az adatszolgáltatás során nemcsak azt a bevételt kell figyelmen kívül hagyni, amelyről a kisadózó vállalkozás nem számlát állított ki, hanem azt is, amelyről költségelszámolásra alkalmas bizonylatot állított ki.

A (3) bekezdéshez: Új előírás, hogy a kisadózó vállalkozásnak adatot kell szolgáltatnia a vele kapcsolt vállalkozási viszonyban lévő magyar kifizetőről, továbbá az általa juttatott, a kisadózó vállalkozás bevételeinek minősülő összegekről.

A 87. §-hoz

A rendelkezés a kifizetők és a kisadózók adatszolgáltatás és tájékoztatási kötelezettségét szabályozza újra.

A kifizetőnek a tárgyévét követő év március 31-éig adatot kell szolgáltatnia az állami adó- és vámhatóság részére, ha a kisadózó vállalkozásnak a naptári évben 1 millió forintot meghaladó összegű bevételt juttat. Az adatszolgáltatásnak nem kell tartalmaznia azt a bevételt, amelyről a kisadózó vállalkozás nem számlát vagy költségelszámolására alkalmas más bizonylatot állított ki.

A rendelkezés előírja, hogy a kisadózó köteles tájékoztatni a vele szerződéses kapcsolatba lépő vállalkozást kisadózói jogállása fennállásáról, továbbá megszűnéséről, illetve újrakezkezdéséről.

A 40 százalékos mértékű adóval terhelt bevétel-juttatásokkal összefüggésben az Art. szerinti kifizető a tárgyévét követő év január 31-éig köteles tájékoztatni a kisadózó vállalkozást a 40 százalékos mértékű adó alapjaként figyelembe vett összegekről.

A 88. §-hoz

A 84–87. §-ban foglalt módosítások miatt feleslegessé vált rendelkezések elhagyása, illetve új átmeneti rendelkezések beiktatása Katv.-be.

Amennyiben az „egyetlen jogviszony” kritérium 2021. január 1-jén nem teljesül, az állami adó- és vámhatóság az elsőként bejelentett jogviszony kivételével a többi jogviszony tekintetében törli a magánszemélyt a bejelentett kisadózók köréből. Egy további átmeneti rendelkezés azt rögzíti, hogy a 2021 előtt keletkezett és a módosítás hatálybalépésekor fennálló jogviszonyokban a kisadózónak 2021. január 15-éig kell tájékoztatást adnia a kifizető részére a kisadózói jogállásáról.

A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készütségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 34. § (7) bekezdése tételesen felsorolja azokat a tevékenységi köröket, amellyel foglalkozó kisadózó jogállást választott adóalanyok mentesülnek a tételes adó megfizetése alól 2020. márciustól júniusig terjedő időszakban. Ez az átmeneti szabály rögzíti, hogy a mentességgel érintett adóalanyok esetében a Katv. 8. § (6) bekezdésében meghatározott 12 millió forintos értékhatárt nem kell csökkenteni azokra a hónapokra tekintettel, amelyre vonatkozóan a tételes adót nem fizették meg.

A 89. §-hoz és a 90. §-hoz

A Magyar Posta Zrt. a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény (a továbbiakban: Posta tv.) 18. § (1) bekezdésében 2020. december 31. napjáig kijelölt egyetemes postai szolgáltató. Az egységes jogalkalmazás kialakítása érdekében szükségesnek mutatkozik, hogy egyes jelenleg hiányzó fogalmak és azok definíciói jogszabályi szinten kerüljenek rögzítésre akként, hogy a fogalmak tartalmának alapjául részben a postaszakmai gyakorlat, részben az Európai Bizottság 2013/154/EU Bizottsági Határozatában szereplő fogalmak szolgálnak, utóbbi ugyanis rögzíti a szerződéses logisztika fogalmát: az ellátási láncban történő továbbítási folyamat azon része, amely során – a fogyasztói igények kielégítése céljából – megtervezik, megvalósítják és ellenőrzik az áruk, szolgáltatások és a kapcsolódó információk hatékony és eredményes tárolását és a kiindulóponttól a fogyasztási helyre való eljuttatását.

A módosítás pontosítja a kézbesítés fogalmát akként, hogy azt összhangba hozza a Posta tv. 2. § 33. pontjával és 4. § e) pontjával, figyelemmel arra, hogy a postai szolgáltató postai közreműködőt is bevonhat a kézbesítési tevékenységbe. A módosítás a Posta tv. fogalmait kiegészíti a logisztikai szolgáltatás és a nem postai funkció fogalmak definíciójával. A logisztikai szolgáltatás definíciója az Európai Bizottság által meghatározott szerződéses logisztika fogalommal összhangban került kialakításra, azzal, hogy logisztikai szolgáltatásnak nemcsak a postai küldemények továbbítását célzó tevékenységek összessége minősül, hanem a folyamat egyes elemeit alkotó résztevékenységek egyaránt. A nem postai funkciót a postai szolgáltatásnak nem minősülő tevékenységek jelentik. Ide tartoznak különösen, de nem kizárólagosan a postaszolgálat-irányítási, a feladást megelőző és azt követő, valamint a kézbesítést megelőző és azt követő küldeményrendezési szolgáltatások. A módosítás nem taxatív jelleggel meghatározza a küldeményrendezési szolgáltatások körét is.

Tekintettel arra, hogy a logisztikai szolgáltatás és a nem postai funkció minősülő tevékenység postai szolgáltatás keretén kívüli ellátása nem minősül postai szolgáltatásnak, így az e tevékenységet ellátó gazdálkodó szervezet sem minősül postai szolgáltatónak, ebből következően pedig a Posta tv. piacralépési és piacelhagyási szabályai (pl. a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósághoz történő szolgáltatás-bejelentés, illetve nyilvántartásba vétel) sem alkalmazandók. A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) ugyancsak tartalmaz fogalom meghatározásokat, amelyek a Kbt. alkalmazása vonatkozásában, a Kbt. 13. §-a szerinti bizottsági határozatok tartalmával összhangban értelemszerűen irányadóak.

A nem postai funkció minősülő tevékenységek olyan postaszolgálat-irányítási szolgáltatások, amelyek lényege, hogy a postai szolgáltató által történő küldemény felvételt megelőző vagy azt követő szolgáltatást (pl. adatrögzítés, küldeményrendezés) jelentenek. Az esetben tehát, amikor valamely postai szolgáltatónak nem minősülő személy vagy szervezet nem postai funkció minősülő tevékenységet lát el, e tevékenysége a postai szolgáltatási szerződés megkötésére nem terjed ki. Ez esetben is a postai szolgáltató (az általa rendelkezésre bocsátott IT rendszer útján) végzi a postai szolgáltatás felvételét (amely a postai küldemény postai hálózatba kerülését jelenti) – vagyis a postai szolgáltatási szerződés megkötését –, amelyet megelőz a nem postai funkció minősülő adatrögzítés és amelyet követ a szintén nem postai funkció minősülő küldeményrendező szolgáltatás.

A postai küldemény felvétele tehát ilyen esetben a postai szolgáltatási szerződést megkötő postai szolgáltató és a nem postai szolgáltatóként eljáró, nem postai funkció minősülő tevékenységet nyújtó személy vagy szervezet közös megállapodása alapján az utóbbi által biztosított helyen kerül az általa ellátott és postai szolgáltatásnak (felvételnek) nem minősülő adatrögzítést követően a postai szolgáltató hálózatába, ilyen módon a postai szolgáltató IT rendszere útján kibocsátott felvételi elismeréssel jön létre a postai szolgáltatási szerződés. A felvett küldeményeket ezt követően a nem postai szolgáltatóként eljáró, nem postai funkció minősülő tevékenységet nyújtó személy vagy szervezet rendezi mindaddig, míg a postai szolgáltató azokat be nem gyűjti, illetve folytatja a postai szolgáltatás teljesítéseként a feldolgozási, szállítási és kézbesítési tevékenységelemek elvégzését is.

A 91. §-hoz

A módosítás megteremti összhangot a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény és az új Tbj.-vel módosított Knyt. között.

A 92. §-hoz

A javaslat az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosítása a Zöldgazdaság Finanszírozási Rendszer előirányzat elnevezését Energia- és klímapolitikai modernizációs rendszerre változtatja, mivel az előirányzat forrásainak jövőbeni felhasználási céljait az új elnevezés jobban tükrözi.

Az új Nemzeti Energiastratégia célkitűzéseinek teljesíthetősége érdekében a felhasználási szabályok jelenlegi formájának érdemi átalakítása szükséges 2021-től. Ezzel összefüggésben megkezdődik a Modernizációs Alap forrásainak felhasználási szabályaihoz történő igazítás, így a felhasználás az energetikai rendszerek korszerűsítésére és az energiahatékonyság növelésére irányuló fejlesztések megvalósítására irányul.

A 93. §-hoz

Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosításának alapvető célja, hogy megvalósítsa az adózás területén való közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU tanácsi irányelvnek a COVID-19 járványügyi helyzet miatti módosítását.

A 94. §-hoz

A javaslat megteremti az összhangot a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és az új Tbj.-vel módosított Kenyt. között.

A 95. §-hoz és a 96. §-hoz

A megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény rendelkezik arról, hogy a megyei hatókörű városi múzeumok alapleltárában és jogszabály szerinti külön nyilvántartásában szereplő kulturális javak az intézmények vagyonkezelésébe kerülnek. A módosítás a Szépművészeti Múzeumtól a tatai Kuny Domokos Múzeum vagyonkezelésébe került gipsz szobormásolat gyűjtemény 563 tételét egykori vagyonkezelőjéhez visszaadva, az antikvitástól reneszánszig ívelő gipszmásolat-gyűjtemény újraegyesítését szolgálja.

Az új nemzeti közgyűjteményi épületegyüttesre vonatkozó koncepció második ütemeként a Városliget átfogó hasznosítási koncepciójáról szóló 1397/2013. (VII. 2.) Korm. határozat alapján a komáromi Csillag Erőd – látogatóbarát, az oktatásban is felhasználható módon – mutatja be a Szépművészeti Múzeum egykori, az antikvitástól a reneszánszig ívelő gipszmásolat-gyűjteményét.

A fejlesztés eredményeként létrejövő Csillag Erőd Gipszmásolat Múzeum országos jelentőségű lesz és Közép-Európában is kiemelkedőnek számít majd az ott bemutatásra kerülő antik, középkori és reneszánsz gipszmásolat gyűjtemény.

A Szépművészeti Múzeum egykori szobrászattörténeti gipszmásolat-gyűjteménye alapjait – antik szobrok másolatainak beszerzésével – a Nemzeti Múzeum igazgatója, Pulszky Ferenc teremtette meg a 19. század végén. Megalapítása után a Szépművészeti Múzeum is folytatta ezt a kezdeményezést az ókori, középkori és reneszánsz emlékek öntvényeinek gyűjtésével, ugyanakkor az eredeti műtárgyak számának gyarapodása és kiállításuk erősödő igénye e másolati gyűjteményrészeket háttérbe szorította.

A másolatok bemutatása érdekében a gyűjtemény egyes részei hosszabb-rövidebb távra átadásra kerültek más múzeumoknak.

A gipsz szobormásolatok a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény alapján a tatai Kuny Domokos Múzeum vagyonkezelésébe kerültek.

A Csillag Erőd Gipszmásolat Múzeum koncepciója megkívánja, hogy a gyűjtemény ismét a Szépművészeti Múzeum vagyonkezelésébe kerüljön, de ehhez – a fenti törvényi kijelölés miatt – szükséges a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosítása, amely az érintett 563 tételes gyűjteményrész vagyonkezelőjének – a Kuny Domokos Múzeum helyett – a Szépművészeti Múzeumot jelöli ki.

A törvényt módosítás lehetővé teszi a jelenleg eltérő vagyonkezelői háttérrel rendelkező gyűjtemény újraegyesítését.

A 97. §-hoz

A javaslat a közbeszerzésekről szóló törvényben szövegpontosítást fogalmaz meg. A Nemzeti Kommunikációs Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) által lefolytatott eljárások tapasztalatai alapján a rendezvényszervezési feladatokkal szükségképpen együtt járnak, azoktól nem választhatók el a szervezetfejlesztési feladatok. A módosítás célja, hogy a Hivatal, mint központi beszerző szerv ezekre az eljárásokra is egyértelmű felhatalmazást kapjon.

A 98. §–100. §-hoz, a 119. §-hoz, a 120. §-hoz és a 128. §-hoz

A szálláshely-szolgáltatónak a bejelentkezéssel kapcsolatos adatszolgáltatási tevékenységének részletszabályait tartalmazza.

A módosítás – a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény törvényjavaslattal megállapított 6/B. alcíme szerinti szabályozási tartalomhoz kapcsolódóan – pontosítja a tárhelyszolgáltatással összefüggésben a Kormány által az annak végrehajtásához megalkotandó rendelkezésekhez szükséges felhatalmazást.

A 101. §-hoz

A rendelkezés meghatározza a termékegység definícióját.

A 102. §-hoz és a 103. §-hoz

A módosítás célja, hogy az egészségügyi szolgáltatási járulék háromhavi összegét meghaladó tartozással összefüggő eljárás, amennyire lehetséges, elkerülhetővé váljon, így ha adózó egészségügyi szolgáltatási járulék befizetést teljesít, azt az új Tbj. szerint nyilvántartott kötelezettségekre számoljuk el. A módosítási javaslat megteremti a 2020. július 1. napja utáni időszakra vonatkozóan keletkezett egészségügyi szolgáltatási járulék privilegizált elszámolási helyzetét, hatósági átvezetés, a visszatartási jog gyakorlása esetén is.

A 104. §-hoz és a 105. §-hoz

Az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszer 2015. január 1-jén kezdte meg működését az általános forgalmi adó adónemben tapasztalt csalások elleni fellépés egyik eszközeként. Az európai uniós jognak való megfelelés követelménye miatt szükség volt az EKAER szabályok újragondolására, amely során az elmúlt öt éves ellenőrzési tapasztalatokat is figyelembe vette a jogalkotó. A módosítások célja az EKAER hatékonyságának megtartása, növelése oly módon, hogy az jobban illeszkedjen az európai uniós jogrendszerbe, és jobban megfeleljen az arányosság követelményének. Ennek érdekében 2021. január 1-jétől az EKAER bejelentési kötelezettség már csak a megadott érték vagy tömeghatárt meghaladó kockázatos termékekre fog vonatkozni. A hatályos joggyakorlat megváltoztatása nem kívánatos cél, így szükséges annak rögzítése, hogy az új kötelezett jogelődje esetében csak a bejelentési kötelezettség körében megtett bejelentéseket kell figyelembe venni – akárcsak a hatályos eljárásrendben.

A 106. §-hoz

Az új Tbj. rendszeréhez kapcsolódó módosítás, mely szerint az állami adó- és vámhatóság a szociálisan rászoruló adósok adatairól tájékoztatja a járási hivatalt, annak érdekében, hogy az egészségügyi ellátásból ne essen ki az, aki szociálisan rászorult.

A 107. §-hoz

A mulasztási bírság szabályok módosításának célja a könnyebb áttekinthetőség és kezelhetőség megteremtése. A módosítások révén egyértelművé válik a szankcionálandó adózói magatartás, valamint a csökkennek az adminisztrációs terhek az adóhatóság oldalán. Tekintettel arra, hogy az EKAER-szám egy adott termékegységet azonosít egy feladó-egycímzett-egy útvonal-egy gépjármű tekintetében, a módosítás egyértelműsíti, hogy az adott mulasztás az adott termékegységhez kapcsolódik. Pontosításra kerül, hogy a termékek bruttó tömegének pontatlanul történő megadása hogyan bírságolandó. Új bírságolási tényállási elemként jelenik meg a termékek értékének hibásan történő megadása. Mind a két bírságolandó tényállás célja a csalárd adózói magatartások visszatartása. Abban az esetben, ha az adózó más adatok tekintetében hibázik, az adóhatóság az általános szabályok szerint jár el.

Az adózónak lehetősége van a mulasztási bírság alól mentesülni, ha igazolja, hogy az adott helyzetben úgy járt el, ahogyan az tőle elvárható.

A 108. §-hoz

Az EKAER bejelentési kötelezettség szűkítése okán megszűnik a kockázatos és nem kockázatos termékkörök megkülönböztetése, csak a korábban kockázatosnak ítélt termékekkel összefüggésben merül fel 2021-től a bejelentési kötelezettség, amelynek megfelelően szükséges a felhatalmazó rendelkezés módosítása is.

A 109. §-hoz

Az új átmeneti rendelkezés alapján a folyamatban lévő eljárásokban alkalmazni kell majd azt az előírást, amely szerint abban az esetben is lehet önellenőrzést, illetve visszatérítési igényt benyújtani az adóhatósághoz, ha az Európai Unió Bírósága az adókötelezettséget, illetve az adófizetési kötelezettséget megállapító jogszabály irányelvbe ütköző voltát állapítja meg. Az adóhatóság előtt folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell az Európai Unió Bíróságának (EUB) a C-13/18. (Sole-Mizo) és C-126/18. (Dalmandi) egyesített előzetes döntéshozatali ügyekben hozott ítéletében foglaltak alapján módosított kamatmértéket.

Az Európai Unió Bíróságának (EUB) a C-13/18. (Sole-Mizo) és C-126/18. (Dalmandi) egyesített előzetes döntéshozatali ügyekben hozott ítéletében foglaltak alapján módosított kamatmérték a további perek elkerülése érdekében a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazandó lesz. Ugyanakkor az Európai Unió Bíróságának döntései alapján indokolt azokban az ügyekben is biztosítani a kamatkorrekciónak lehetőségét, amelyek esetében az adóhatóság az adózói kamatigényt a korábbi szabályok szerint teljesítette. Ennek érdekében szükséges az átmeneti rendelkezés kiegészítése, amely alapján a módosítás hatályba lépésétől számítottan fél év áll az adózók rendelkezésére a kamatkülönbség iránti kérelem benyújtására, és e kérelmet az elévülésre tekintet nélkül el kell bírálni.

A 110. §-hoz

Az EKAER-t érintő, koncepcionális módosítások szükségessé teszik olyan átmeneti szabályok megalkotását, amelyek előírják, hogy az új kötelezett meghatározásakor figyelembe kell venni az új kötelezett által a jelen módosító törvény hatálybalépését megelőzően, valamint a jogelődje által a módosítás hatálybalépését megelőzően tett bejelentéseket és önkéntes bejelentéseket is.

A bejelentés alatt érteni kell az önkéntes bejelentést is, ezért ezen fordulat külön szerepeltetése nem indokolt. Ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy az önkéntes bejelentések teljes körűen figyelmen kívül maradnak, csupán azt, hogy a (9) és (10) bekezdésnek megfelelően fognak viselkedni, tehát a (9) bekezdés szempontjából továbbra is értékelendők, azonban a (10) bekezdés szempontjából továbbra sem.

A 111. §-hoz

A § szövegcsere módosítást fogalmaz meg az új Tbj. hatálybalépésével összefüggésben, továbbá a javaslat a Nemzeti Foglalkoztatási Alap 2021. január 1-jei névváltozásával kapcsolatos módosításokat foglalja magában.

A 4. pontban szereplő pontosító jellegű szövegcsere módosítással egyértelművé válik, hogy abban az esetben is lehessen önellenőrzést, illetve visszatérítési igényt benyújtani az adóhatósághoz, ha az Európai Unió Bírósága az adókötelezettséget, illetve az adófizetési kötelezettséget megállapító jogszabály irányelvbe ütköző voltát állapítja meg. Erre egy Európai Bizottság által indított kötelezettségszegési eljárásban, vagy előzetes döntéshozatali eljárásban kerülhet sor. Az előzetes döntéshozatali eljárások és ítéletek természetükből adódóan ugyan nem közvetlenül állapítják meg a nemzeti jogszabály uniós jogba ütközését (ahogy egy Európai Bizottság által indított kötelezettségszegési eljárásban hozott ítéletben lenne), hanem formálisan az uniós jogot értelmezi a Bíróság és ezért csak közvetve (de lényegében ugyanolyan joghatással) következhet belőle az vizsgált nemzeti jogszabály uniós joggal ellentétes volta. A Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéleteket a tagállami bíróságoknak figyelembe kell venniük, és az uniós joggal ellentétesnek bizonyult nemzeti jogszabályt nem alkalmazhatják. A tagállamokra irányadó lojális együttműködés elve alapján pedig a jogalkotónak is meg kell hoznia a szükséges intézkedéseket, hogy a jogellenességet kiküszöbölje (ami egyúttal saját érdeke is, hiszen a bíróságok előtt már nem tudja érvényesíteni az uniós joggal ellentétesnek bizonyult jogszabályt). Ugyancsak az ítélkezési gyakorlatból adódik, hogy az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéletben foglalt, uniós jogi rendelkezésre vonatkozó értelmezés visszaható hatályú, ami azzal a hatással jár, hogy az így értelmezett uniós jogi normával ellentétesnek talált nemzeti jogszabály is elfogadására visszamenőlegesen

alkalmazhatatlanná válik (az igényérvényesítést ugyanakkor az elévülés, illetve adott esetben igényérvényesítési határidő korlátozhatja). A Bíróság kivételesen korlátozhatja az ítélet hatályát jövőbeli jelleggel. A módosítás ezen döntéseknek az adóhatóság előtti érvényesítését segíti elő. A módosítást a folyamatban lévő eljárásokat is érinteni fogja.

Az 5. pontban szereplő szövegcsere módosítás az Európai Unió Bíróságának a C-13/18. (Sole-Mizo) és C-126/18. (Dalmandi) egyesített előzetes döntéshozatali ügyekben hozott ítéletében (kamatszámítás uniós joggal ellentétesen visszatartott ÁFA kapcsán) foglalt megállapítások alapján szükségessé vált az Art-ban szabályozott kamatszámításra vonatkozó szabályok módosítása. Az ítélet szerint a jegybanki alapkamattal megegyező kamatmérték a piaci hitelkamatlábnál alacsonyabb, ezért uniós jogba ütközik; a fizetendő kamat céljára figyelemmel (az uniós jogba ütközően visszatartott adóból eredően az adóalany pénzügyi veszteségeinek ellentételezése) a piacon a gazdasági szereplők által elérhető hitelintézeti kamatlábnak megfelelő kamatmérték elfogadható. Ennek az elvárásnak a jegybanki alapkamat két százalékponttal növelt mértéke megfelel.

A 112. §-hoz

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. mellékletének módosítása az új Tbj. hatálybalépése miatt szükséges, továbbá a módosítással kikerülnek azok az adatok a törvény szövegéből, amelyeket 2019. január 1-jétől már nem kell bejelenteni az állami adó- és vámhatósághoz.

A 113. §-hoz

A javaslat szerint hatályát veszítik az Art.-ból a helyi iparüzési adóelőleg-kiegészítés bevallására és megfizetésének határnapjáról szóló rendelkezések, valamint a helyi iparüzési adóelőleg-kiegészítésre hivatkozó szövegrész a végső adó megfizetésének, illetve a túlfizetés visszaigénylésének határnapjára vonatkozó szabályban.

A 114. §-hoz

A módosítás célja, hogy az egészségügyi szolgáltatási járulék hat havi összegét meghaladó tartozással összefüggő eljárás, amennyire lehetséges, elkerülhetővé váljon, így ha adózó egészségügyi szolgáltatási járulék befizetést teljesít, azt az új Tbj. szerint nyilvántartott kötelezettségekre számoljuk el. A módosítási javaslat megteremti a 2020. július 1. napja utáni időszakra vonatkozóan keletkezett egészségügyi szolgáltatási járulék privilegizált elszámolási helyzetét, hatósági átvezetés, végrehajtás és a visszatartási jog gyakorlása esetén is.

A 115. §-hoz

A új Tbj. szerint a NAV a természetes személyt tájékoztató levéllel értesíti az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettségéről, melynek alapja az egészségbiztosítási szerv adatszolgáltatása. A tájékoztatással egyidejűleg megtörténik a kötelezettség előírása is az adófolyószámán. Ennek megfelelően az új Tbj. szerinti egészségbiztosítási szerv által küldött adatszolgáltatással bővül az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény szerinti végrehajtható okiratok köre.

A 116. §-hoz

A módosítás lehetőséget biztosít az MNV Zrt. részére, hogy a vagyonekobbzás foganatosítása során foglalt ingóságok tekintetében is nyilatkozzék, hogy azok tulajdonjogára tart igényt vagy az eljárás során befolyt vételárára. Ezt követően a vagyonekobbzással érintett ingatlanokon túl, ingóság esetében is azt szem előtt tartva dönthet az állam képviselőjében eljáró vagyonekobbzó, hogy a vagyonekobbzásról szóló döntés az állam számára mind nagyobb haszonnal járjon.

A módosítás rendezi azt a kérdést is, hogy az adóhatóságnak milyen módon kell birtokba adnia a lefoglalt dolgokat az állami vagyonekobbzó részére.

A 117. §-hoz

Átmeneti rendelkezés.

A 118. §-hoz

Szövegcsérés módosítások.

A 121–123. §-hoz

A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény módosítása értelmében a jövőben az államtitkári és a közigazgatási államtitkári és a helyettes államtitkári tisztség összeférhetetlen a miniszteri biztosi tisztséggel. A javaslat alapján az új összeférhetlenségi szabály csak a rendelkezés hatálybalépését követő kinevezésekre terjed ki.

A 124. §-hoz

A javaslat a szakmai felsővezetőre vonatkozó összeférhetlenségi szabályt módosítja annak érdekében, hogy a szakmai felsővezető alapítvány kuratóriumának a tagja lehessen.

A 125. §-hoz

A javaslat az állami magasépítési beruházások megvalósításáról szóló 2018. évi CXXXVIII. törvény módosításával pontosítja a beruházási tartalék felhasználásának szabályait.

A 126. §-hoz és a 127. §-hoz

A javaslat a Nemzeti Foglalkoztatási Alap 2021. január 1-jei névváltozásával kapcsolatos módosításokat foglalja magában. Emellett a módosító javaslat pontosítja a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Szt.) egyik belső hivatkozását ezzel elősegítve az Szt. jogalkotás szakmai követelményeinek való maradéktalan megfelelést, valamint a jogrendszer egységének megőrzése érdekében egyrészt a közvetítői eljárás útjára tereli a szakképzési munkaszerződéssel kapcsolatos jogvitát, másrészt a köznevelési jogszabályok változásával kialakuló helyzethez igazítja az Szt.-nek a pedagógus előmeneteli rendszerben önkéntes elhatározás alapján résztvevő oktatókra vonatkozó rendelkezését.

A 129. §-hoz

A rendelkezés beiktatására azért van szükség, hogy rendezze a Magyarországon élő, de lakóhelyet bejelenteni nem tudó magyar állampolgárok egészségügyi szolgáltatásra való jogosultságának helyzetét.

A 130. §-hoz

Minden munkaviszonyban a társadalombiztosítási járulék alapja és a szociális hozzájárulási adó alapja legalább a minimálbér 30 százaléka. A módosítás célja, hogy amennyiben a járulékalapot képező jövedelemből nem vonható le a járulékkötelezettség, úgy ezt a munkáltató viselje, azaz a foglalkoztató fizesse meg a járulékfizetési alsó határ és a járulékalapot képező jövedelem közötti különbözetre eső társadalombiztosítási járulékot.

A javaslat rögzíti továbbá, hogy a foglalkoztató által fizetendő társadalombiztosítási járulék fizetési kötelezettség teljesítését kizárólag az ellátások számítási szabályainak alkalmazása során kell a biztosított személy által teljesítettnek tekinteni.

A 131. §-hoz

Új szabályozás lépne életbe, amely az egészségügyi szolgáltatási járulék havi és a napi összegét egy inflációt követő automatizmussal határozná meg. Az így megállapított járulék mértékeket a NAV honlapján a tárgyév megelőző év október 31-ig közzétenné.

A 132. §-hoz

A rendelkezés módosítása valamennyi eljáró szerv [Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő (a továbbiakban: NEAK), NAV]] részére megteremti annak lehetőségét, hogy a lakcím adatokra vonatkozóan információt kérjen az azt nyilvántartó szervtől. Továbbá egyértelművé teszi, hogy a hivatalból történő egészségügyi szolgáltatási járulék előírása esetén a NEAK végzi el a belföldiség vizsgálatát.

A 133. §-hoz

A rendelkezés pontosításra kerül azzal, hogy a NAV a NEAK adatátadását követő 8 napon belül tájékoztatja a fizetési kötelezettségről az érintettet.

A 134. §-hoz

Megteremti annak jogalapját a rendelkezés, hogy a NEAK létrehozza és a bejegyezze az egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyeket az állami adóhatóságtól érkező jelzést követően.

Azon eljárás kerül rögzítésre, amely tisztázza, hogy amennyiben a fizetési kötelezettség előírását vitatja az érintett személy, úgy milyen eljárásrend lefolytatására kerül sor.

Továbbá rögzítésre kerül az is, hogy ezen eljárások és a kapcsolódó jogorvoslati eljárások jogerős lezárásáig a 46. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés szempontjából az egészségügyi szolgáltatási járulék tartozást figyelmen kívül kell hagyni.

Továbbá annak érdekében, hogy a fizetésre kötelezett természetes személynek lehetősége legyen az utólag megállapított, a havi összeg hatszorosát meghaladó mértékű járulék megfizetésére úgy, hogy az ne eredményezze azonnal a TAJ szám érvénytelenségét, szükséges szabályozni az utólag megállapított fizetési kötelezettség külön esedékességét, ennek pótlását szolgálja a további új rendelkezések beiktatása.

A 135. §-hoz

A szabályozás pontosításra kerül, továbbá kiegészül azzal a rendelkezéssel, amely egyértelművé teszi, hogy az érintett személy TAJ száma mikor válik ismételt érvényessé.

A Társadalombiztosítási Azonosító Jel egészségügyi szolgáltatás igénybevétele vonatkozásában akkor válik érvénytelenné, ha az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetésre kötelezett személy a 43. § (1) bekezdés a) pontja szerinti fizetési kötelezettségét nem teljesíti és az ebből keletkező hátralék összege meghaladja az egészségügyi szolgáltatási járulék havi összegének a hatszorosát (a korábbi háromszoros összeg helyett).

Továbbá a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) jogalap nélkül igénybe vett ellátásra vonatkozó rendelkezéseivel összhangban módosításra kerül az előírás, így ha a természetes személy a jogalap nélküli ellátás megfizetésére kötelező határozat alapján az igénybe vett ellátás összegét nem téríti meg, akkor az adóhatóság a NEAK elektronikus úton benyújtott megkeresésére a tartozást az adózó részére automatikusan előírja és végrehajtja.

A 136. §-hoz

A Tbj. 59. § (3) bekezdése szerinti, a jogosulatlan ellátásokat igénybe vevőkre vonatkozó NAV felé teljesítendő adatszolgáltatását a NEAK adóazonosító jel alapján nem tudja megküldeni, tekintve, hogy nyilvántartásait a vonatkozó jogszabályok alapján TAJ számon vezeti.

A 137. §-hoz

Az adatátadásra vonatkozó rendelkezések pontosítása annak érdekében, hogy az adóhatóság a fizetési kötelezettség kezdő időpontját meg tudja határozni.

A 138. §-hoz

Pontosításra kerül, hogy kizárólag az egészségügyi szolgáltatásra kötelezett belföldi személy részére szükséges értesítést küldenie a NAV-nak. Továbbá a rendelkezés pontosítja, hogy a NAV-nak a részére előírt 8 napon belüli fizetési kötelezettség előírására vonatkozó rendelkezést a NEAK elektronikus adatátadást követően kell teljesítenie.

Az Ebtv. jogalap nélkül igénybe vett ellátásra vonatkozó rendelkezéseivel összhangban módosításra kerül az előírás, így ha a természetes személy a jogalap nélküli ellátás megfizetésére kötelező határozat alapján az igénybe vett ellátás összegét nem téríti meg, akkor az adóhatóság a NEAK elektronikus úton benyújtott megkeresésére a tartozást az adózó részére automatikusan előírja és végrehajtja.

Pontosításra kerülnek az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetésre történő bejelentkezési szabályai.

A 139. §-hoz

Új rendelkezés kerül beiktatásra, amely rögzíti azon adatok körét, melyeket a NEAK adatszolgáltatás útján az állami adó- és vámhatóságnak küld meg az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság megállapítása érdekében.

Új rendelkezés rendezi, hogy a 71. § (2) bekezdése szerinti bejelentkezés esetén a NEAK adatszolgáltatása arra is kiterjed, hogy az érintett természetes személy az egészségbiztosítási nyilvántartásban szerepel.

A 140. §-hoz

Eljárási szabály pontosítása a 105. § módosításával összefüggésben.

A 141. §-hoz

Az elévülési időre vonatkozó eljárás pontosítása a jogalkalmazó szervek számára előírt feladatok végrehajthatósága érdekében. Továbbá abban az esetben, ha biztosításának nem kellett volna fennállnia és a biztosított vagy foglalkoztatója eleget tett társadalombiztosítási kötelezettségének és járulékfizetés történt, akkor attól függően, hogy az ellátásra való jogosultsága megállapítható, akkor ezen időszak szolgálati időként történő elismerésére jogosult, ha nem akkor a Nyugdíjbiztosítási Alap javára befizetett járulékok visszaigényelésére jogosult.

A 142. §-hoz

A módosítás a régi Tbj. 44/A–44/C. §-a szerint indult (piros lámpás) ügyek esetében alkalmazandó eljárásra vonatkozó átmeneti rendelkezést pótolja. A rendelkezés alapján a 2020. július 1-je előtt indult eljárásokat a régi Tbj. szerint kell rendezni.

A 143. §-hoz

A rendelkezések értelmében a párhuzamos működés kiküszöbölésére (a régi Tbj. alapján előírt, illetve az új Tbj. szerinti kötelezettségek megkülönböztetése érdekében) egy új számlán írják elő az új törvény alapján keletkezett járulékfizetési kötelezettséget.

Átmeneti rendelkezés biztosítja, hogy a korábbi törvény alapján fennálló egészségügyi szolgáltatási járulékfizetésből származó tartozás összegét e törvény alkalmazásakor nem kell figyelembe venni.

Továbbá átmeneti rendelkezés biztosítja, hogy amennyiben e törvény hatályba lépését követően kerül sor az egészségügyi szolgáltatási járulék megállapítására és annak kezdő időpontja e törvény hatályba lépését megelőző nap, akkor milyen módon kell a vonatkozó törvényeket alkalmazni.

A rendelkezés lehetőséget teremt arra, hogy 2020. július 1-jét követően a NAV azon természetes személyek részére is előírja az egészségügyi szolgáltatási járulékot és nyilvántartsa ezen személyi kört, akik a régi Tbj. szerint tettek bejelentést a NAV-hoz.

A Tbj. 27. § (2) bekezdése szerinti járulékfizetési alsó határ és a ténylegesen kifizetett járulékalapot képező jövedelem közötti különbség után fennálló társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettséget a 2020. július és augusztus hónapra vonatkozóan nem kell teljesíteni és ezekben az esetekben a járulékalapot képező jövedelmet főszabály szerint kell megállapítani.

A 144. §-hoz

Szövegpontosítások a tanulószerveződéses tanulók esetében irányadó átmeneti szabályokkal összefüggésben.

A 145. §-hoz

Szövegpontosító rendelkezések.

A 147. §-hoz

Tekintettel arra, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült királyságnak ún. rendezetlen kilépésére nem kerül sor, és ezen szabályok helyébe más rendelkezések lépnek, hatályon kívül kell helyezni a rendezetlen kilépéssel kapcsolatos eltérő hatályba léptető rendelkezéseket.

A 150. §-hoz

A § a törvényjavaslat hatálybalépéséről rendelkezik.

A 151. §-hoz

A § a törvényjavaslat egyes rendelkezéseinek a sarkalatosságára utal.

A 152. §-hoz

A § a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv 47. cikk (2) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

A 2. melléklet

Az Art. 1. mellékletének módosítása az új Tbj. hatálybalépése miatt szükséges, továbbá a módosítással kikerülnek azok az adatok a törvény szövegéből, amelyeket 2019. január 1-jétől már nem kell bejelenteni az állami adó- és vámhatósághoz.

**Végső előterjesztői indokolás
a rozsdaovezeti akcióterületek létrehozásához szükséges intézkedésekről szóló
2020. évi LXXVII. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A jogszabály tervezetéhez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. §-a, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján kerül közzétételre az Indokolások Tárában.

A törvényjavaslat célja a gazdaságélénkítés, a városi rozsdaterületek túlsúlyával jellemezhető övezetek fejlesztésének elősegítése a lakásépítések támogatásával, valamint hosszabb távon a városi jelentőségű rozsdaovezeti akcióterületek fejlesztésre történő előkészítése. A törvényjavaslat három új fogalmat vezet be: rozsdaovezeti akcióterület, azonnali rozsdaovezeti akcióterület, közép- és hosszú távú rozsdaovezeti akcióterület.

A rozsdaovezeti akcióterületek a városszövetben kedvező elhelyezkedésű, de jellemzően elhanyagolt, kihasználatlan, környezetszennyezéssel, hulladéklerakással, szuburbanizációs tevékenységekkel terhelt területek. Ezek fejlesztésével egészséges, tiszta és környezetszennyezéstől mentes lakhatás és munkahelyi környezet alakítható ki.

A rozsdaovezeti akcióterületek fejlesztése kapcsán kiemelten fontos közérdekű cél az egészséges lakó- és munkakörülmények javítása, a környezet- és a természetvédelem szempontjainak figyelembevétele, az infrastrukturális erőforrások optimális kihasználása, a rozsdaovezeti akcióterületek alkalmassá tétele a lakhatási feltételek biztosítására és városszövetbe integrálása. A törvényjavaslat eredményeképpen már rövid távon is munkahelyek jönnek létre, közép- és hosszabb távon pedig a mindennapi városi életminőség jelentősen javítható. Az Étv. módosításával a beruházások megvalósítására a kiemelten közérdekű beruházások megvalósítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, biztosítandó ezzel a rozsdaovezeti területek fejlesztésre alkalmassá tétele.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Étv. bevezeti a rozstdaövezeti akcióterület, valamint annak két kategóriájának a fogalmát (azonnali rozstdaövezeti akcióterület, közép- és hosszú távú rozstdaövezeti akcióterület).

2. §

Az Étv. módosításának értelmében az akcióterületek lehatárolását a Kormány – a települési önkormányzat, a fővárosban az illetékes kerületi önkormányzat véleményének kikérésével – rendeletben állapíthatja meg.

3. §

A rendelkezés meghatározza a rozstdaövezeti akcióterületek fejlesztése kapcsán kiemelten fontos közérdekű célt, vagyis az egészséges lakó- és munkakörülmények javítását, a környezet- és a természetvédelem szempontjainak figyelembevételét, az infrastrukturális erőforrások optimális kihasználását, a barnamezős akcióterületek alkalmassá tétele a lakhatási feltételek biztosítására és városszövetbe integrálása, a munkahelyek megőrzése és új munkahelyek teremtése érdekében.

A beruházások megvalósítására a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 11/B–11/G. §-ában foglalt, a kiemelten közérdekű beruházások megvalósítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, biztosítandó ezzel a területek fejlesztésre alkalmassá tétele.

4. §

A § felhatalmazó rendelkezést tartalmaz.

5. §

Az Ngtv. módosításával a törvény hatálya alá kerül a rozstdaövezeti akcióterületen megvalósítandó, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósítása és a kapcsolódó hatósági eljárások is.

6. §

A rendelkezés kiegészíti a kiemelten közérdekű beruházás esetében a Kormány által rendeletben, a kiemelten közérdekű beruházás helyszínére és közvetlen környezetére vonatkozóan megállapítható rendelkezések körét a felszín alatti vizek és a földtani közeg kármentesítésével összefüggő hatósági eljárások ágazati jogszabályban foglaltaktól eltérő különös eljárási szabályaival, továbbá a tényfeltárás, a beavatkozás és a kármentesítési monitoring egyedi szabályait.

A rendelkezés lehetővé teszi, hogy a Kormány által meghatározott településrendezési és beépítési szabály, valamint egyedi építési követelmény a változtatási és építési tilalmat elrendelő szabályoktól való eltérő rendelkezésekre is vonatkozhat a közérdekű cél megvalósítása érdekében.

7. §

A § felhatalmazó rendelkezést tartalmaz.

8–9. §

A keresletélénkítés, valamint a gazdaság újraindítása céljából szükséges hosszú távú építőipari kereslet biztosítása érdekében a rozstdaövezetekben (kiemelt rozstdaövezeti akcióterületeken) épülő új lakások értékesítésére kedvezményes, 5 százalékos áfakulcs kerül bevezetésre.

10. §

Hatályba léptető rendelkezés.

**Végső előterjesztői indokolás
az egyes törvényeknek a tizenharmadik havi nyugdíj visszaépítésével összefüggő módosításáról szóló
2020. évi LXXVIII. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

2021-től a nyugdíjasok minden évben – a januári nyugdíjukon felül – tizenharmadik havi nyugdíjban részesülnek. A juttatás visszaépítése négy részletben történik. A tizenharmadik havi nyugdíj összege a kifizetésének első évében, 2021-ben a nyugellátások januári összegének 25 százaléka, 2022-ben az 50 százaléka, 2023-ban pedig a 75 százaléka. 2024-ben a nyugdíjasok a tizenharmadik havi nyugdíj teljes összegét kézhez kapják. Ezt követően minden évben az egy havi nyugdíj összegét kapják a jogosultak.

A Gazdaságvédelmi Akcióterv részeként bejelentett tizenharmadik havi nyugdíjhoz hasonló módon kapnak tizenharmadik havi ellátást más pénzbeli ellátásokban részesülő személyek. A tizenharmadik havi ellátásról kormányrendelet rendelkezik.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában kerül közzétételre.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1. §**

A törvényjavaslat értelmében a tizenharmadik havi nyugdíjat a Nyugdíjbiztosítási Alapból, az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásai után járó tizenharmadik havi ellátást az Egészségbiztosítási Alapból kell finanszírozni.

2. §

A törvényjavaslatban foglaltak szerint – a nyugdíjprémiumhoz hasonlóan – a szociális ellátások tekintetében nem minősül jövedelemnek a tizenharmadik havi nyugdíj és a tizenharmadik havi ellátás.

3. §

A tizenharmadik havi nyugdíj minden tekintetben nyugellátásnak minősül, míg az egyéb ellátások után járó tizenharmadik havi ellátás önálló pénzbeli ellátás, ezért az utóbbi személyijövedelemadó-mentességéről külön rendelkezni kell.

4. §

A törvényjavaslat alapján a nyugdíjasok a január havi nyugdíjukon felül tizenharmadik havi nyugdíjat kapnak. A tizenharmadik havi nyugdíj annak a nyugdíjasnak jár, aki a tárgyévet megelőző év legalább egy napjára, valamint a tárgyév januárjára részesült az ellátásban. Tizenharmadik havi nyugdíjat a nyugellátásban részesülők, vagyis az öregségi nyugdíjasok, a hozzátartozói nyugellátásban részesülők és a szövetkezeti járadékosok kapnak.

5. §

A szakasz a felhatalmazó rendelkezést tartalmazza.

6. §

A szakasz átmeneti rendelkezést tartalmaz a tizenharmadik havi nyugdíj visszaépítésével összefüggésben. 2021-től a nyugdíjasok minden évben – a januári nyugdíjukon felül – tizenharmadik havi nyugdíjban részesülnek. A tizenharmadik havi nyugdíj összege – a 2024. évtől eltérően – 2021-ben a nyugellátás januári összegének 25 százaléka, 2022-ben az 50 százaléka, 2023-ban a 75 százaléka.

7. §

A szakasz a hatályba léptető rendelkezést tartalmazza.

**Végső előterjesztői indokolás
a Bérgarancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXIX. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A Javaslat a Bérgarancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvény 1. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, az iskolaszövetkezetekre vonatkozó szabályt kiterjesztené a közérdekű nyugdíjas szövetkezetekre is. Ezáltal lehetővé válna, hogy a bérgarancia-eljárás keretében a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezetnek a közérdekű nyugdíjas szövetkezet részére meg nem fizetett szolgáltatási díjból a törvény által meghatározott összeg megelőlegezhető legyen.

A Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdése alapján törvényjavaslat esetében a végső előterjesztői indokolást közzé kell tenni az Indokolások Tárában.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1., 3. §**

A módosítás az iskolaszövetkezetekre vonatkozó rendelkezéseket kiterjeszti a közérdekű nyugdíjas szövetkezetekre egyaránt.

2. §

A Javaslat rögzíti, hogy rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő felszámolási eljárás alatt álló nyugdíjas szövetkezet szolgáltatását igénybevevő gazdálkodó szervezet, továbbá a vele szerződéses kapcsolatban álló nyugdíjas szövetkezet tekintetében is alkalmazni kell, ha a felszámolási eljárásban a zárómérleg elkészítésére a törvény hatálybalépésekor még nem került sor.

4. §

Hatályba léptető rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás az egyes vagyongazdálkodást és a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokat érintő törvények módosításáról szóló 2020. évi LXXX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a törvény indokolása közzétételre kerül.

Az egyes vagyongazdálkodást és a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokat érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (a továbbiakban: Törvényjavaslat) célja, hogy a jogalkalmazói tapasztalatok alapján az egységes jogértelmezés érdekében szükséges, a következőkben bemutatott törvények módosító rendelkezéseit megalkossa, valamint az elmúlt időszakban a nemzeti vagyont, a vagyongazdálkodás szereplőit érintően bekövetkezett változásokat a javaslatban szereplő jogszabályokon átvezesse.

A Törvényjavaslat az állami vagyongazdálkodásról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) módosításával lehetővé teszi, hogy azok a szervezetek, amelyek a közfeladat, valamint a lakosság közzolgáltatásokkal való ellátásához szükséges infrastruktúrát biztosítják, mentesüljenek a vagyonkezeléssel járó visszapótlási kötelezettség alól.

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: Get.) módosításával a Törvényjavaslat a jelenlegi földgáz egyetemleges szolgáltatási ellátási modellt fenntartását biztosítja azáltal, hogy az ellátási modellt alkotó szerződések 2022. szeptember 30-ig meghosszabbításra kerülnek a kedvező piaci környezetből fakadóan a rezsicsökkentés eredményeinek megőrzését biztosító földgáz-beszerezési árszint elérését lehetővé tevő fedezési tevékenység fenntartása érdekében.

A Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: NFA tv.) módosításának célja annak egyértelművé tétele, hogy az országos és helyi közúthálózathoz tartozó földingatlanok ugyanúgy nem képezik a Nemzeti Földalap részét, mint a vasúti pályahálózathoz tartozó földingatlanok.

A Törvényjavaslat célja a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról és egyes gazdasági tárgyú jogszabályok módosításáról szóló 2013. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Szhitv.) módosítása révén a szövetkezeti hitelintézetek integrációja átalakulásának eredményeként létrejött, kevesebb szereplős, jellemzően nem szövetkezeti formában működő tagokból álló intézményi struktúra leképezése a törvényi szabályozásban. 2019-ben megvalósult az egyes takarékszövetkezetek egy banki szervezetben való egyesülése és ezzel az üzleti folyamatok költséghatékony koncentrációja, ami indokoltá teszi a felügyelési és irányítási rendszer egyszerűsítését is.

A Törvényjavaslat célja továbbá az Integrációs Szervezet és az integrációs üzleti irányító szervezet szerepkörének korszerűsítése és az átalakulás révén létrejött, az Integrációs Szervezet és az integrációs üzleti irányító szervezet mint központi szervek mellett az integrált hitelintézetekből, valamint egy Holding Szövetkezetből mint a szövetkezeti hitelintézetek tulajdonosai tulajdonosi érdekeinek képviselőjét ellátó szervezetből álló hitelintézeti integráció (a továbbiakban: Integráció) tagjai által teljesítendő egyes kötelezettségek működési hatékonyság szempontjából történő korrekciója.

A Törvényjavaslat lényeges újítása a Szövetkezeti Hitelintézetek Tőkefedezeti Közös Alapjának (a továbbiakban: Alap) az Integrációs Szervezetbe történő integrálása. Ezzel biztosítható, hogy az Integráció meghatározó garanciális szabálya, vagyis a tagok közötti egyetemlegesség egyszerűbb struktúrában, de változatlan biztonsággal érvényesüljön. Az Alap megszűnésével, valamint feladatainak és a tagok befizetéseiből eddig felhalmozott vagyonának az Integrációs Szervezet általi átvételével teljessé válik az a folyamat, amelynek során az Integrációs Szervezet valamennyi, korábban a szövetkezeti szektorban működő intézményvédelmi alap jogutódjaként jár el, egységesen ellátva az ezzel járó feladatokat is.

Az Szhitv. módosítására tekintettel indokolt a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.), valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) egyes rendelkezéseinek pontosítása is.

A Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló 2013. évi CCXLII. törvény (a továbbiakban: Városliget tv.) módosításának elsődleges célja, hogy a Városliget Ingatlanfejlesztő Zrt. vagyonelemi szerződés megkötése nélkül létrejött vagyonelemi joga tekintetében – a vagyonelemi szerződés hiányában külön nem szabályozott, és a törvényben sem rendezett kérdésekben – biztosított legyen a Városliget Ingatlanfejlesztő Zrt. önálló eljárási hatásköre.

A Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthonteremtésének biztosításáról szóló 2018. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Törvény) módosításának célja, hogy a 2000-es évek második felében kezdődött pénzügyi válság miatt kialakult, számos háztartást érintő nehéz helyzet megoldását szolgáló konstrukció szabályozott körülmények között lezárható legyen. A Törvényjavaslat célja, hogy a Program zárásához kapcsolódó lebonyolítói feladatokat ellátó szervezetre vonatkozóan hatékony működést lehetővé tevő szabályrendszert biztosítson.

Az állami magasépítési beruházások megvalósításáról szóló 2018. évi CXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Beütv.) módosításával a Törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a Beütv. hatálya alá tartozó beruházások Beruházási Ügynökség általi megvalósítása esetén a beruházás eredményeképpen létrejövő ingó és ingatlan vagyonelemek a Kormány eltérő döntése hiányában a törvény erejénél fogva kerülnek a beruházással érintett ingatlan tulajdonosának tulajdonába. Az egységes tulajdonosi joggyakorlás megteremtése érdekében indokolt a Beruházási Ügynökség tulajdonosi joggyakorlására vonatkozó törvényi rendelkezés kiterjesztése az ingatlanok mellett az ingó vagyonelemekre is. A Törvényjavaslat egyszerűsíti továbbá a Beruházási Ügynökség tulajdonosi joggyakorlását eredményező, illetve a Beruházási Ügynökség általi szerződéskötésre irányuló eljárást. A fentiekben túl a törvényt módosító szövegpontosító rendelkezéseket tartalmaz.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1–6. §

A hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvény hatályon kívül helyezésére, egyes törvényi rendelkezések végrehajtottságára, valamint a jelen törvényt módosító által bevezetett „Lebonyolító” fogalom használatára tekintettel az alábbi törvények technikai módosítása vált szükségessé:

- az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény,
- a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény,
- a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény,
- a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény,
- a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény,
- az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény.

7. §

A hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvény hatályon kívül helyezésére, egyes törvényi rendelkezések végrehajtottságára, valamint a jelen törvényt módosító által bevezetett „Lebonyolító” fogalom használatára tekintettel a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. jogtechnikai módosítása vált szükségessé.

8. §

A Ctv. cégjegyzék tartalmára vonatkozó egyes rendelkezéseinek hatályon kívül helyezését az indokolja, hogy az Szhitv. Ctv.-ben hivatkozott rendelkezései hatályon kívül helyezésre kerülnek az Integrációs Szervezet által alkalmazható intézkedések körének szűkítése miatt.

9. §

A Törvényjavaslat a Vtv. új rendelkezéssel történő kiegészítésével pontosítja az MNV Zrt. képviselőjére vonatkozó feladatokat az MNV Zrt. feladatkörére figyelemmel.

10. §

A Vtv. módosításának célja a rendelkezés szövegének egyértelművé tétele annak érdekében, hogy azok a szervezetek, amelyek a közfeladat, valamint a lakosság közszolgáltatásokkal való ellátásához szükséges infrastruktúrát biztosítják, mentesüljenek a vagyonkezeléssel járó visszapótlási kötelezettség teljesítése alól. A mentesülés indoka, hogy az érintett szervezetek alapvetően jogszabályban meghatározott közfeladat – jellemzően útüzemeltetés, illetve kormányzati célú hírközlési igények kielégítése – ellátásához szükséges infrastruktúrát biztosítanak egyéb állami tulajdonban álló szervezetek részére.

11. §

A Törvényjavaslat szövegcsere módosítás útján pontosítja a Vtv. rendelkezéseit a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 3:94. §-ával összhangban.

12. §

A Get. hatályos rendelkezései 2021. szeptember 30-ig hosszabbítják meg a jelenlegi földgáz egyetemes szolgáltatási ellátási modellt alkotó szerződéseket, így a kedvező piaci árkörnyezetből fakadóan a rezsi csökkentés eredményeinek megőrzését biztosító földgáz-beszerezési árszint elérését lehetővé tevő fedezési tevékenység csak eddig az időpontig lehetséges. A Törvényjavaslat a jelenlegi modell fenntartását biztosítja annak érdekében, hogy az egyetemes szolgáltatásban vételező lakossági és kiskereskedelmi esetében a gázárak emelkedése továbbra is elkerülhető legyen.

13. §

A gyakorlati tapasztalatok alapján az ingatlan-nyilvántartási állapot gyakran nem tükrözi az érintett ingatlanok valós funkcióját. Egyes ingatlanok megnevezésük alapján egyértelműen a Nemzeti Földalap vagyoni körébe tartoznának, azonban a valóságban autópályaként funkcionálnak. Az ilyen típusú ingatlanok jogi sorsának rendezése jelenleg nehézséget jelent, mivel a vagyonkezelésbe adás, valamint a vagyonkezelői jog megszüntetés során eljárni jogosult tulajdonosi joggyakorló megállapítása elsődlegesen az ingatlan-nyilvántartási művelési ágon alapul.

Az ellentmondások megszüntetése érdekében az országos és helyi közúthálózat működtetéséhez szükséges ingatlanok esetében indokolt egy egységes, funkcionális megközelítésű rendezőelv megteremtése, amely leegyszerűsíti azok besorolását. A Törvényjavaslat alapján a valóságban országos közútként funkcionáló ingatlanok – megnevezésüktől függetlenül – az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorlása alá kerülnek, megkönnyítve az azokkal való rendelkezést és egységes tulajdonosi joggyakorlást biztosítva a közúti közlekedési infrastruktúra felett. Az országos közutak vagyonkezelője által vezetett közút nyilvántartás alapján egyértelműen megállapítható, hogy mely ingatlanok tartoznak a közúti infrastruktúrához.

A vasúti pályahálózat működtetéséhez szükséges ingatlanok esetében ilyen tartalmú módosítás már átvezetésre került az NFA tv. szövegén, a Törvényjavaslat célja annak egyértelművé tétele, hogy az országos és helyi közúthálózathoz tartozó földingatlanok ugyanúgy nem képezik a Nemzeti Földalap részét, mint a vasúti pályahálózathoz tartozó földingatlanok.

14–18. §

A hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvény hatályon kívül helyezésére, egyes törvényi rendelkezések végrehajtottságára, valamint a jelen törvénymódosítás által bevezetett „Lebonyolító” fogalom használatára tekintettel az alábbi törvények technikai módosítása vált szükségessé:

- a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény,
- a devizakölcsönök törlesztési árfolyamának rögzítéséről és a lakóingatlanok kényszerértékesítésének rendjéről szóló 2011. évi LXXV. törvény,
- az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény,
- a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény,
- a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény.

19. §

Az Szhiv. értelmező rendelkezéseinek módosítását az új intézményi struktúra és az Alap megszűnése indokolja.

Az Integráció átalakulásával összhangban a szövetkezeti hitelintézet helyett az integrált hitelintézet fogalom kerül bevezetésre és ennek megfelelően az Integrációs Szervezet elnevezése is megváltozik Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezete helyett Integrációs Szervezetre igazodva ahhoz, hogy az Integráció tagjai jellemzően nem szövetkezeti formában működnek. Az Integráció elnevezése is módosul, a Törvényjavaslat a – korábban nem egységesen használt – szövetkezeti hitelintézetek integrációja helyett a hitelintézetek integrációja fogalmat alkalmazza. Az Integráció fogalmának meghatározásakor rögzítésre kerül, hogy mely szervezetek az Integráció részesei.

A Hpt.-vel való összhang megteremtése érdekében a vezető tisztségviselő fogalom helyett a vezető állású személy fogalmát rögzíti a jogszabály.

A Törvényjavaslat pontosítja, hogy a hitelintézetek integrációjának az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete 11. cikk (1) bekezdése szerinti összevont szavatoló tőkájébe be kell számítani az Integrációs Szervezet és tagjai saját tőkáját.

20. §

Az Integráció, valamint az Integráció tagjainak új elnevezése átvezetésre kerül az Integráció célját rögzítő rendelkezésekben.

21. §

A Törvényjavaslat az Integráció tagjainak új elnevezésére tekintettel módosítja az Integrációs Szervezet tagjainak körét. Válozatlanul az Integrációs Szervezet tagja az integrált hitelintézet, a Holding Szövetkezet és az integrációs üzleti irányító szervezet, továbbá a Törvényjavaslat lehetőséget teremt arra, hogy nem csupán a Kapcsolt Vállalkozások, hanem, a Felügyelet által felügyelt és az Integrációs Szervezet tagja felett ellenőrző befolyást gyakorló intézmény is taggá váljon.

Az Integráció tagjainak új elnevezése átvezetésre kerül a rendelkezésekben, amelyek előírják, hogy az integrált hitelintézeteknek rendelkezniük kell az integrációs üzleti irányító szervezet legalább egy darab – az Integrációs Szervezet igazgatósága által meghatározott névértékű, fajtájú és sorozatú – részvényével.

22. §

A Törvényjavaslat megszünteti az önálló intézményként működő Szövetkezeti Hitelintézetek Tőkefedezeti Közös Alapját, vagyont és feladatait az Integrációs Szervezetbe integrálja. E rendelkezés az Integráció működésének egyszerűsítését szolgálja, amivel biztosítható, hogy az Integrációs Szervezet – amely eddig is a korábbi intézményvédelmi alapok jogutódjaként működött – a jövőben az Alap tekintetében is jogutódként járjon el, elősegítve az Integráció hatékony és átlátható működését. A módosítás az egyetemlegesség intézményének vagyoni fedezetét továbbra is azonos szinten tartja.

Az Integráció működésében a szövetkezeti elv akként is érvényesül, hogy az Integrációs Szervezet valamennyi tagját azonos mértékű szavazati jog illeti meg az Integrációs Szervezet közgyűlésén. Figyelemmel arra, hogy a tagdíjról maguk a tagok döntenek a közgyűlésen, indokolt a tagok által fizetendő tagdíj legalacsonyabb mértékét szabályozni a legmagasabb mérték helyett. Ezt az Integráció működése is szükségessé teszi, mivel az Integrációs Szervezet már nem csupán szabályozói és felügyelői alapfeladatainak költségeit finanszírozza saját díjbevételeiből, hanem az Alap feladatainak átvétele okán a garanciaközösséggel kapcsolatos feladatokat is el kell látnia.

A Törvényjavaslat alapján az Integrációs Szervezet a számláit az általa választott integrált hitelintézet tagjánál vezetheti.

23. §

A Törvényjavaslat technikai pontosítást tartalmaz a Holding Szövetkezet Integrációs Szervezet igazgatósági és felügyelőbizottsági tagjainak jelölésére vonatkozó feladata tekintetében.

24. §

A Törvényjavaslat technikai pontosítást tartalmaz azzal, hogy az egyedi válságkezelési tervre vonatkozó szabályokat az Integrációs Szervezet Felügyelet által felügyelt tagjaira vonatkoztatja.

25. §

Az Integráció kevesebb szereplős struktúrája indokolja az Integrációs Szervezet által alkalmazható szankciórendszer felülvizsgálatát annak érdekében, hogy az minél inkább az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete 10. cikke szerint központi szervi funkcióból származó utasítási jogkörhöz igazodjon. A Törvényjavaslat alapján az Integrációs Szervezet jogköre az Integráció tagjai és azok kapcsolt vállalkozásai tekintetében az ellenőrzési és felügyelési, valamint az utasításadási feladat- és hatáskörben összpontosul, míg a vezető tisztségviselő felfüggesztésére és a felügyeleti biztos kirendelésére vonatkozó jogosultságok tekintetében a Felügyelet meglévő hatósági jogköre – az Integrációs Szervezet párhuzamosan fennállt hasonló jogosultságainak megszüntetésével – kizárólagossá válik.

26. §

A Törvényjavaslat alapján a szövetkezeti hitelintézetek helyett az Integrációs Szervezet Felügyelet által felügyelt tagjainak csoportja válik jogosulttá arra, hogy a Felügyelet irányába történő adatszolgáltatási és bejelentési kötelezettségét az Integrációs Szervezet közreműködésével teljesítse.

A Törvényjavaslat a hatékony működés érdekében lehetővé teszi, hogy az Integrációs Szervezet egyes feladatai ellátására együttműködési megállapodást kössön.

27. §

Az Integrációban érvényesülő egyetemlegességet szabályozó rendelkezésekkel összhangban a Törvényjavaslat egyszerűsíti az Integrációs Szervezetből való kilépés szabályait.

28. §

A Törvényjavaslat egyszerűsíti a számviteli törvény szerinti beszámoló integrációs üzleti irányító szervezet általi jóváhagyásának szabályait és határidőt állapít meg a jóváhagyási jogkör gyakorlására vonatkozóan, valamint rögzíti, hogy ezek a szabályok, továbbá a gazdálkodó szervezetben, illetve jogi személyben történő tulajdonszerzés jóváhagyásának szabályai az Integrációs Szervezet valamennyi tagjára vonatkoznak.

29. §

A Törvényjavaslat pontosítja, hogy a legfőbb szerv, az igazgatóság és a felügyelőbizottság döntési eljárásához kapcsolódó kötelezettségek az Integrációs Szervezet valamennyi tagjára vonatkoznak az integrációs üzleti irányító szervezet kivételével.

30. §

Az Integrációban érvényesülő egyetemlegességet érintő eljárásokkal kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség pontosításra kerül egyértelművé téve, hogy a kötelezettség az Integrációs Szervezet valamennyi tagjára kiterjed.

31. §

Az integrált hitelintézet fogalmának bevezetése miatt szükséges módosítás.

32. §

A Törvényjavaslat alapján az Integrációs Szervezet az integrált hitelintézetek tekintetében egyedi alapon állapít meg szavatoló tőke követelményt a tagok tényleges pénzügyi és kockázati helyzetéhez igazodva, kockázatalapon.

Az Integrációban lezajlott egyesülésekre tekintettel részben elhagyásra kerültek az Integrációs Szervezet saját tagjaiban intézményvédelmi célból szerzett részesedéseire vonatkozó különleges szabályok. A további pontosításokat az integrált hitelintézet fogalmának bevezetése indokolja.

33. §

A Törvényjavaslat átvezeti az átalakult struktúrának megfelelő csoport fogalmat, a szövetkezeti hitelintézet helyett az integrált hitelintézetre vonatkoztatva a rendelkezés hatályát. A csoport szintű helyreállítási tervben a kötelező indikátorként meghatározott esetkör pontosításra kerül az Integrációs Szervezet által alkalmazható intézkedések körének módosítására tekintettel.

34–35. §

A Törvényjavaslat egyszerűsíti a tagok nyilvántartásának vezetésére vonatkozó rendelkezéseket.

A Törvényjavaslat rögzíti, hogy a takarékszövetkezet és hitelszövetkezet továbbra is csak az Integráció keretében, integrált hitelintézetként működhet.

36. §

A Törvényjavaslat alapján nem az Integrációs Szervezet előzetes hozzájárulásához kötött a vezető tisztségviselők kinevezése. A Törvényjavaslat pontosítja továbbá a könyvvizsgáló Hpt. szerinti kiegészítő jelentéssel kapcsolatos kötelezettségét az Integrációs Szervezet hitelintézet tagjai tekintetében.

37. §

A Törvényjavaslat pontosítja az Integrációban érvényesülő titokvédelem alóli felmentési szabályokat, a szövetkezeti hitelintézet helyett az Integrációs Szervezet Felügyelet által felügyelt tagjaira vonatkoztatva a rendelkezések hatályát. Az adatmegismerésre jogosultak köréből kikerül a megszűnő Alap.

38–39. §

A Törvényjavaslat a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvénnyel összhangban szabályozza a szövetkezeti formában működő szövetkezeti hitelintézet tagjának tulajdonában álló részjegyek visszaváltásának szabályait, valamint az Integrációs Szervezet tagjának és a Kapcsolt Vállalkozás legfőbb szerve Integrációs Szervezet által elrendelt ülésének szabályait.

40. §

A Törvényjavaslat pontosítja az egységes informatikai rendszerhez csatlakozott tagnak, valamint a hozzáféréssel rendelkező szervezetnek az ügyfelekkel kötött pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásaira, valamint a befektetési szolgáltatási tevékenységére és a kiegészítő szolgáltatására vonatkozó szerződés, valamint az általános szerződési feltételek módosításának feltételeit.

41. §

A Törvényjavaslat megfelelő határidőt biztosít a Felügyelet által felügyelt, újonnan belépő tagoknak az integrált hitelintézetek tekintetében már bevezetett egységes informatikai rendszerhez történő csatlakozásra, amely hároméves határidőt az Integrációs Szervezet indokolt esetben további három évvel meghosszabbíthatja.

42. §

A Törvényjavaslat az Integrációs Szervezet valamennyi tagja tekintetében lehetővé teszi, hogy az Integrációs Szervezet igazgatósága felmentést adjon számára az Szhitv.-ből fakadó egyes kötelezettségek teljesítése alól.

43. §

A Törvényjavaslat hatálybalépését követő 180. napon megszűnik az Alap, amelynek jogutódja az Integrációs Szervezet. Az átmeneti rendelkezésben meghatározott időtartam elegendő felkészülési időt biztosít a változás teljeskörű lebonyolítására.

44. §

A Törvényjavaslat szövegcsérés módosításokat tartalmaz.

45. §

A Törvényjavaslat hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz.

46–50. §

A Törvényjavaslat az integrált hitelintézet fogalmának bevezetése miatt módosítja a Hpt. egyes rendelkezéseit.

51. §

A Törvényjavaslat szövegcsérés módosításokat tartalmaz.

52. §

A Törvényjavaslat hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz.

53. §

A Törvényjavaslat – technikai jellegű módosítása – alapján a Városliget Zrt.-re vonatkozó rendelkezések a Városliget tv. 1. § (1a) bekezdésében, míg az Opera Vagyonkezelő Kft.-re vonatkozó rendelkezések az 1. § (1b) bekezdésében kerülnek elkülönítve szabályozásra.

A Törvényjavaslat alapján a Városliget tv. szerinti vagyonkezelőben az államot megillető társasági részesedés felett a tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter gyakorolja.

54–55. §

A Törvényjavaslat meghatározza a Városliget tv. szerinti vagyonkezelő speciális feladatait a beruházási, építési tevékenységgel összefüggésben, amivel biztosítja a vagyonkezelő részére a tulajdonosi joggyakorló külön hozzájárulása nélkül a bontási tevékenységek, valamint az ahhoz kapcsolódó egyéb feladatok – így például a hulladék megfelelő kezelése, megsemmisítése érdekében szükséges intézkedések – elvégzését.

A rendelkezés meghatározza továbbá a vagyonkezelő hasznosítási tevékenységét és a hasznosításból származó bevétel felhasználását azzal, hogy a vagyonkezelő az egyes vagyonelemek hasznosítása során beszedett díj összegét köteles a vagyonkezelésében álló vagyonelemek fenntartására fordítani.

A rendelkezés rögzíti, hogy a nemzeti vagyon növekedésével kapcsolatos nyilvántartási kötelezettségeinek a vagyonkezelő mind a tulajdonos önkormányzat, mind az állam mint tulajdonos nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezet felé külön elszámolás nélkül a meglévő vagyon-nyilvántartásokba történő adatszolgáltatás útján jogosult eleget tenni, egyszerűsítve ezzel az állam nevében és javára történő beruházás számviteli nyilvántartásának rendezését a végső tulajdonosoknál, erre való tekintettel a beruházásokat az MNV Zrt. térítésmentesen veszi nyilvántartásba, az állami vagyonnal való gazdálkodásról szóló 254/2007. (X. 4.) Korm. rendeletben már bevezetett számviteli rendezés keretében.

56–59. §

A hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvény hatályon kívül helyezésére, egyes törvényi rendelkezések végrehajtottságára, valamint a jelen törvénymódosítás által bevezetett „Lebonyolító” fogalom használatára tekintettel az alábbi törvények technikai módosítása vált szükségessé:

- a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény,
- a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény,
- a természetes személyek adósságrendezéséről 2015. évi CV. törvény módosítása,
- a kéményseprő-ipari tevékenységről szóló 2015. évi CCXI. törvény.

60. §

Hatályon kívül helyező rendelkezés.

61. §

A rendelkezés a Nemzeti Eszközkezelő Program végrehajtásához kapcsolódó szabályozásban használt fogalmak értelmező rendelkezéseit egészíti ki.

62. §

A rendelkezés a Nemzeti Eszközkezelő Program végrehajtásához kapcsolódó hatásköri szabályok módosítását tartalmazza, annak érdekében, hogy az MNV Zrt. helyett a Kormány által kijelölt Lebonyolító láthassa el a feladatokat.

63. §

A rendelkezés annak érdekében szükséges, hogy a Lebonyolító ne csak közvetlenül, hanem szükség esetén közreműködők szabályozott módon történő bevonásával láthassa el az érintett ingatlanokhoz kapcsolódó feladatokat.

64. §

A rendelkezés a Lebonyolító tevékenységének ellátásához szükséges, az állami vagyon kezelésére vonatkozó speciális szabályokat tartalmazza.

65. §

A Törvény hatályos rendelkezése rögzíti, hogy ha a fizetési kötelezettségeinek eleget tevő bérlő a törvényben foglaltak szerint az érintett ingatlant megvásárolja, a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvény 10. §-a szerinti visszavásárlási joga a törvény erejénél fogva megszűnik. A Törvényjavaslat a gyakorlati tapasztalatok alapján ezen rendelkezést egészíti ki minden ingatlan tekintetében azzal az esetkörrel, amikor nem a bérlő, hanem annak közeli hozzátartozója szerzi meg a tulajdonjogot, vagy több bérlő közül nem mindegyik bérlő veszi meg az ingatlant.

66. §

A Törvény kiegészül az ingatlanok bérlők általi visszavásárlási jogára vonatkozó, korábban a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvényben szereplő szabályokkal.

67. §

A Törvény VI. fejezetének címe pontosításra kerül.

68. §

A Törvény VI. fejezetén átvételre kerül a hatásköri szabályok változása, a Lebonyolító által történő feladatellátás.

A VI. Fejezet szerinti, megüresedett ingatlanokat érintő eljárás akként módosul, hogy minden ingatlan tekintetében meg kell kísérelni a piaci alapú, nyílt árverés útján való értékesítést, majd, amennyiben ez sikertelen, az érintett

ingatlanok és az esetlegesen bennük lévő egyes ingóságok tulajdonjogát az ingatlan fekvése szerinti helyi önkormányzat szerzi meg, a törvény erejénél fogva, ingyenesen. A tulajdonszerzés napja a Lebonyolító erről szóló értesítésének kézhezvételét követő harmadik hónap első napja.

69. §

A Törvényjavaslat a megüresedett ingatlanokkal kapcsolatos eljárás részletes szabályait a Kormány által kiadott végrehajtási rendelet szabályozási tárgykörébe utalja.

A Törvényjavaslat a nemzeti vagyonról szóló törvény sarkalatos rendelkezéseitől eltérő rendelkezést állapít meg.

70. §

A hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvény hatályon kívül helyezésére tekintettel, az abban szereplő, még alkalmazni szükséges felhatalmazó rendelkezésekkel azonos tartalmú felhatalmazással, valamint a Lebonyolító kormányrendeleti szintű kijelölésére vonatkozó felhatalmazással egészül ki a Törvény.

A Törvény kiegészül továbbá a Lebonyolító rendeleti szintű kijelölésére vonatkozó felhatalmazással.

71. §

A szakasz a Program lebonyolításával összefüggő feladatokat ellátó szervezet megszűnése esetére szóló, feladatainak a Kormány által kijelölésre kerülő lebonyolító szervezet általi átvételével összefüggő rendelkezéseket tartalmaz.

72. §

A Törvény sarkalatosági záradéka módosul, tekintettel a sarkalatosnak minősülő kiegészítésekre.

73. §

A Törvényjavaslat bevezeti a Lebonyolító fogalmát, amely a Törvényen átvezetésre kerül.

74. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

75. §

A központi költségvetési támogatás felhasználásával megvalósuló önkormányzati magasépítési beruházás fogalmának pontosítása indokolt. A hatályos szabályozás értelmében a Beütv. és az állami magasépítési beruházásokról szóló 299/2018. (XII. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) fogalmi meghatározása alapján a Beruházási Ügynökség részvétele egy projektben mellőzhető, amennyiben az önkormányzati tulajdonú ingatlanon központi költségvetési támogatás felhasználásával harmadik fél valósít meg beruházást. Ennek elkerülése és a jogalkotói szándék érvényesülésének biztosítása érdekében szükséges a módosítás.

A magasépítési beruházás fogalom meghatározásának pontosítása az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján indokolt annak érdekében, hogy a Beruházási Ügynökség részvétele ne legyen mellőzhető konkrét beruházások esetében, így biztosítva a Beruházási Ügynökség szerepére vonatkozó jogalkotói szándék érvényesülését. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a Beruházási Ügynökség részvételével valósulhatnak meg olyan építményeken végzett beruházások, melyeknek a csatlakozó rendezett terepszinthez képest egy vagy több építményszintje már létezik vagy létesül, valamint olyan építmény létrehozására irányuló építési beruházások, melyek megvalósításához önálló bontási munkák is szükségesek. A módosítás továbbá az Étv. fogalomrendszerének megfelelően is pontosítja a magasépítési beruházás fogalmát (építmény, építési beruházás, építési tevékenység).

76. §

A Beütv. 4. § (7) bekezdése alapján a Beruházási Ügynökség a megvalósítója azoknak a központi költségvetési forrásból finanszírozott magasépítési beruházásoknak is, amelyek során a magasépítési beruházáshoz szükséges ingatlan megállapodás alapján az állam részére biztosított. A gyakorlati tapasztalatok alapján szükséges pontosítani azon magasépítési beruházások körét, amelyek megvalósításában a Beruházási Ügynökség részt vesz. A Törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a Beütv. 4. § (7) bekezdésének hatálya alá tartozó beruházások Beruházási Ügynökség általi megvalósítása esetén a beruházás eredményeképpen létrejövő ingó és ingatlan vagyonelemek a Kormány egyedi döntésén alapuló eltérő megállapodás hiányában a törvény erejénél fogva kerülnek a beruházással érintett ingatlan tulajdonosának tulajdonába. A Korm. rendelet 13. § (2) bekezdése szerint a 13. § (1) bekezdése szerint lefolytatott feltételes közbeszerzési eljárás alapján az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter a Kormány döntését kezdeményezi a kormányzati magasépítési beruházás megvalósítása érdekében. A Kormány egyedi határozatban dönt a kormányzati magasépítési beruházás megvalósításáról, az ahhoz szükséges kötelezettségvállalás összegéről, továbbá minden olyan kérdéstről, amely a kormányzati magasépítési beruházás megvalósítása érdekében szükséges.

A Beruházási Ügynökség az érintett beruházás megvalósítása érdekében a Kormány döntésének megfelelően beszerezheti – a gyakorlatban a programszerű beruházások tanterem és tornaterem részénél be is szerzi – a rendeltetészerű használatához szükséges olyan ingóságokat (eszközöket) is, amelyek az építési beruházás megvalósítására irányuló feltételes közbeszerzési eljárásban az irányadó ellenőrzési gyakorlat szerint nem szerezhetőek be. Ide tartoznak többek között az érintett ingatlannal alkotórészi kapcsolatban nem álló bútorok, sporteszközök, székek, függönyök, padok, táblák. Erre figyelemmel is indokolt a Beütv. 4. § (8) bekezdésének pontosítása.

77. §

A Beütv. hatályos rendelkezései alapján a Beruházási Ügynökség csak a kormányzati magasépítési beruházáshoz szükséges ingatlanok állam javára történő megszerzésére jogosult, a beruházás megvalósítása során beszerzésre kerülő egyéb, az ingatlannal alkotórészi kapcsolatban nem álló ingó vagyonelemek esetén a Vtv. 3. § (1) bekezdése alapján a tulajdonosi jogok gyakorlója a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. Az egységes tulajdonosi joggyakorlás megteremtése érdekében indokolt a törvényi rendelkezés kiterjesztése az ingatlanok mellett az ingó vagyonelemekre is, figyelemmel a Beütv. 8. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre.

78. §

A hatályos szabályozás szerint a kormányzati magasépítési beruházásokhoz szükséges – kormányhatározatban megjelölt – állami tulajdonú ingatlanokat a Beruházási Ügynökség tulajdonosi joggyakorlásába kell adni. A kormányzati beruházások nagy számára, illetve az így szükségessé váló tömeges vagyonátadásra tekintettel indokolt a Beruházási Ügynökség által az ingatlanok tulajdonosi joggyakorlója részére benyújtott kérelemben megjelölt fordulat meghatározása a beruházások mielőbbi megkezdhetősége érdekében.

79. §

A Törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a Beruházási Ügynökség a hatáskörébe tartozó beruházások megvalósítása során az általa lefolytatott feltételes közbeszerzési eljárás alapján felfüggesztő feltétel alkalmazásával szerződést köthet külön kormánydöntés nélkül, amely szerződést a Korm. rendelet 13. § (2) bekezdésében foglalt kormányhatározat közzétételét követően, az abban foglaltaknak megfelelően kell hatályba léptetni és a hatálybaléptetés napján kötelezettségvállalásként nyilvántartásba venni.

A Törvényjavaslat a gyakorlati tapasztalatok alapján pontosítja a Beruházási Ügynökség kötelezettségvállalásra vonatkozó szabályait, annak érdekében, hogy a szerződéskötésekre – a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény rendelkezéseit is figyelembe véve – megfelelő időben sor kerülhessen.

80. §

Szövegpontosító módosítás, a hatályos megfogalmazás felülvizsgálata az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján vált indokolttá.

81. §

Hatályon kívül helyező rendelkezés.

82. §

Hatályba léptető rendelkezés.

83. §

Sarkalatosági záradék.

**Végső előterjesztői indokolás
az egyes törvények igazgatási, valamint gazdaságélénkítő célú módosításáról, továbbá egyes
vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló 2020. évi LXXXI. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában kerül közzétételre.

Az elmúlt évek folyamán hazánk számos sikeres kiemelkedő nemzetközi sporteseménynek adott otthont. Emellett Magyarország valamely városa szinte havonta szervez valamilyen hazai vagy nemzetközi érdeklődésre is számot tartó nemzetközi sporteseményt.

A törvény az elmúlt évek sportesemény pályázási és rendezési tapasztalatai alapján a feladatok- és forrásallokálás rendszerének hatékonyabb megvalósulását célozza. A sportesemények és sportdiplomáciai rendezvények általános jelleggel kettő nagyobb csoportba különíthetők el. Egyfelől, nevesítendőek azok az ismétlődő jelleggel megrendezendő sportesemények, amelyek a gyakoriság okán igényelnek önálló feladatellátást, -struktúrát és szakember állományt. Másfelől e csoporttól minőségében elkülönülnek a számszerűen kevesebb, azonban kifejezetten speciális szaktudást és sportszakmai és sportdiplomáciai jártasságot igénylő azon események, amelyek megrendezése világviszonylatban is unikális jellegű, és mérföldkőként szolgálnak – nemcsak egy-egy nemzet – hanem egy sportág történetében.

E két feladatcsoport eltérő szabályozási igényét és az elmúlt évek sportesemény pályázási és szervezési feladatait felismerve a törvény kiemeli az állami támogatással megrendezendő, kiemelt hazai rendezésű, nemzetközi sporteseményeket, és állami támogatásból megrendezendő hazai és külföldi sportdiplomáciai események pályázását és megrendezését, és e feladatokat a kiemelt nemzetközi sportesemények rendezéséért felelős miniszter feladatkörébe utalja. Ezen események kulcsfontosságú jelentőséggel bírnak Magyarország és Budapest pozícionálása és népszerűsítése, hazánk sportdiplomáciai kapcsolatainak fejlesztése, a pozitív gazdasági és turisztikai hatások elősegítése tekintetében.

A településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Tvtv.) módosítását illetően szükséges a megfelelő felkészülési idő biztosítása.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) módosítása a gyakorlati tapasztalatok alapján, a jogalkalmazás során felmerült kérdésekre válaszul szükséges, szem előtt tartva egyben a bürokráciacsökkentéshez kapcsolódó kormányzati célokat is.

A vagyonkezelő alapítványokról szóló 2019. évi XIII. törvénnyel (a továbbiakban: a vagyonkezelő alapítványokról szóló törvény) a jogalkotó az alapítványi vagyonkezelés új formáját hozta létre. A vagyonkezelő alapítvány a Ptk.-ban szabályozott alapítvány sajátos típusa, amely az alapító által rendelt vagyon kezelésére és az ebből

származó jövedelemnek az alapító okiratban megjelölt feladatok megvalósítása, valamint a kedvezményezettként megjelölt személy, illetve személyek javára történő vagyoni juttatás céljából alapítható. A törvény a vagyonkezelő alapítvány két típusát különbözteti meg: a közérdekű vagyonkezelő alapítványt és a vagyonkezelő magánalapítványt (vagyis a nem közérdekű vagyonkezelő alapítványt).

A hivatkozott külön törvényi szabályozás hatálybalépése óta felmerült gyakorlati igények indokoltá tették a vagyonkezelő magánalapítványokra vonatkozó szabályok módosítását. E módosítások homlokterében ekként alapvetően az alapítói magánautonómia kiszélesítésére irányuló törekvések állnak, ennek megfelelően a törvény módosításainak többsége a közérdekű vagyonkezelő alapítványok szabályozását nem érinti.

A módosítás elsődleges célja a szabályozás rugalmasabbá tétele, oly módon azonban, hogy az alapítványi céloknak megfelelő működés garanciái továbbra is érvényesülhessenek. A jogalkotó e módosítással tovább kívánja bővíteni az alapító rendelkezési szabadságát, elsősorban a vagyonkezelő magánalapítvány szervezeti struktúrájának kialakítása körében. Ehhez kapcsolódóan a jogalkotó lehetőséget kíván teremteni a vagyonkezelő magánalapítvány alapítója számára, hogy az őt megillető alapítói jogok gyakorlását az alapítványi vagyonellenőrre bízza, az alapítói jogok jogosultjaként maga helyett az alapítványi vagyonellenőrt jelölje ki. Az alapítványi szervezet kialakítását érintő további lehetőségként a javaslat azt is biztosítja, hogy ha az alapítványi vagyonellenőr alapítói jogokat nem gyakorol, úgy az alapító a felügyelőbizottság létesítését mellőzze. Ebben az esetben ennek feladat- és hatáskörét is lényegében az alapítványi vagyonellenőr látja el, hiszen a vagyonkezelő magánalapítványnál ilyen esetben csak az ügyvezető szervként eljáró (adott esetben az alapítói jogokat is gyakorló) kuratórium, valamint az alapítványi tevékenység törvényességét és az alapítványi vagyongazdálkodás alapító okiratban meghatározott céloknak való megfelelést felügyelő alapítványi vagyonellenőr működik (állandó könyvvizsgáló megbízása természetesen ebben az esetben is kötelező).

A módosítás e rendelkezésekkel párhuzamosan mindkét típusba tartozó vagyonkezelő alapítvány tekintetében lehetővé teszi az alapító – alapító okiratba foglalt – olyan rendelkezését is, amelynek eredményeként a halála, jogutód nélküli megszűnése vagy az alapító okiratban meghatározott feltétel bekövetkezése esetén az őt megillető alapítói jogok átszállnak az alapítványra. Ebben az esetben az alapítói jogokat az alapító értelem szerűen csak haláláig, jogutód nélküli megszűnéséig vagy az alapító okiratban meghatározott feltétel bekövetkezéséig gyakorolhatja.

A 2022. évi magyar–szlovák közös rendezésű férfi kézilabda Európa-bajnokság előkészítése során a Kormány – a gazdaságosság elvét szem előtt tartva – elállt a veszprémi beruházás megvalósításától, ugyanakkor döntött a debreceni helyszín támogatásáról. A törvény e döntésnek megfelelően kívánja módosítani a 2020. évi Dubaji Világkiállításon történő magyar megjelenés sikeres megvalósításához, továbbá egyes nemzetközi nagyeseményekhez kapcsolódó rendelkezésekről szóló 2019. évi XIV. törvényt.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1–2. §

A módosítás célja a nemzetközi sportszövetség fogalmának olyan pontosítása, amelynek nyomán a – sportágában nemzetközi szinten a sportról szóló 2004. évi I. törvényben (a továbbiakban: Stv.), valamint jogszabályban meghatározott sportszakmai feladatokat ellátó – GAISF tagjának minősülő sportszövetség, a GAISF megfigyelői státusszal rendelkező sportszövetség, a GAISF szándéknyilatkozata alapján az azt követő 180 napon belül GAISF taggá vagy GAISF megfigyelővé váló sportszövetség is nemzetközi sportszövetségnek minősüljön a hazai szabályozás értelmében. A módosítás javaslatot tesz továbbá arra is, hogy a rendelkezésben meghatározott feltételek teljesülése esetén az ott meghatározott sportszövetségi kör kontinentális szövetségei is a nemzetközi sportszövetség fogalmának hatálya alá essenek.

3. §

A sporttal kapcsolatos állami feladatok tekintetében nevesítésre kerül a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események állami támogatásával kapcsolatos állami feladat is.

4. §

A rendelkezés a Kormány sporttal kapcsolatos feladatait pontosítja, kiegészítve azt a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események rendezéséért felelős miniszter által vezetett minisztérium fejezetéhez tartozó a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események rendezésének támogatására szolgáló előirányzatból nyújtott támogatások felhasználása és elosztása részletes szabályainak meghatározásával.

A rendelkezések a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események rendezésével kapcsolatban rendszeresen felmerülő garanciavállalások és a megkötendő rendezési szerződések tekintetében rendezik a hatáskörre és képviselőre vonatkozó kérdéseket.

5. §

A rendelkezés a sportpolitikáért felelős miniszter kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai eseményektől független feladatait egyértelműsíti.

A rendelkezés a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események rendezéséért felelős miniszter kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események rendezésének támogatásra vonatkozó jogszabályokban meghatározott feladatokkal, a pénzeszközök felhasználásának ellenőrzésével, valamint a jogosulatlanul igénybe vett állami támogatás visszafizetésével kapcsolatos feladatait rögzíti.

6–7. §

A rendelkezés a támogatás forrásainak és igénybevételének feltételeit pontosítja akként, hogy az e törvényben foglaltakon túl az államháztartás működési rendjéről szóló jogszabályokat és a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események rendezéséért felelős minisztérium fejezetéhez tartozó, a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai eseményekről és az azokhoz kapcsolódó költségvetési támogatásokról szóló kormányrendeletben foglaltakat is alkalmazni rendeli.

A szakasz – a sportpolitikáért felelős miniszter mellett – nevesíti a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események rendezéséért felelős minisztert is az állami sportcélú támogatás nyújtása, a támogatás feltételeinek ellenőrzése, a támogatás megállapítása, folyósítása és a támogatással való elszámolás ellenőrzése során felmerülő adatkezeléssel kapcsolatosan. Az adótitok igénylésére – az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 131. § (14) bekezdés i) pontjával összhangban kerül sor.

8. §

A szakasz felhatalmazó rendelkezéseket tartalmaz.

9. §

A szakasz egyértelműsíti, hogy a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai eseményeket érintően biztosítandó állami sportcélú támogatás esetében az Stv. 57. § (2) bekezdés k) alpontjában írt követelmények nem alkalmazandók.

10–13. §

A módosítás az egységes kormányzati üzemeltetés megvalósítása érdekében rögzíti, hogy a cégnyilvántartás, mint a nemzeti adatvagyron szempontjából kiemelt nyilvántartás is az egységes kormányzati felhőben kerül üzemeltetésre. A javaslat alapján a Kormány rendeletben határozza meg, hogy a Kormányzati Adatközpont mely szolgáltatásait köteles a cégnyilvántartás igénybevenni.

A módosítás 11. §-a érdemi változást nem hordoz, hanem egyértelműsíti, hogy a közfeladatellátók részére a céginformációs szolgálat pontosan milyen céginformációt biztosít.

Ezen túlmenően a módosítás azt is garantálja, hogy az arra jogosult közfeladatot ellátó szervek a közfeladat ellátásuk érdekében a nemzeti adatvagyron részét képező valamennyi cégdathoz ingyenesen hozzájussanak, függetlenül attól, hogy az egyedi tanúsítvánnyal vagy a központi kormányzati szolgáltatás buszon keresztül történik.

14. §

A kisajátítási törvény 4. § (1) szerint a 2. § szerinti közérdekű célokra az alábbi esetekben lehetséges kisajátítás:

A 2. § d) pontja szerinti célból, valamint terület- és településrendezés céljából, ha a kérelemben megjelölt építmény, fejlesztési cél (a továbbiakban: cél) a területrendezési tervben, a helyi építési szabályzatban vagy az állami főépítési hatáskörében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal által kiadott térségi területfelhasználási engedélyben szerepel, a cél megvalósítása az érintett ingatlanok tulajdonosai részéről (a beruházás jellege, anyagi terhei vagy a létesítmény megvalósítójának jogszabályi kijelölése miatt) nem várható el, továbbá a cél rendeltetése, jellege miatt – a környező építmények, ingatlanok rendeltetésszerű használatának biztosítására vagy jellegére is figyelemmel – a célt az adott ingatlanon szükséges megvalósítani, vagy más ingatlanon való megvalósítása a tulajdonban nagyobb sérelemmel járna.

A jogszabályhely tehát taxatív felsorolja, hogy a terület- és településrendezés céljából történő kisajátítás során melyek azok a dokumentumok, amelyek megléte esetén lehetséges a kisajátítás.

Ezen dokumentumok között nem szerepel a Kormány területrendezési szabályokat megállapító rendelete, annak ellenére, hogy az utóbbi években számos törvény lehetővé tette a Kormány számára konkrét területre vonatkozóan sajátos területrendezési előírások meghatározását [pl. az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 4. § (3a) bekezdése, a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 11/B. § (1) bekezdés a) pontja]. Ezért az ilyen kormányrendeletekkel érintett területeken lévő ingatlanok kisajátíthatósága érdekében szükséges a dokumentumok körét a Kormány területrendezési szabályokat megállapító rendeletével kiegészíteni.

15. §

A kisajátítási törvény módosításához kapcsolódó átmeneti rendelkezés.

16. §

A vagyonkezelő alapítványokról szóló 2019. évi XIII. törvény szerinti vagyonkezelő alapítvány a 73. § (1) bekezdése szerinti fenntartói irányítást a vagyonkezelő alapítványokról szóló törvény 2. §-a szerinti tevékenységére tekintettel, a vagyonkezelés céljának megfelelően gyakorolja.

17. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 267. §-a tartalmazza a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartás elleni bűncselekmény tényállását. A bűncselekmény elkövetési magatartása az adatnak az adatkezelő részére való hozzáférhetetlenné tétele. Ez azt feltételezi, hogy az elkövető az adatot birtokolja, és ebben a helyzetben végleg vagy átmenetileg megakadályozza az adat kezelésében az arra jogosultat.

A Javaslat az adatok mellett magának az állami nyilvántartásnak a fokozottabb védelmét is biztosítani kívánja azzal, hogy az információs rendszer vagy adat megsértése tényállás [ld. Btk. 423. § (2) bekezdés a) pontja] mintájára a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartás működésének akadályozását is büntetni rendeli. Ez a kiegészítés azt is rendezi, amikor az adatállomány, az adatok tényleges sérelme nélkül válik érdemben hozzáférhetetlenné.

A Javaslat új minősített eseteket is bevezet, egyrészt a jogtalan haszonszerzési célból történő elkövetést. Emellett a hatályos szabályozás a fokozott érdeksérelmet a jelentős érdeksérelem megjelenítésével írja le. Elképzelhető azonban ezt meghaladó, fokozott érdeksérelemként meghatározni, amikor a cselekmény következtében a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartásban kezelt valamennyi adat az adatkezelő részére tartósan hozzáférhetetlenné válik.

18–20. §

A módosítás a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) értelmező rendelkezésének pontosítására irányul annak érdekében, hogy megteremtse az összhangot a vagyonkezelő alapítványokról szóló törvényben foglaltakkal. A módosítás értelmében a vagyonkezelő alapítványok nem minősülnek klasszikus

ajánlatkérőnek a Kbt. 5. § (1) bekezdés e) pontja alapján, tekintettel arra, hogy döntéseiket kizárólag gazdasági, hatékonysági szempontok vezérlik. Ez az elv jelenik meg a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV törvény módosításában is, amely kimondja, hogy a vagyonkezelő alapítványok gazdálkodása versenykörülmények között, a piaci verseny feltételei mellett történik, a tevékenység végzése kifejezetten nyereségorientáltan történik.

21. §

A Tvtv. módosításához kapcsolódó átmeneti rendelkezés.

22. §

A megfelelő felkészülési idő biztosítása, valamint a kidolgozás alatt álló szabályozási irányok jelenlegi képlékenységére tekintettel szükséges törvényi szinten rögzíteni, hogy állam, a helyi önkormányzat, költségvetési szerv és e szervezetek együtt, vagy külön-külön 100%-os tulajdonában álló gazdálkodó szervezetek az általuk kihelyezett vagy kihelyeztetett reklámok esetében a meghosszabbításra kerülő moratórium idejével megegyező időtartamban jogosultak eltérni a reklám, a reklámhordozó méretére, a reklámhordozót tartó berendezésre, valamint az elhelyezés technológiájára vonatkozó szabályoktól.

23. §

A Tvtv. 15. § (3) bekezdésében, valamint 15/B. § (2) bekezdésében meghatározott moratórium meghosszabbításáról rendelkezik a megfelelő felkészülési idő biztosítása céljából.

24. §

A gyakorlati tapasztalatok alapján, a jogalkalmazás során felmerült kérdésekre válaszul szükséges az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény módosítása, amely összhangot teremt a jogalkotó azon szándékával, hogy a bürokráciacsökkentéssel elérni kívánt cél megvalósuljon. A módosítást követően a határidők betartása hatékonyabb ügyintézés eredményez.

25. §

A szakasz a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvényt (a továbbiakban: Budapest törvény) módosítja annyiban, hogy – a duplikáció elkerülése érdekében – kiveszi a kiemelt nemzetközi sportesemény fogalmat, amelynek meghatározására az Stv.-ben kerül sor, illetve ennek megfelelően pontosítja a Budapest törvényt is.

26. §

A Javaslat abban az esetben is feljogosítja a vagyonkezelő alapítványt a javára rendelt vagyonnak a tőkeminimumon felüli, az alapítvány rendelkezésére még nem bocsátott része teljesítésének követelésére, ha az alapítói jogok gyakorlása nem a kuratóriumot, hanem – amiként arra a Javaslat 9. §-a szerinti módosítás lehetőséget biztosít – az alapítványi vagyonellenőrt illeti meg.

27. §

A Javaslat a nem közérdekű vagyonkezelő alapítvány alapítója számára lehetővé teszi, hogy a kuratórium helyett az alapítványi vagyonellenőrt is kijelölhesse az alapítói jogok gyakorlására. Az alapító ezzel egyfelől a rendelkezési szabadságával élve olyan személyt bízhat meg e jogok gyakorlásával, aki az alapítói érdekeknek megfelelően, az alapítói érdekek védelmezőjeként (protektoraként) kellő szakmai ismeretek birtokában járhat el. Ettől függetlenül a javaslat biztosítja az alapító számára azt is, hogy az alapító okiratban akként rendelkezzen, hogy a halála, jogutód nélküli megszűnése vagy az alapító okiratban meghatározott feltétel bekövetkezése esetén az őt vagy más személyt, illetve adott esetben akár a vagyonellenőrt megillető alapítói jogok az alapítványra szálljanak át. Ilyen rendelkezésre nemcsak vagyonkezelő magánalapítvány, de közérdekű vagyonkezelő alapítvány alapítása esetén is lehetőség van. Abban az esetben, ha az alapító ennek megfelelően rendelkezik, mindaddig, amíg a halála,

jogutód nélküli megszűnése vagy az alapító okiratban meghatározott más feltétel be nem következése, az alapítói jogokat ő maga gyakorolja. Az említett események, illetve a feltétel bekövetkezésével azonban az alapító okiratba foglalt jognyilatkozatának megfelelően a törvény rendelkezése folytán az alapítói jogok tekintetében jogutódlás következik be, az alapítói jogok ugyanis magára a vagyongazdálkodó alapítványra szállnak át. Ebben az esetben a jogok átszállásának időpontjától kezdődően az alapítói jogokat a vagyongazdálkodó alapítvány kuratóriuma gyakorolhatja, és erre értelemszerűen ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni, mintha az alapítói jogok gyakorlására eredetileg is a kuratórium került volna kijelölésre. Ha azonban az alapítói jogok az alapítványra szálltak át (hasonlóan ahhoz, mint amikor átruházással szerzi meg a jogokat az alapítvány) a jogátszállás végleges, az alapító tehát a feltétel bekövetkezése után az alapító okiratba foglalt rendelkezését értelemszerűen nem vonhatja vissza (más személyt az alapítói jogok gyakorlására nem jelölhet ki) abban az esetben sem, ha az alapító okirat módosításának jogát egyébként fenntartotta. Ha az alapítói jogok az alapító rendelkezésének megfelelően a törvény alapján szállnak át az alapítványra, és ezáltal a kuratóriumra, és az alapító által alapítványi vagyongazdálkodó kijelölésére korábban nem került sor, ezt a helyzetet úgy kell tekinteni, mintha az alapító a kuratóriumot hatalmazta volna fel arra, hogy az alapítványi vagyongazdálkodót kijelölje. Ebben az esetben tehát a törvény 7. § (2) bekezdésben foglaltak alkalmazásával kell eljárni, és ekként kell az alapítványi vagyongazdálkodó kijelöléséről gondoskodni.

Amennyiben az alapítványi vagyongazdálkodó gyakorolja az alapítói jogokat, a joggyakorlás őt is – akárcsak a kuratóriumot – a törvény rendelkezéseinek megfelelő módon illeti meg. Ez azt jelenti, hogy az alapítói jogok mellett az alapítványi vagyongazdálkodót megillető jogosítványokat is gyakorolhatja, alapító jogainak gyakorlása során azonban irányadók lesznek rá a törvény ezzel összefüggő speciális rendelkezései. Így például az alapítvány kuratóriumi és felügyelőbizottsági tagjainak, illetve elnökének kijelöléséről – e tisztségek bármely okból bekövetkező megüresedése esetén – csak a kuratórium és a felügyelőbizottság véleményének kikérését követően dönthet, ha ebben a körben az alapító okirat ettől eltérő rendelkezést nem tartalmaz.

28. §

A javaslat csak a közérdekű vagyongazdálkodó alapítvány ügyvezetése tekintetében írja elő, hogy azt legalább öt természetes személyből álló kuratóriumnak kell ellátnia. Ilyen követelményt tehát a módosítás a vagyongazdálkodó magánalapítvány számára már nem ír elő. Ebből következően a vagyongazdálkodó magánalapítványra e körben a Ptk. alapítványi ügyvezetésre vonatkozó szabályai az irányadók, amelyek ennél kisebb létszámú ügyvezető szerv létrehozását is lehetővé teszik [Ptk. 3:397. § (2) és (5) bekezdés].

A módosítás az alapító számára nemcsak az ügyvezető, de a felügyelő szerv tekintetében is rugalmasabb, opciókban bővebb választékot nyújtó szabályozást tartalmaz. Nem közérdekű vagyongazdálkodó alapítvány alapító okirata ugyanis a törvénytervezet szerint úgy is rendelkezhet, hogy az alapítványnál felügyelőbizottság nem működik. Mivel ekkor sem maradhat azonban a vagyongazdálkodó alapítvány ellenőrző szerv nélkül, a módosítás kimondja, hogy ilyen esetben a felügyelőbizottság feladat- és hatáskörét az alapítványi vagyongazdálkodó gyakorolja. Ennek megfelelően az alapítónak a 8. § (1) vagy (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően akkor is gondoskodnia kell az alapítványi vagyongazdálkodó kijelöléséről, ha az alapítói jogokat ugyan nem a kuratórium és nem is a vagyongazdálkodó gyakorolná, az alapító azonban felügyelőbizottságot létesíteni nem kíván.

29. §

A nem közérdekű vagyongazdálkodó alapítvány alapítója pusztán azzal, hogy a kuratórium helyett alapítványi vagyongazdálkodót jelölt ki az alapítói jogok gyakorlására, nem tudhatja le egy alapítványi ellenőrző szerv létesítése és működtetése iránti kötelezettségét, ezért abban az esetben, ha az alapítványi vagyongazdálkodó gyakorolja az alapítói jogokat, a felügyelőbizottság kijelölése kötelező. Ebben az esetben tehát a törvénytervezet nem ad felmentést az alól a kötelező főszabály alól, amely esetben az alapítónak az alapító okiratban az ügyvezető szerv mellett felügyelőbizottság felállításáról is gondoskodnia kell.

30. §

A javaslat egyértelműsíti, hogy a normaszövegben meghatározott típusú alapítványok részére az alapító okiratukban meghatározott célok megvalósításának elősegítése érdekében pénzügyi vagyoni juttatás teljesíthető, amely nem minősül az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény szerinti támogatásnak. Garanciális rendelkezésként a javaslat előírja, hogy a pénzügyi vagyoni juttatás teljes körű felhasználásáig a közérdekű

vagyonkezelő alapítvány a számviteli törvény szerinti éves beszámolójában köteles bemutatni e pénzübeli vagyoni juttatás felhasználását.

31. §

A 2022. évi magyar–szlovák közös rendezésű férfi kézilabda Európa-bajnokság előkészítése során a Kormány – a gazdaságosság elvét szem előtt tartva – elállt a veszprémi beruházás megvalósításától, ugyanakkor döntött a debreceni helyszín támogatásáról.

A Kormány a 2022. évben megrendezendő férfi kézilabda Európa-bajnokság versenyhelyszínének biztosítása érdekében a debreceni Főnix Csarnok felújítására irányuló beruházás megvalósításához szükséges intézkedésekről szóló 1022/2020. (II. 12.) Korm. határozatban rendelkezett a debreceni Főnix Csarnok felújításának támogatásáról. A határozat szerint a 2021. évben a felújításhoz szükséges összeget a 2021. évi központi költségvetés tervezése során kell biztosítani. Figyelemmel a koronavírus-világjárványnak a gazdaságra és azon belül az egyes beruházásokra gyakorolt hatására, a 2021. évi támogatás időben történő lehívásához és felhasználásához szükség van a 2019. évi XIV. törvényben a debreceni helyszín nevesítésére, hogy a szükséges eljárások és beruházások 2022-ig megvalósulhassanak.

32–33. §

A Maecenas Universitatis Corvini Alapítványról, a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány és a Budapesti Corvinus Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló 2019. évi XXX. törvény (a továbbiakban: MUC) és a Mathias Corvinus Collegium tehetséggondozási programjának és a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány oktatási tevékenységének támogatásáról szóló 2020. évi XXVI. törvény egyes szakaszainak technikai pontosítása.

A MUC fenti passzussal történő kiegészítése az Alapítvány által végzett tevékenység jellegének meghatározását szolgálja. A kiegészítés időszerűségét az adja, hogy a MUC Alapítványnak eredetileg bizalmi vagyonkezelésbe adott részvények elidegenítési és terhelési tilalma megszűnt, és ezáltal a vagyonkezelő alapítvány céljának megfelelően tudja a tevékenységét végezni. Korlátozásoktól mentesen a részére tulajdonba átadott vagyont saját kockázatára és nyereségorientáltan kezelheti, azaz az általa végzett vagyonkezelési tevékenység piaci körülmények között valósul meg. Mindezen passzus hivatott azt alátámasztani, hogy a Kbt. 5. § (1) bekezdés e) pontja szerint elsősorban ipari, kereskedelmi céllal létrehozott szervezetről van szó.

34. §

A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készütségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 162. §-ának módosítása olyan szövegrésszel történő kiegészítésre tesz javaslatot, mely egyértelművé teszi, a 2020. június 17. napján hatályos rendelkezések alapján kijelölt, a magyar állam nevében a tulajdonosi joggyakorlással kapcsolatos kormányzati feladatok összehangolásáért felelős kormánybiztos feladatai és annak ellátása érdekében meghatározott jogosultságok a (2) bekezdésben foglaltak megtörténte esetén – de legkésőbb 2020. augusztus 15. napjával – szűnnek meg.

35–36. §

Egyes állami tulajdonú ingatlanok ingyenes tulajdonba adásáról rendelkezik.

A képzési és közösségi központ célja, hogy előmozdítsa a társadalmi párbeszédet Magyarországon. A központ közösségi teret biztosít szakmai és kulturális rendezvényeknek, emellett kiemelt hangsúlyt ad a képzési tevékenységeknek, ezzel is elősegítve a közösségek erősödését és a közjó szolgálatát.

37. §

Hatályba léptető rendelkezések.

**Végső előterjesztői indokolás
a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló
2020. évi LXXXII. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A COVID-19 fertőzés okozta tömeges megbetegedést okozó, 2020. évben bekövetkezett humánjárvány (a továbbiakban: veszélyhelyzet) a gazdaság gyakorlatilag minden területén nehézséget okozott. Nem kivétel ez alól a megújuló energia ipar sem. A naperőművekhez szükséges panelek gyártása legnagyobb részben Kínában zajlik, a gyárak ott is leálltak hosszabb-rövidebb ideig, ellátási problémákat okozva ezzel a beszállítóknak, akik így nem tudták teljesíteni kötelezettségeiket. A beruházások a beszállítói gondok miatt a világ minden pontján több hónapos csúszást szenvedhetnek el. De nem csak a panelek miatt szenvednek késedelmet a beruházások, hanem az építkezéshez szükséges egyéb alapanyagok miatt is. Ilyen pl. a tartószerkezet is, amely a veszélyhelyzet miatt szintén akár több hónapos késéssel érkezik csak meg a beruházókhoz, kivitelezőkhöz.

Amennyiben az érintett projektek nem kapnának lehetőséget a határidő hosszabbítására, úgy várhatóan a beruházást megvalósító vállalkozások jelentős része megszűnik, munkahelyek megszűnését okozva és családok megélhetését veszélyeztetve ezzel. Ennek oka, hogy ezek a projektek nagyrészt banki finanszírozásból valósulnak meg, de ha nem tudnak megvalósulni, vagy közben elveszítik a támogatási jogosultságukat, úgy nem fogják tudni teljesíteni a kötelezettségeiket, ami előre vetíti ezen vállalkozások megszűnését.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1-2. §-hoz

A törvényjavaslat a Hivatal számára rendeleti szabályozási lehetőséget biztosít a Kormány által kihirdetett veszélyhelyzettel összefüggésben a villamosenergia-termelés, a kereskedelmi üzem megkezdésének támogatási jogosultsághoz kapcsolódó határidő meghosszabbítása rendjének szabályozására.

3. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

**Végső előterjesztői indokolás
az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény és az uniós vámjog végrehajtásáról szóló
2017. évi CLII. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXXIII. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény (a továbbiakban: Atv.) módosítása egy fogalom pontosítása, továbbá más törvényekkel való összhang megteremtése érdekében szükséges.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1., 4. §

A vámítokok átadásának és kezelésének az Országos Atomenergia Hivatal, mint atomenergia-felügyeleti szerv részére történő átadásának biztosítása érdekében szükséges az Atv. és az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény kiegészítése.

2. §

A módosítás a szakhatósági kijelölést pontosítja. A rendelkezés megteremti annak a lehetőségét, hogy Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság tűzvédelmi szakhatóságként is eljárjon nukleáris létesítmény építése (bontása) és használatbavétele esetén, ha annak tűzvédelmi vonzata van.

3. §

Az Atv. 2. § 40. pontja szerinti átmeneti tárolás fogalma a végleges elhelyezés fogalomtól való egyértelmű elhatárolás érdekében úgy egészül ki, hogy az átmeneti tárolóban tárolt kiégett fűtőelemet és radioaktív hulladékot a későbbi végleges elhelyezés céljából egy végleges elhelyezést szolgáló létesítményben kell elhelyezni.

5. §

Hatályba léptető rendelkezést tartalmaz.

6. §

Jogharmonizációs záradék.

7. §

Az Európai Atomenergia-közösség létrehozásáról szóló szerződés 33. cikke szerinti előzetes bejelentés megtörténtéről rendelkezik.

Végső előterjesztői indokolás

a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXXIV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (a továbbiakban: Vksztv.) és az annak kihirdetését követő átfogó módosítások (2012, 2013 és 2015) egyértelmű helyzetet igyekeztek teremteni az ellátásért felelősök, valamint a felhasználók számára a víziközmű-szolgáltatás területén, a vonatkozó részletes szabályok meghatározásával.

A víziközmű-szolgáltatási tevékenység ellátására vonatkozó szabályok egyik lényeges eleme magának a víziközműnek, mint a szolgáltatási tevékenység infrastrukturális eszköze fogalmának meghatározása is.

A víziközmű definíciójához kapcsolódóan határozza meg a hatályos törvény 6. § (4)–(5) bekezdéseiben azt, hogy milyen feltételeknek kell teljesülnie ahhoz, hogy egy egyébként közcélú vízellátási létesítmény víziközműnek legyen minősíthető, melynek jelentőségét alapvetően az adja, hogy a törvény 6. § (1) bekezdése értelmében a víziközművek kizárólag az állam vagy települési önkormányzat tulajdonában állhatnak. Az állami, illetve önkormányzati tulajdon víziközművek vonatkozásában történő deklarálása az ellátás biztonságát hivatott garantálni.

A Vksztv. hatályba lépése óta felgyűlt gyakorlati, jogalkalmazói tapasztalatok azt mutatják, hogy számos olyan, egyébként a közcélú vízellátási rendszer – a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvényben meghatározott – fogalmának megfelelő, a szennyvíz elvezetését, gyűjtését, ivóvízzel való ellátást szolgáló, a víziközmű-rendszerbe bekapcsolt vízellátási rendszer van nem állami vagy önkormányzati tulajdonban, amely funkcióját tekintve egyértelműen azt a szerepet tölti be, amely a víziközművek vonatkozásában a törvényi definícióból kiolvasható és amelynek nyomvonala nagyjából állami vagy önkormányzati tulajdonú ingatlanon húzódik.

Ugyanakkor a víziközművek történő minősítésüket akadályozták a törvény 6. § (4)–(5) bekezdéseiben meghatározott minősítési feltételek, mely problémát most jelen módosítás igyekszik kiküszöbölni.

A víziközműnek minősítést a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) végzi a Vksztv. 6. § (6) bekezdésében meghatározott érintetti kör kérelmére vagy pedig hivatalból eljárva.

Amennyiben a Hivatal valamely nem állami vagy önkormányzati tulajdonú vízellátási rendszert víziközműnek minősít, megnyílik az ellátásért felelősnek a Vksztv. 5/F. § (2) bekezdés a) pontjában rögzített joga- és kötelezettsége, hogy a víziközmű-szolgáltatás infrastrukturális feltételeinek megteremtése körében a nem állami vagy önkormányzati tulajdonban álló víziközmű tulajdonjogát megszerezze.

A tulajdonjog megszerzése a polgári jog általános szabályai vagy a jelen módosításban foglalt víziközmű tulajdonjogának közcélú megváltása szabályai szerint történhet.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §-hoz

A víziközműnek minősítés feltételeit pontosítja.

2. §-hoz

A víziközmű tulajdonjogának közcélú megváltásának speciális szabályait tartalmazza, tekintettel arra, hogy a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény rendelkezései a víziközművek vonatkozásában nem alkalmazhatóak. Az ellátásért felelős csak olyan vízellátási rendszer tekintetében kérheti annak közcélú megváltását, amelyet a Hivatal előbb a Vksztv. 6. § (4) bekezdés b) pontja alapján víziközműnek minősített.

3. §-hoz

A módosítás miatt szükséges átmeneti rendelkezést tartalmaz.

4. §-hoz

A szabályozás az általános forgalmi adó fizetési kötelezettség szempontjából kedvező helyzetet teremt a gazdálkodó szervezetek számára, ha a tulajdonukban lévő víziközművet térítésmentesen ruházzák át az ellátásért felelősre.

5. §-hoz

Hatályon kívül helyezi a Vksztv. 6. § (5) bekezdésének a) pontját, tekintettel arra, hogy ezen feltétel a módosítás következtében már nem lesz a víziközművé minősítés feltétele.

6. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezést tartalmaz.

**Végső előterjesztői indokolás
az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvénynek az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex
létrehozásáról szóló irányelv átültetésének kötelezettségével összefüggő módosításáról szóló
2020. évi LXXXV. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslathoz tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában kerül közzétételre.

A törvénymódosítás az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Kódex) átültetéséhez szükséges törvényi szintű módosításokat tartalmazza. A Kódex rendelkezéseit 2020. december 21-től kell alkalmaznia a tagállamoknak. A Kódex a 2009-es hírközlési keretszabályozás felülvizsgálatát végzi el, átfogó módosításokkal, a meglévő szabályozási elemekre épülve. A módosítások a Kódex szabályozási célkitűzéseinek megfelelően érintik a végfelhasználói jogokat, a spektrumgazdálkodást, a hozzáférési szabályokat a szolgáltatók közötti verseny erősítése, valamint a beruházás-ösztönzést a nagyon nagy kapacitású hálózatok megszakítás nélküli kiépítése érdekében.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Eht. 1. § (1) bekezdés c–d) pontját érintő pontosító szándékú módosítások, tekintettel a Kódex fogalomhasználatára.

A Kódex rendelkezése alapján a Hatóság jogosult a hírközlési ágazattal szoros kapcsolatban lévő ágazatban működő vállalkozást is felkérni a feladatai ellátásához szükséges adatok benyújtására, nem csak az elektronikus hírközlési tevékenységet végzőt, illetve az elektronikus hírközlési szolgáltatót. Az adatszolgáltatási kötelezettség előírására vonatkozó szabályok ennek megfelelően módosítandók és kiegészítendők.

Továbbá a Kódex alapján bevezetésre kerül a határokon átnyúló jogvitás eljárás.

2. §

A Kódex átültetése érdekében szükséges, az uniós szabályozás harmonizációját célzó elvi követelmény érvényesítését szolgáló, a törvény céljait és az alapelveket érintő módosítások:

A Kódexnek megfelelően rögzíteni kell a hálózati összekapcsoltság előmozdítására vonatkozó követelményt, valamint a rendkívül nagy kapacitású hálózatok elterjedése érdekében szükséges, az ilyen hálózatokhoz való hozzáférés és azok használatának elősegítésére vonatkozó célkitűzést.

A szabályozó hatóságnak tevékenysége során figyelemmel kell lennie az elektronikus hírközlési piac és a piac szereplői különösen a végfelhasználók adottságainak, körülményeinek sokféleségére. A módosítás továbbá tükrözi azon uniós ágazatpolitikai koncepciót, amely révén a végfelhasználók csoportja a közös elektronikus hírközlési fogyasztóvédelmi szabályozás által védett csoport.

Továbbá, a módosítás az uniós szabályozásban bekövetkező fogalmi változásokat is átvezeti azzal, hogy a végfelhasználókat jelöli meg a fogyasztóvédelmi jellegű elvi követelmények által védett alanyi kategóriaként.

A módosítás a hálózatok biztonságára, mint alapelvekre vonatkozó hivatkozást a Kódexszel összhangban a szolgáltatások biztonságára történő utalással egészíti ki.

Törvényi előírásként jelenik meg az elektronikus hírközlési ágazat fejlődését és a közgazdasági észszerűséget szolgáló elvi szempont, az új és megújított infrastruktúrák elterjedésének elősegítése, valamint a beruházás védelem követelménye, figyelembevétel a verseny és a megkülönböztetésmentesség védelmét is.

Az Eht. 2. § o) pontjában rögzíti a Kódexben szabályozott alapvető jelentőségű rendelkezést, mely szerint a spektrumhasználatot olyan módon kell szabályozni, hogy az más tagállamot ne akadályozzon a harmonizált rádióspektrum – különösen határövezeti – használatában.

A Kódex a rádióspektrummal történő gazdálkodás, felhasználás, engedélyezési rendszer vonatkozásában meghatározza a tagállamok által követendő főbb elveket, így többek között a hatékony gazdálkodást és a legkisebb terhet jelentő engedélyezési rendszer alkalmazását, a rádióspektrum alternatív használatának lehetőségét. Ezeket az Eht. új m) és n) pontja rögzíti.

A módosítás a c) és p) pontokban alapvető szinten rögzíti a rádióspektrum hatáson és hatékony használatával összefüggő célokat, szempontokat, így különösen a nagysebességű, szélessávú vezeték nélküli elektronikus hírközlési szolgáltatások elérhetőségének biztosítását, valamint a rádióspektrum elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások általi használatának harmonizációját.

3. §

A gyermekek eltűnésének a bejelentését célzó szolgáltatás működésének törvényi alapját teremti meg a rendelkezés.

4. §

A (2) bekezdésben a 2002/21/EK irányelv (Keretirányelv) hatályon kívül helyezése és a Kódex alkalmazandóvá válása miatt szükséges technikai jellegű módosítás.

A módosítás továbbá a Kódex következetes alkalmazása érdekében előírja a Hatóság számára a BEREC-kel, az Európai Bizottsággal és más tagállami szabályozó hatóságokkal folytatandó átlátható együttműködést.

5. §

A Kódex szövege számviteli nyilvántartásokat említ, mely tágabb kategória, mint a szétválasztási kimutatás, ezért indokolt az Eht. szövegének pontosítása.

6. §

A végfelhasználók védelmében kidolgozott szabályozás célja, annak biztosítása, hogy indokolt esetben, a Hatóság döntése alapján csalás vagy rendellenes használat esetén, a szolgáltató eseti alapon megakadályozhassa a számok elérését, illetve a szolgáltatásokhoz való hozzáférést, továbbá visszatarthassa az összekapcsolási vagy más szolgáltatásból származó bevételeket.

A Kódex vonatkozó rendelkezései [97. cikk (2) bekezdés] alapján kifejezetten eseti alapon kell mérlegelni az intézkedések szükségességét, amely akkor rendelhető el, ha ezt a csalás vagy a rendeltetésellenes felhasználás indokolta teszi. A módosítással az Eht. 37. § (1) bekezdése konkrétan meghatározza, hogy milyen esetben, milyen célból és milyen intézkedést rendelhet el a hatóság, és e szempontokat az egyedi hatósági ügyben feltárt tényállás alapján esetileg kell vizsgálni, mérlegelni.

7. §

A Kódex alapján az Eht. lehetőséget biztosít az érdekeltek, a fogyasztók, végfelhasználók, a fogyatékkal élő végfelhasználók számára az álláspontjuk kifejtésére.

A Kódex rendelkezéseinek megfelelően a törvény pontosítja a nyilvános meghallgatás szabályait a fogyasztók és a végfelhasználók érdekeinek kellő figyelembevétele érdekében. A módosítás egyértelműsíti, hogy a rádióspektrum használati jogosultság értékesítése esetén a hatóság a nyilvános meghallgatás során részletesen bemutatja a használati jogok korlátozásának indokát.

A módosítás egyrésztől technikai, egyszerűsítő jellegű, a jelenlegi 39. § (3) bekezdésében foglalt szabály áthelyezésével az Eht. egységesen, egy rendelkezésben tartalmazza a nyilvános meghallgatásról közzétett információk körét.

A módosítás másrésztől garanciális jelentőségű, az eddigi 10 napról 30 napra emeli az előkészítő dokumentumok véleményezésére nyitva álló határidőt.

Az (1) bekezdés alapján nem csak jogszabály, hanem például elektronikus hírközlésre vonatkozó, közvetlenül alkalmazandó európai uniós jogi aktus alapján is kell tartani nyilvános meghallgatást.

8. §

A Kódex újraszabályozta az érdekeltekkel történő egyeztetés, valamint a nyilvános meghallgatás eseteit a rádióspektrum-gazdálkodás vonatkozásában. A Kódex alapján az elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtásával összefüggő jogosultság, az azonosító használati engedély, az elektronikus hírközlési építmény létesítésére vonatkozó engedély, továbbá a rádióspektrum használati jogosultság módosításának esetén az érintettekkel egyeztetni szükséges. Az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében nem szükséges konzultáció abban az esetben, ha a módosítás kisebb jelentőségű és a jogosult ahhoz hozzájárult. Ezen esetek szabályozását, valamint a fogalomhasználat koherenciájának megteremtését célozza a módosítás.

Az egyeztetésre kerülő döntéstervezetek tekintetében a Kódex a hatályos szabályokhoz képest kifejezetten megjelöli, hogy a döntéstervezetekkel kapcsolatos észrevételek benyújtására milyen szempontok szerint kell megállapítani a határidőt, és a kitűzendő határidő legrövidebb időtartamát 30 napban határozza meg. Tekintettel arra, hogy az Eht. hatályos 40. § (2) bekezdésének szövege egységesen 20 napot biztosít az észrevételek előterjesztésére, ezen a Kódexnek megfelelően módosítani szükséges, 30 napban meghatározva az észrevételezésre megállapítható legrövidebb határidőt, valamint a határidő mértéke meghatározásánál figyelembe veendő mérlegelési szempontokat.

9. §

A Kódex alapján a tervezett versenyzetési eljárások esetén értesíteni kell az rádióspektrumpolitikai csoportot (a továbbiakban röviden: RSPG).

10. §

A Kódex rendelkezései alapján a tagállamok a Kódexben meghatározott célok elérése érdekében együttműködnek mind az RSPG-vel, mind pedig egymással.

Az Eht. a rádióspektrum határhozveti koordinációjával összefüggésben rögzíti a tagállamok együttműködésének kereteit, illetve a határon átnyúló káros zavarással összefüggésben felmerülő viták rendezése esetén történő eljárást.

Szabályozza az RSPG rádióspektrum-koordinációban betöltött szerepét, egyben meghatározza a Hatóság koordináció során elvégzendő, valamint az európai uniós kölcsönös értesítési rendszerben a Kódex által szabályozott feladatait és jogosultságait.

11. §

A módosítás tisztázza, hogy hatósági szerződés esetén a megkötéséig vagy a szerződéskötés sikertelenségének megállapításáig eltelt idő nem számít bele a hatóság ügyintézési időbe.

12. §

A Kódex a spektrumgazdálkodás hatékonyságának növelése, a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítésének gyorsítása, a hírközlési verseny ösztönzése érdekében kiemelten fontos célként határozza meg a frekvenciahasználati jogosultság megszerzését szolgáló értékesítési eljárások rövid határidőn belüli lefolytatását. Az értékesítési eljárásokban az alaki érvényességi vizsgálat tárgyában hozott döntés elleni esetleges közigazgatási per időtartama az értékesítési eljárás elhúzódását okozhatja, ezért a tervezet az értékesítési eljárás Kódexben rögzített határidőn belüli lezárása érdekében az alaki érvénytelenség tárgyában hozott végzés elleni közigazgatási perre speciális szabályokat határoz meg.

13. §

A Kódex 22. cikke alapján a szabályozó hatóságnak rendszeresen földrajzi feltérképezést kell végeznie, amelyet a piacelemzési és kötelezettségek kiszabása iránti eljárásaiban is felhasználhat. Tekintettel arra, hogy a piacelemzéshez egyébként a szolgáltatók az Eht. 47. § (4) bekezdése alapján is adatszolgáltatásra kötelesek, ugyanakkor egyes piacelemzéshez szükséges adatok a földrajzi feltérképezés alapján is a Hatóság rendelkezésére fognak állni, ezért szükséges annak előírása, hogy – a szolgáltatók adatszolgáltatási terheinek csökkentése érdekében – ezekben az esetekben a piacelemzésre irányuló adatszolgáltatás során a földrajzi feltérképezéssel érintett adatok már csak akkor kérhetőek a szolgáltatóktól, amennyiben az adatok a piacmeghatározáshoz és piacelemzéshez szükséges tartalommal, bontásban vagy rendszerezettség szerint nem állnak az Elnök rendelkezésére. Tekintettel a földrajzi feltérképezés terjedelmére, ezen adatszolgáltatás keretében olyan adatok is rendelkezésre állnak, melyeket a Hivatal hatósági feladatainak ellátásához felhasználhat, ezért szükséges annak rögzítése is, hogy ezen adatokat az Elnök a Hivatal és az Eht. 22/A. §-a szerinti együttműködés keretében a miniszter részére átadhatja.

Az Eht. 182. § (3) bekezdésének új 30. pontja szerinti felhatalmazás alapján NMHH rendelet ülteti át a vonatkozó szabályt.

A Kódex rendelkezése alapján a Hatóság jogosult a hírközlési ágazattal szoros kapcsolatban lévő ágazatban működő vállalkozást is felkérni a feladatai ellátásához szükséges adatok benyújtására, nem csak az elektronikus hírközlési tevékenységet végzőt, illetve az elektronikus hírközlési szolgáltatót. Az adatszolgáltatási kötelezettség előírására vonatkozó szabályok ennek megfelelően módosítandók és kiegészítendőek annak érdekében, hogy a Hatóság a saját feladatainak ellátása érdekében megfelelő jogszabályi felhatalmazással rendelkezzen az adatszolgáltatás elrendeléséhez.

A 47. § (6) bekezdésében az adatszolgáltatásra kötelezettek adminisztratív terheinek csökkentését célzó rendelkezést szükséges az adatszolgáltatás előírásával kapcsolatos szabályok közé beépíteni.

Az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének (BEREC) és a BEREC Működését Segítő Ügynökségnek (BEREC Hivatal) a létrehozásáról, az (EU) 2015/2120 rendelet módosításáról, valamint az 1211/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/1971 európai parlamenti és tanácsi rendelet 40. cikke alapján a BEREC meghatározott esetben közvetlenül az elektronikus hírközlő hálózatokat üzemeltető vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat és kapcsolódó eszközöket biztosító vállalkozásoktól is igényelhet adatot. Amennyiben az adatszolgáltatásra kötelezett a BEREC részére átadja az adatokat, akkor – ha a BEREC ezen adatokat a tagállami hatóság rendelkezésére bocsátja – a Kódex rendelkezései alapján nem kötelezhető ugyanezen adatok ismételt benyújtására.

14. §

A hatóság által előírható szankciók köre kibővül az azonosító felhasználásával elkövetett csalás, visszaélés esetén alkalmazható szankciókkal.

15. §

A módosítás a jogalkalmazási gyakorlatban felmerült jogértelmezési kérdést rendez, tekintettel arra, hogy az építésügyi bírságok mértékének megállapítására vonatkozó egyes szabályok megfogalmazása nem egyértelmű. Például az 50/A. § (1) bekezdésének bb) pontja úgy is értelmezhető, hogy a bírság összege egyszer 600 000 Ft és ezen felül a teljes nyomvonalhossz alapján még 150 000 Ft kilométerenként, miközben a jogalkalmazási gyakorlatban kialakult értelmezés szerint a 150 000 Ft csak 3 km és 10 km közötti kilométerekre vonatkozik. Tekintettel arra, hogy a probléma a többi hasonló pontra is igaz, átfogó pontosítás szükséges. Nem hivatkozik továbbá a törvény a bírság szabályok között a bejelentéstől eltérően, illetve a bejelentés nélkül végzett tevékenységekre, ezt pótolja a javasolt módosítás.

16. §

A hatóság részére új nyilvántartási feladatot állapít meg.

17. §

A Kódex alapján, amennyiben a Hatóság eljárást indít valamely szolgáltatóval szemben, lehetőséget kell biztosítani az adott szolgáltató számára a jogséttel összefüggésben álláspontjának kifejtésére. Az Eht. módosítása a Kódex jelen bekezdésének megfelelően kifejezetten, külön szabályozza – az Ákr. általános nyilatkozattételre, tényállás tisztázására vonatkozó szabályai mellett, azokat kiegészítve –, hogy az ügyfél (szolgáltató) álláspontjának megismerése érdekében a Hatóság köteles nyilatkozattételre felhívni az ügyfelet.

A hatósági ellenőrzés során a hatóság nem állapít meg jogkövetkezményt, az ellenőrzés pedig nem érdemi döntéssel, azaz határozattal zárul, hanem felhívással, amely önálló döntéstípusnak minősül az Ákr. alapján (mégpedig ténymegállapító hatósági döntéstípusnak).

Amennyiben az ügyfél nem fogadja el a felhívásban foglaltakat, illetve önkéntesen nem tesz eleget a felhívásnak, akkor hatósági eljárás indul, amelyben a hatóság jogséttel megállapítása esetén jogkövetkezményt alkalmazhat. E határozat elleni jogorvoslat keretében támadható a hatósági ellenőrzésben kiadott felhívás is.

18. §

A Kódex alapján biztosítani szükséges, hogy az elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetésével, az elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtásával, az elektronikus hírközlési építmény létesítésére vonatkozó engedéllyel, a rádióspektrum- és azonosítógazdálkodással összefüggő jogosultságok módosítására csak arányos módon, objektíven indokolt esetben kerülhessen sor.

Az 55. § a Kódexnek megfelelően rögzíti azokat az általános spektrumgazdálkodási, versenyjogi és hírközlés-igazgatási szempontokat, melyek érdekében a spektrumhasználat feltételhez köthető. Az spektrumhasználat részletszabályai rendeleti szinten kerülnek meghatározásra.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 39. §-a alapján törvény kizárhatja a sommás eljárás alkalmazását. A hatályos Eht.-ban is szereplő kizárás indoka, hogy a rádióspektrum használati eljárásokban időigényes koordináció és műszaki előkészítés szükséges, továbbá a használati jog megszerzésének az EU irányelvekben is meghatározott, kötött eljárásrendje van, így a sommás eljárás lefolytatásának nincs jogi lehetősége.

Az Eht. 55. § (4) bekezdésének a módosítása [a Kódex 55. cikk (7) bekezdésével is összhangban] a fogalomhasználat koherenciájának megteremtését célozza a jelenleg hatályos eljárásrendi szabályok érdemi módosítása nélkül.

A Kódex alapján a Bizottság egyes, az elektronikus hírközlő hálózatok, az elektronikus hírközlési szolgáltatások, a kapcsolódó eszközök és kapcsolódó szolgáltatások összehangolt nyújtásának érdekében szükséges szabványok alkalmazását kötelezővé teheti. Az új (6a) bekezdés a Kódex rendelkezésével összhangban rögzíti, hogy e szabványok alkalmazása kötelező.

Az Eht. 55. § (9a) bekezdése a Kódexnek megfelelően rögzíti, hogy a Hatóságnak a rádióspektrum használatára vonatkozó engedélyek megadása során a rádióspektrum szakszerű, hatékony használhatósága mellett figyelemmel kell lennie a verseny és az innováció ösztönzésére is.

Az Eht. 55. § (9b) bekezdése a Kódex rendelkezésével összhangban meghatározza a versenyeztetési eljárás eredményeképpen megszerezhető jog, jogosultság időtartamát, ami egységesen 15 év. Rögzíti, hogy a 15 éves időtartam egy alkalommal, legfeljebb 5 évvel meghosszabbítható.

19. §

A Kódex által a rádióspektrum-gazdálkodás, valamint a rádióspektrum-használat tárgyában a versenyeztetési eljárással összefüggő koordinációs, értesítési feladatokat a Hatóság látja el. A Hatóság a spektrumhasználat olyan feltételekhez kötheti, melyek biztosítják a rádióspektrum optimális, a lehető legeredményesebb és leghatékonyabb használatát. E feltételeket átlátható eljárásban az érintettekkel előzetesen egyeztetni szükséges.

Továbbá bevezetésre kerül a Hatóság RSPG-vel való kapcsolattartására vonatkozó szabály, illetve a határon átnyúló káros zavarással összefüggésben felmerülő viták rendezése esetén történő eljárás.

A Kódex alapján – amennyiben arra piaci kereslet mutatkozik – a tagállamok lehetővé tehetik a rádióspektrum alternatív használatát. Az Eht. új 55/B. § (3)–(4) bekezdése a Kódexnek megfelelően biztosítja a piaci kereslet felmérése érdekében történő nyilvános meghallgatás megtartását és az alternatív használat lehetőségének feltételeit. A Kódex alapján az alternatív felhasználás csak abban az esetben engedélyezhető, ha az nem akadályozza az adott sáv más tagállamban történő rendelkezésre állását.

A Kódex – az alternatív felhasználás kivételes jellegére tekintettel – kötelezővé teszi az alternatív felhasználást engedélyező határozat rendszeres, valamint piaci igény, jelzés alapján történő felülvizsgálatát és az alternatív felhasználási módról való döntés (fenntartás vagy megszüntetés) esetén a Bizottság, valamint a többi tagállam értesítését. Az Eht. új 55/B. § (5) bekezdése ezen eljárásrendet ülteti át a hazai jogszabályi struktúrába.

20. §

Zavarelhárítási szabályok kiegészítése nem polgári célú felhasználási szabályokkal.

21–22. §

A Kódex rendelkezéseinek megfelelően bevezetésre kerül a határokon átnyúló jogviták megoldására a Hatóságnál kezdeményezhető jogvitás eljárás.

A határon átnyúló jogvita megindulásáról a Hatóságnak tájékoztatnia kell e BEREC-et. Ez a tájékoztatás szükséges ahhoz, hogy a határon átnyúló jogviták hatékony rendezése érdekében a BEREC a Kódex szerinti feladatait elláthassa.

A Kódex rendelkezése alapján a BEREC véleményének beérkezését követő egy hónapon belül a Hatóság köteles az eljárást lezáró döntést meghozni, és döntése meghozatala során a BEREC véleményét a lehető legteljesebb mértékben figyelembe kell vennie. Ezen új eljárási szabályokkal kell az új (4) bekezdést kiegészíteni.

Az Eht. korábban biztosította, hogy a BEREC esetleges – véleménykérés céljából való – megkeresésének időtartama alatt is ideiglenes intézkedést hozzon [61. § (5) bekezdés]. Az Eht. 37. §-a az ideiglenes intézkedés meghozatalát biztosítja a Hatóság számára a határon átnyúló jogvitákban indult eljárásokban is, a BEREC megkeresésétől a véleményének beérkezéséig pedig az eljárás felfüggesztésre kerül, mely időtartam alatt ideiglenes intézkedésről szóló döntés meghozatala a közigazgatási eljárás általános szabályai alapján kizárt. Mindezek alapján, mivel az általános szabályokhoz képest vagy attól eltérően más előírást nem tartalmaz az Eht. az előbb említett (5) bekezdés szerinti rendelkezés törlendő.

23. §

A Kódex alapján indokolt az Eht. pontosítása, mivel az nem tartalmazta a Kódexben foglalt azon fő szempontot, hogy kötelezettség fenntartására vagy módosítására elsősorban akkor kerül sor, ha a végfelhasználók számára jelentkező eredmények e kötelezettségek nélkül nem lennének ténylegesen versenyképesek.

Az Eht. alapján a hatóságnak a jelentős piaci erejű szolgáltatókkal szemben kiszabható kötelezettségek megállapításakor, módosításakor vagy megszüntetésekor meghatározott szempontokat (indokoltság, arányosság) eddig is mérlegelnie kellett. A Kódex e szempontokat tovább részletezi, így az arányosság körében – amennyiben az lehetséges – figyelemmel kell lenni a kötelezettség kiszabásával kapcsolatos költségekre, az ezzel elérhető haszonra, valamint, ha a vizsgált piaccal összefüggésben transznacionális kereslet került azonosításra, ezt a körülményt is értékelnie kell. E részletszabályoknak megfelelően kiegészítendő az Eht.

A Kódex a hatályos törvényhez képest új rendelkezésként meghatározza azt a három kritériumot, melyek esetében a szabályozó hatóság az Európai Bizottságnak az érintett termék- és szolgáltatáspiacokról szóló ajánlásában szereplőtől eltérő piacot is érintettként azonosíthat. E három kritériumnak együttesen kell teljesülnie. Amennyiben a szabályozó hatóság az Európai Bizottságnak az érintett termék- és szolgáltatáspiacokról szóló ajánlásában szereplő piacot elemez, úgy kell tekintenie, hogy mindhárom kritérium teljesül.

Az átültetést – a Kódex 23. és 32. cikkére történő hivatkozás miatt – az e cikkeket átültető Eht. 40. § (1) bekezdése és a 71. § is megvalósítja.

Indokolt a 62. § (4) bekezdésének pontosítása a Kódex szövegének való pontos megfelelés érdekében, mivel nemcsak kettő, hanem több szolgáltató is lehet közös erőfőlényben.

A Kódexnek való megfelelés érdekében indokolt a 62. § (5) bekezdésének a módosítása is, mivel fontos feltétel lesz az erőfőlény átvitele esetében, hogy a másik piac szorosan kapcsolódó legyen az érintett piachoz.

A (7), valamint az új (8), (9), (10) bekezdések szerinti rendelkezések alapján a hatóság elnöke – együttműködve több, az Európai Gazdasági Térség tagállamaiban található szabályozó hatósággal – transznacionális piacok hiányában is azonosíthat új érintett piacot, illetve azon jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatót, szolgáltatókat azonosíthat, amennyiben az együttműködő hatóságok úgy ítélik meg, hogy a saját joghatóságuk alá tartozó piaci feltételek kellően egységesek. A Kódex új rendelkezésként – az egyre jobban terjedő határon átnyúló elektronikus hírközlési szolgáltatások miatt – külön eljárást irányoz elő arra az esetre, ha határon átnyúló szolgáltatás esetében egyben határon átnyúló transznacionális piaci is azonosítható és azon jelentős piaci erejű szolgáltató azonosítására van szükség.

A (11) bekezdés normatív tartalma a BEREC-re vonatkozik, a kérelmek elintézésének lehetősége a BEREC-rendelet 4. cikk (1) e) pontján alapul.

24. §

Ha az Elnök az önkéntes kötelezettségvállalásokat kötelezővé teszi, ellenőrzi ezek piacra kifejtett hatását, és azok alapján vagy új piacelemzést folytat le, vagy ha új piacelemzés lefolytatása nem indokolt, módosíthatja, visszavonhatja a kötelezettségeket vagy újakat írhat elő.

A Kódex alapján a hatóságnak a jelentős piaci erejű szolgáltatóval szemben kötelezettséget kiszabó határozatában részletesen rendelkezni kell arról, milyen kötelezettségek terhelik a szolgáltatót, ha a vele szemben kiszabott kötelezettséggel érintett hálózatot, vagy hálózatrészt megszünteti vagy új infrastruktúrával váltja fel. Szintén új elem, hogy ezzel összefüggésben a migrációt, annak feltételrendszerét a Hatóságnak külön eljárásban kell vizsgálnia, és határozatában döntenie róla.

Amennyiben a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatóra kirótt kötelezettség módosításáról vagy megszüntetéséről dönt a hatóság elnöke, a döntésben a kötelezettséget átmeneti időben hatályban tarthatja. Tekintettel arra, hogy az Eht. nem tartalmazza az átmeneti idő hossza meghatározásának Kódexben feltüntetett szempontjait, ezért indokolt a törvény vonatkozó kiegészítése.

Tekintettel arra továbbá, hogy piacelemzési eljárásra okot adó körülményt a piaci szereplők, szolgáltatók is észlelhetnek, ezért az Eht. új 65. § (3a)–(3d) bekezdése lehetővé teszi, hogy a hatósághoz ilyen tárgyú célzott bejelentéssel éljenek. A bejelentés intézménye továbbá lehetőséget ad arra, hogy amennyiben a piaci szereplő nem kívánja felfedni kilétét, akkor adatainak zárt kezelését kérheti. Amennyiben a Hatóság a bejelentés alapján mérlegelése szerint hivatalból piacelemzési és kötelezettség előírásával kapcsolatos eljárást nem indít, akkor arról indokolással ellátott hivatalos levélben szükséges tájékoztatnia a bejelentőt.

25. §

A hatályos szabályozás szerint a jelentős piaci erejű szolgáltatóként kijelölt szolgáltatókkal szemben a törvényben meghatározott kötelezettségek közül a mérlegelési szempontok figyelembevételével egy vagy több kötelezettség szabható ki. A Kódex bevezeti a csak nagykereskedelmi tevékenységet folytató vállalkozás fogalmát, és a Kódex alapján abban az esetben, ha a piacelemzési eljárás során olyan szolgáltató kerül kijelölésre, mely csak nagykereskedelmi tevékenységet folytat, vele szemben kizárólag meghatározott típusú kötelezettségek szabhatók ki. A csak nagykereskedelmi tevékenységet folytató vállalkozásokra vonatkozó rendelkezéseket, az ezekre vonatkozó speciális szabályokat ezért szükséges a hazai szabályozásba megfelelően áttemelni.

A Kódex 80. cikkének (1) bekezdés a) pontja egyértelműen kimondja, hogy e körbe tartozik az, aki „(...) kizárólag az elektronikus hírközlési szolgáltatások nagykereskedelmi piacain folytat, illetve tervez folytatni tevékenységet, és (...) kiskereskedelmi piacán nem folytat tevékenységet;”

A Kódex alapján tehát a nagykereskedelmi tevékenységet végző szolgáltatónak minősül az a szolgáltató is, aki az elektronikus hírközlési szolgáltatások nagykereskedelmi piacain még tevékenységet nem folytat, csak tervezi e jövőbeli tevékenységet. A jogalkalmazás során tehát a hatóságnak vizsgálnia kell a szolgáltató jövőbeli terveit,

a hatóság eleve előremutató, jövőre vonatkozó (ex ante) vizsgálatot végez, amelynek során nemcsak a piacon fennálló aktuális állapotot vizsgálja, hanem a piacelemzés időtávján belül várható, feltételezhető változásokat, terveket is figyelembe veszi, elemzi.

26. §

A Kódex változtatott mind a rendszeresen elvégzendő, mind pedig az Európai Bizottságnak korábban be nem jelentett érintett piacok esetében elvégzendő piacazonosítási és piacelemzési eljárások tekintetében, az előbbi határidejét háromról öt, az utóbbinak pedig kettőről három évre növelte.

Az új (2a) bekezdésben a Kódex rendelkezésének megfelelően a törvény biztosítja az Elnök számára annak a lehetőségét, hogy a piacelemzés elvégzéséhez a BERC segítségét kérje.

Az új (3a)–(3d) bekezdés arra ad lehetőséget, hogy a szolgáltatók jelezhessék azokat a tényleges piaci problémákat, amelyek álláspontjuk szerint ténylegesen rendkívüli piacelemzést igényelnek.

Azonban a piacelemzési eljárás ekkor is kizárólag hivatalból, a hatóság mérlegelése alapján indulhat.

27. §

A jelentős piaci erejű szolgáltató önkéntes szétválasztásával kapcsolatos szabályok egyértelmű elkülönítése és fogalmi pontosítás érdekében szükséges az eddig a 66. § (4)–(7) pontban szereplő rendelkezések új 66/A. §-ba áthelyezése és az Eht. rendelkezéseinek megfelelő felülvizsgálata. A 66/A. § (1) bekezdése a korábban a 66. § (4) bekezdésben található – fogalmilag pontosított – rendelkezéseket tartalmazza.

28. §

A Kódex tájékoztatási kötelezettséget ír elő a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatók számára, ha szétválásra vonatkozó szándékuk megváltozik, valamint a szétválás folyamatának végeredményével kapcsolatban, amelyet az Eht. 66/A. § (2) bekezdése implementál.

Az „önkéntes szétválás” megfogalmazás az uniós jogból (Kódex 78. cikk) ered, ez a szakmaspecifikus elnevezése ennek a jogintézménynek, tehát e rendelkezések hátterét nem a Ptk. jogi személyi szétválási szabályai adják.

Az önkéntes szétváláshoz kapcsolódó önkéntes kötelezettségvállalással kapcsolatos rendelkezések átültetése érdekében, a 79. cikkben foglalt ezzel kapcsolatos rendelkezésekre is tekintettel szükséges a törvény kiegészítése az ebben az esetben benyújtott kérelem esetén alkalmazandó eljárással.

A Kódex alapján a 66/A. § (5) bekezdése rögzíti, hogy az önálló gazdasági egységgel szemben, amennyiben az jelentős piaci erejű szolgáltatónak minősül, ugyanúgy kiszabhatók az Eht.-beli kötelezettségek a piacazonosítási és piacelemzési határozatban, amennyiben az önkéntes szétválasztás nem képes az azonosított piaci problémát kezelni.

A Kódex rendelkezése folytán új szabályozási elemként építendő be az Eht. szövegébe a jelentős piaci erejű szolgáltatók általi önkéntes kötelezettségvállalás (új 66/B. §). A Kódex meghatározza, hogy mely körben tehetők ilyen vállalások és milyen eljárásrend szerint. Az önkéntes kötelezettségvállalásra lehetőség van egyebek mellett a rendkívüli nagy kapacitású új hálózatok végfelhasználó létesítményéig, illetve a bázisállomásig kiterjedő optikai szál elemekből álló részeinek közös beruházásban történő kiépítésével összefüggésben. A közigazgatási hatósági eljárás általános szabályainak figyelembevételével az eljárás kérelemre induló eljárás, mely kérelemnek a tartalmi követelményeit a törvény rögzíti. Az eljárás során a hatóságnak a döntés meghozatala előtt egyeztetnie szükséges az érdekeltekkel a törvény rendelkezéseinek megfelelően. A kötelezettségvállalással kapcsolatos alapvető rendelkezéseket, annak feltételeit az Eht. VI. fejezetében, míg e szolgáltatói kötelezettségvállalásokkal kapcsolatos általános eljárásrendet, így az önkéntes kötelezettségvállalás jóváhagyása iránti kérelem tartalmi követelményeit, az önkéntes kötelezettségvállalások feltételeit, a kötelezettségvállalások értékelésének szempontjait, továbbá a hatósági döntés tartalmára vonatkozó részletes szabályokat NMHH rendeletben indokolt rendezni.

A jelentős piaci erejű szolgáltató által tett önkéntes kötelezettségvállalás törvényben rögzített feltételeknek való megfelelését folyamatosan szükséges nyomon követni. Mivel a tárgyban kötelezettségvállalást a hatóság

határozata írja elő, annak teljesülését a hatóság az általános hatósági felügyelet szabályai szerint vizsgálhatja, továbbá előírhatja a szolgáltatónak, hogy évente megfelelőségi nyilatkozatot tegyen.

Az Eht. 182. § (3) bekezdés új 37. pontja szerinti felhatalmazás alapján NMHH rendelet ülteti át a vonatkozó szabályt.

A Kódex 79.cikk (3) bekezdésének átültetése érdekében szükséges az Eht. új 66/B. § (8) bekezdése, mely rögzíti, hogy az Elnök kötelezővé teheti vagy kötelezővé teszi az önkéntes kötelezettségvállalásokat és meghatározza az alkalmazásukra vonatkozó időtartamot és feltételeket.

A Kódex alapján a hatóságnak a jelentős piaci erejű szolgáltatóval szemben kötelezettséget kiszabó határozatában részletesen rendelkezni kell arról, milyen kötelezettségek terhelik a szolgáltatót, ha a vele szemben kiszabott kötelezettséggel érintett hálózatot, vagy hálózatrészt megszünteti vagy új infrastruktúrával váltja fel. Szintén új elem, hogy ezzel összefüggésben a migrációt, annak feltételrendszerét a Hatóságnak külön eljárásban kell vizsgálnia, és határozatában döntenie róla (új 66/C. §).

29–31. §

A referenciaajánlat elfogadásával kapcsolatos §-ok módosítását egyrészt egyszerűsítési okok indokolják: a nem törvényben szabályozandó részletszabályok, eljárási szabályok esetében rendeleti szabályozás indokolt. Továbbá tekintettel arra, hogy a referenciaajánlat jóváhagyása iránti eljárások olyan sajátos kérelemre induló eljárások, ahol az ügyfél a kérelem benyújtására kötelezett, és – figyelemmel arra, hogy a Hatóság ezen eljárásban kötelezettségeket állapít meg az ügyféllel szemben, illetve a szerződéskötési szabadságát korlátozza – az ügyfél alapvetően ellenérdekelt abban, hogy a versenytárs számára a legkedvezőbb tartalmú referenciaajánlat kerüljön jóváhagyásra, ezért szükséges annak rögzítése, hogy az ügyfél a kérelmét és kötelezően csatolandó egyéb dokumentumokat az eljárás során nem vonhatja vissza, és azokat kizárólag akkor módosíthatja, egészítheti ki, ha a Hatóság végzése erre kötelezi. E szabály hiánya alkalmat adhat ugyanis az ügyfélnek arra, hogy az eljárást indokolatlanul elhúzhassa vagy, hogy az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályoknak megfelelő tartalmú referenciaajánlat elfogadását és hatályba lépését és ezzel együtt az az alapján történő szolgáltatásnyújtást akadályozza, késleltesse, és ezáltal a referenciaajánlat kedvezményezettjeit hátrányos helyzetbe hozza.

32. §

A számviteli szétválasztási kimutatás jóváhagyásával kapcsolatos § módosítását egyszerűsítési okok indokolják: a nem törvényben szabályozandó részletszabályok, eljárási szabályok esetében rendeleti szabályozás indokolt.

Továbbá a számviteli szétválasztási kimutatás jóváhagyására irányuló eljárás sajátos kérelemre induló eljárás, amelyben az ügyfél a kérelem benyújtására kötelezett, és – tekintettel arra, hogy a Hatóság ezen eljárásban kötelezettségeket állapít meg az ügyféllel szemben – az ügyfél alapvetően ellenérdekelt abban, hogy tartalmilag megfelelő és teljes körűen alátámasztott kérelmet nyújtson be. Mindezekre tekintettel szükséges annak rögzítése, hogy az ügyfél a kérelmét és kötelezően csatolandó egyéb dokumentumokat az eljárás során nem vonhatja vissza, és azokat kizárólag akkor módosíthatja, egészítheti ki, ha a Hatóság végzése erre kötelezi. E szabály hiánya alkalmat adhat ugyanis az ügyfélnek arra, hogy az eljárást indokolatlanul elhúzhassa vagy, hogy az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályoknak megfelelő tartalmú számviteli szétválasztási kimutatás elfogadását, hatályba lépését és ezzel együtt a hatékony jogérvényesülést akadályozza, késleltesse.

33. §

A Kódex szövege alapján az Eht. 71. § (1) bekezdését pontosítani szükséges, mivel a határozattervezet Európai Bizottságnak, a BEREC-nek és a tagállami elektronikus hírközlési szabályozó hatóságoknak történő megküldése valójában szerveren történő hozzáférhetővé tételt jelent, tehát a „megküldi” helyett helyesebb a „hozzáférhetővé tesz” szóhasználat. A módosítás pontosítja a Bizottság és a BEREC részére megküldendő tájékoztatás szabályait is.

A Kódex 32. cikke szerint új rendelkezés, hogy a határozattervezetet a hozzáférhetővé tételtől számított 1 hónapig nem fogadhatja el az Elnök, mivel ezen időtartam alatt azt a Bizottság, a BEREC vagy a tagállami szabályozó hatóság észrevételezheti.

A Kódex 32. cikkének való megfelelés miatt az Eht. 71. § (7)–(8) bekezdésében a Bizottság határozattervezettel szembeni kifogása esetére vonatkozó eljárás pontosítása is indokolt, továbbá módosul a Hatóság eljárásának határideje is.

A (9) bekezdés módosítása pontosítja a Hatóság eljárását az intézkedéstervezet elfogadása tekintetében.

A (10) bekezdés módosítása pontosítja az Európai Bizottsággal és a BEREC-kel való együttműködés szabályait és a tájékoztatási kötelezettséget.

A Kódex egyes, a tagállami szabályozó hatóságok intézkedéstervezetei esetében a Bizottságot felhatalmazza, hogy vétőjogával élve a szabályozó hatóságot kötelezze az intézkedéstervezet módosítására. A Kódex 61. cikk (3) bekezdése második albekezdésének vagy a 76. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó intézkedéstervezetek az Eht. 100/A. § (2) bekezdésében kerülnek szabályozásra, de a Bizottságnak az ezzel összefüggésben hozott, a Hatóságot a határozattervezet visszavonására kötelező bizottsági vélemény alapján követendő eljárásról az Európai Bizottsággal, a BEREC-kel és tagállami hírközlési hatóságokkal való együttműködést szabályozó 71. § (11) bekezdésben és a (12) bekezdésben szükséges rendelkezni.

34. §

A Kódex alapján biztosítani szükséges, hogy az elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetésével, az elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtásával, az elektronikus hírközlési építmény létesítésére vonatkozó engedéllyel, a rádióspektrum- és azonosítógazdálkodással összefüggő jogosultságok módosítására csak arányos módon, objektíven indokolt esetben kerülhessen sor.

Továbbá az Eht. a Kódex 19. Cikk (1) és (2) bekezdésével összefüggésben rögzíti, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtásához szükséges, elektronikus hírközlési építmény létesítésére vonatkozó engedély, vagy azonosítógazdálkodással összefüggő használati jogok kizárólag jogszabályban meghatározott kivételes esetben korlátozhatóak vagy vonhatók vissza. Az Eht. biztosítja továbbá, hogy a használati jogok korlátozása, visszavonása esetén a szolgáltatót kártalanítani kell. Ezen fő szabályok rögzítését, valamint a fogalomhasználat koherenciájának megteremtését célozza a módosítás.

Az új (5) bekezdés a Kódex rendelkezésének átültetése érdekében kiegészíti a szabályokat az elektronikus hírközlési szolgáltatáshoz RLAN-okon (rádiós helyi hálózaton) keresztül történő hozzáférés biztosításával kapcsolatos alapvető szabályokkal.

35. §

A Kódex rendelkezésének átültetése érdekében a törvény kiegészül a rádiós helyi hálózaton (RLAN) keresztül történő hozzáférés biztosításával kapcsolatos alapvető szabályokkal. A Kódex rendelkezésének megfelelően szükséges a törvény rendelkezéseinek kiegészítése a közigazgatási szervek jogosultságával a RLAN-okhoz való hozzáférés biztosítása érdekében.

36. §

A Kódex rendelkezéseinek megfelelően a törvény pontosítja a bejelentés kötelező tartalmi elemeit.

A törvény a Kódex előírásával összhangban csökkenti a nyilvántartásba vétel határidejét hét napra, és a Kódex szerint egészíti ki a rendelkezést a visszaigazolás tartalmára való utalással.

37. §

A Kódex 22. cikke a tagállamok számára feladatként írja elő a szélessávú hálózatok földrajzi lefedettségének meghatározott időszakonkénti felmérését, ami magában foglalhatja a hálózatok várható lefedettségével kapcsolatos előrejelzést is. Az ezzel kapcsolatos feladat és a szükséges felhatalmazás rögzítése szükséges az Eht.-ban. A felmérést első alkalommal 2023. december 21-ig kell elvégezni az Eht. új 163/K. §-a alapján.

38. §

Az Eht. 84. § (6) és (7) bekezdésének a módosítása a fogalomhasználat koherenciájának megteremtését célozza, másrészt a Kódex érintett bekezdésével kapcsolatban pontosítja a rádióspektrum-díjak megállapításának rendszerét, módszerét.

39. §

A Kódex mind az összekapcsolás, mind a hozzáférés tekintetében előírja, hogy a tagállamokban ne legyenek olyan korlátozások, amelyek akadályoznák az azonos tagállamban lévő vagy különböző tagállamokban lévő vállalkozásokat abban, hogy egymás között – az uniós joggal összhangban – a hozzáférésre vagy összekapcsolásra vonatkozó műszaki és kereskedelmi szabályokat tartalmazó megállapodásokról tárgyaljanak. Az Eht. ezt korábban is tárgyalási kötelezettségként határozta meg, ezt indokolt megtartani, ugyanakkor ezt a kötelezettséget szükséges kiterjeszteni a Kódexben foglaltaknak megfelelően a hozzáférésre is az összekapcsoláson túl. Ezen kívül a Kódexnek megfelelően szükséges előírni, hogy a tárgyalási kötelezettség kiterjed a Magyarországon nem, azonban az Európai Unió más tagállamában elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltatókkal való együttműködésre is.

40. §

A Kódex 99. cikke alapján a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatóknak nem szabad megakadályozniuk vagy korlátozniuk a végfelhasználók hozzáférését, illetve nem szabad megkülönböztetniük őket állampolgárságuk, vagy a lakóhelyük vagy székhelyük helye szerinti tagállam alapján, a költségek és a kockázatok objektív módon igazolható különbözősége alapján azonban lehet differenciálni. A Kódexnek való megfelelés érdekében az Eht.-ban indokolt alapelvi és konkrét rendelkezés szintjén is rendezni, hogy egyenlő elbánásban részesüljenek a végfelhasználók.

41. §

A Kódex 17. cikk (1) bekezdése könnyítési lehetőségként tartalmazza a számviteli elkülönítésnek csak 50 millió eurós bevételi összeghatár fölötti előírását, mely összeghatár alkalmas arra, hogy azoknak a kisebb szolgáltatóknak, akiknek ez túlzottan nagy terhet jelentene, ne legyen kötelező a számviteli elkülönítés.

A további módosítások a Kódex szövegezése alapján végrehajtott pontosítások a befektetett eszközök, valamint a számítási alapok és felosztási módszerek kimutatása érdekében.

42. §

A beszámolási és könyvvizsgálati kötelezettség számviteli törvényben meghatározott előírásainak fogalmi és logikai keretében írja elő az elektronikus hírközlési szolgáltatók beszámoló készítésére, könyvvizsgálatára és közzétételére vonatkozó kötelezettségét.

43. §

Az Eht. 88. §-ának a módosítása lehetővé teszi, hogy azokban az esetekben, amikor az Elnök a 62–66. § szerinti vagy a XI. fejezet 100. § szerinti eljárásaiban hozzáféréssel vagy összekapcsolással kapcsolatos kötelezettséget ír elő, akkor a hálózati szerződések tartalmát az Eht.-ban rögzített tartalomhoz képest eltérően állapítsa meg. Ez egyrészt azt szolgálja, hogy a különböző – szabályozás alá eső – hálózati szerződéstípusok tartalma azok tényleges funkciójának megfelelően legyen szabályozva, másrészt pedig azt, hogy az egyes tömegesen kötendő, egyedi szabályozott nagykereskedelmi szolgáltatások (pl.: országos bitfolyam hozzáférés) igénybevételére irányuló hálózati szerződések tartalma egyszerűsödhesen, elősegítve a szolgáltatások hatékonyabb igénybevételét.

44. §

A Kódex a helymegosztás, illetve a hálózati elemek és a kapcsolódó eszközök megosztása tekintetében annyiban tér el az előző vonatkozó irányelvi rendelkezésektől, hogy kifejezetten rögzíti, hogy az ezek elhelyezésére szolgáló ingatlan tekintetében is köteles biztosítani a szolgáltató a használatot a másik, közös használatot, illetve helymegosztást igénylő szolgáltató számára. Ennek megfelelően pontosítandó a 90. § (1)–(2), (4) és (7)–(8) bekezdése, kiterjesztve az e bekezdésekben szereplő rendelkezéseket az ingatlan használatával összefüggő

kérdésekre: így nem terheli a szerződéskötési kötelezettség a szolgáltatót, ha az ingatlan használatához szükséges igazolt költségeket az ajánlattevő nem vállalja, az ingatlan használata aránytalan érdeksérelmet okozna; továbbá a felek jogvitát kezdeményezhetnek akkor is, ha az ingatlan használatával kapcsolatos feltételekről nem tudnak megállapodni, és ebben az esetben a Hatóság dönt az ingatlan használatáról, illetve annak feltételeiről.

45. §

Az azonosítóval való visszaélésre vonatkozó új rendelkezések a véghasználók fokozottabb védelmét szolgálják. A Kódex 97. cikk (2) bekezdése írja elő, hogy a hatóság a szolgáltatóknak előírhatja, hogy eseti alapon gátolják meg a számokhoz, illetve a szolgáltatásokhoz való hozzáférést, amennyiben ezt csalás vagy rendeltetésellenes felhasználás indokolta teszi. Az azonosítóval való visszaélés esetén az NMHH nemcsak kérelemre, hanem hivatalból is eljárhat, döntésével elrendelheti az azonosító eléréséért fizetendő díj visszatartását is. A Kódex vonatkozó rendelkezése [97. cikk (2) bekezdés] nem teszi kötelezővé az azonosítóval kapcsolatos intézkedéseket csalás, visszaélés esetén, hanem eseti alapon kell mérlegelni, ha ezt a csalás vagy a rendeltetésellenes felhasználás indokolta teszi.

46. §

A hálózatok és szolgáltatások biztonságának garantálására a szolgáltatók részére előírható kockázatelemzési, zavar- és katasztrófaelhárítási tervek készítésével kapcsolatos szabályok kiegészítése a Kódexnek megfelelően.

47. §

A Kódex 57. cikk (4) bekezdése rendelkezésének átültetése érdekében a törvény szabályozza a hírközlési szolgáltatóknak más szolgáltatók fizikai infrastruktúráihoz való hozzáférést, a kis hatótávolságú, vezeték nélküli hozzáférési pontok telepítése érdekében.

A Kódex 57. cikke és a vonatkozó 139 és 140 preambulumbekkezdés alapján a kis hatótávolságú vezeték nélküli hozzáférési pontok nem zavaró berendezésekkel működnek, kisméretűek, így a telepítésükre vonatkozó korlátozásoknak a lehető legkisebb mértékűre kell szorítkoznia. A rendelkezés a Cost Reduction irányelvvel lefektetett intézkedéseket egészíti ki, hiszen annak a hatálya csak az ún. hálózatos közművek fizikai (passzív) infrastruktúrájára terjed ki (pl. lámpaoszlopok, vezetékek, közlekedési infrastruktúra), de nem terjed ki azon középületekre, amelyeket jelentős számú végfelhasználó keres fel nap mint nap, vagy olyan más nyilvános infrastruktúra elemekre, amelyek sűrűn megtalálhatóak városi környezetben (pl. utcabútorok, utasvárók), és amelyek nagyon értékes telepítési helyet jelentenek a kiscellák számára. Az együttműködés részleteit az Elnök rendeletben állapítja meg.

Az utcabútor, hirdetőoszlop, reklámhordozót tartó berendezés fogalmát településképi kormányrendeletek szabályozzák [a településképi védelméről szóló törvény reklámok közzétételével kapcsolatos rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 104/2017. (IV. 28.) Korm. Rendelet], valamint a reklámhordozó és tájékozdást segítő jelzés fogalmát a reklámtáblák, reklámhordozók és egyéb reklám célú berendezések közutak melletti elhelyezésének részletes szabályairól szóló 224/2011. (X. 21.) Korm. Rendelet és a tájékozdást segítő jelzést megjelenítő reklámcélú eszközök közutak melletti elhelyezésének részletes szabályairól szóló 421/2015. (XII. 23.) Korm. Rendelet használja.

48. §

A Kódex 61. cikk (2) bekezdésének átültetése érdekében a törvény pontosítja, hogy a Hatóság a végfelhasználók védelme érdekében a megfelelő hozzáférés vagy összekapcsolás érdekében arányos kötelezettségeket írhat elő olyan szolgáltatók számára, amelyek nem rendelkeznek jelentős piaci erővel, ugyanakkor a végfelhasználói hozzáférés felett rendelkező szolgáltatókon túl az elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetője számára is kiszabható a kötelezés. A hozzáférés és összekapcsolás kiemelt céljai között feltünteteti a rendkívül nagy kapacitású elektronikus hírközlő hálózatok kiépítését. Az elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetője számára a Hatóság a jövőben előírhatja, hogy meghatározott eszközökhöz – megfelelő feltételek mellett – hozzáférést biztosítson más szolgáltatók számára a digitális rádió- és televízió-műsorok és a kapcsolódó kiegészítő szolgáltatások végfelhasználók általi elérése érdekében.

A Kódex alapján a jelentős piaci erővel nem rendelkező szolgáltatókkal szemben további, a korábbiaktól eltérő kötelezettséget is kiszabhat a Hatóság: előfizetői hozzáférési pontok közötti összeköttetéshez és a szolgáltatások átjárhatóságához előírhatja a személyközi hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató számára a szolgáltatás nyújtásával kapcsolatos meghatározott információk közzétételét, a Hatósággal és más szolgáltatókkal való megosztását és használatának lehetővé tételét, valamint meghatározott szabványok és előírások alkalmazását. E kötelezettségek kiszabása ugyanakkor csak kivételes esetben lehetséges; kizárólag a Bizottság végrehajtási intézkedésén alapulhat, és az abban foglaltakat a Hatóságnak a lehető legteljesebb mértékben figyelembe kell vennie a kötelezettség tartalmának meghatározásakor. Mindezekkel összhangban szükséges az Eht. 100. §-ának a jelentős piaci erővel nem (de jelentős földrajzi lefedettséggel és ügyfélszámmal) rendelkező szolgáltatókkal szemben kiszabható kötelezettségekről szóló rendelkezéseit új (2a) bekezdéssel kiegészíteni.

49. §

Számos esetben gazdaságtalan vagy műszakilag, illetve fizikailag kivitelezhetetlen az építményen belül már meglévő vezetékek, kábelek, illetve kapcsolódó eszközök mellett, azokkal párhuzamosan kiépíteni egy új hálózatrészt. A hatályos szabályozás az Eht. 90. §-a alapján helymegosztásra és hálózati elemek vagy hálózatrészek megosztására köteles a szolgáltató a jogosult szolgáltató kérése esetén. A Kódex a továbbiakban lehetőséget biztosít arra, hogy a Hatóság kérelemre, indokolt esetben, meghatározott feltételek fennállta esetén előírhatta a szolgáltatók számára határozatával – a szolgáltató piaci erejére tekintet nélkül – az épületen belüli vezetékekhez, kábelekhez és kapcsolódó elemekhez való hozzáférést, továbbá ezt a kötelezettséget az épületen belüli fizikai infrastruktúrával rendelkezni jogosult személyekkel szemben is kiróhatja. A Hatóság ezzel összefüggésben írhat elő további kötelezettségeket is, így az átláthatósággal, az egyenlő elbánással kapcsolatos, valamint a költségek megosztására vonatkozó kötelezettségeket.

A 100/A. § (4)–(5) bekezdésében a törvény rögzíti, hogy egyes esetekben – még ha a szükséges előfeltételek teljesülnek is – a kötelezettség kiszabása kizárt, így ha a szolgáltató ésszerű, méltányos feltételek mellett egyenértékű hozzáférést biztosít valamely rendkívül nagy kapacitású hálózathoz (ide nem értve azt az esetet, ha az érintett hálózatszakasz állami támogatással épült meg, ekkor ugyanis nem kizárt a kötelezettség kiszabása), továbbá ha kötelezettség előírása valamely új hálózat létesítését veszélyeztetné.

A Kódex a jelentős piaci erőre tekintet nélkül előírható kötelezettségek körében biztosítja a tagállami szabályozó hatóságnak, hogy határozatával előírja a passzív hálózati elemekhez való hozzáférés biztosításával kapcsolatos, illetve meghatározott területre kiterjedő barangolási célú hozzáférést biztosító megállapodás megkötésére irányuló kötelezettséget, amennyiben az valamely rádiófrekvencia használatán alapuló szolgáltatás végfelhasználók számára történő nyújtásához szükséges. Az Eht. új 100/B. §-a szerint a kötelezettséget csak meghatározott feltételek fennállása esetén szabhatja ki a hatóság, így többek közt előfeltétele a kötelezettség megállapításának, hogy annak lehetőségét frekvenciahasználati jogosultság megadásakor egyértelműen rögzítették. A Kódex a hatóság részéről mérlegelendő körülményeket is rögzíti, melyeknek az Eht.-ban való részletes felsorolása indokolt. A hatóság kérelemre is eljárhat.

50. §

A Kódex 61. cikk (5) bekezdése meghatározza a jelentős piaci erőre tekintet nélkül kiszabható kötelezettségek előírásával kapcsolatos főbb követelményeket (arányosság, objektivitás, átláthatóság, megkülönböztetésmentesség), melyeket szükséges megjeleníteni az Eht. szövegében. Rögzíteni kell továbbá a Kódex rendelkezésére figyelemmel, hogy e döntéseket az elfogadástól számított öt éven belül felül kell vizsgálni, és annak eredményétől függően a kiszabott kötelezettségek fenntartásáról, módosításáról vagy visszavonásáról kell döntenie a hatóságnak.

Az átültetést – a Kódex 23., 32. és 33. cikkére történő hivatkozás miatt – az e cikkeket átültető Eht. 40. § (1) bekezdés és a 71. § is megvalósítja.

51. §

A kiegészítés célja a nagykereskedelmi szolgáltatási piacokon jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltató számára előírható kötelezettség további pontosítása.

52. §

Az Eht. 105. § (1) bekezdésében szükséges a 87. §-ra való utalás törlése, mivel az nem áll összefüggésben a számviteli szétválasztási kötelezettség kiszabásának lehetőségével. A számviteli szétválasztási kötelezettség keretében szolgáltatni rendelt adatok körében a Kódex kifejezetten felhatalmazza a hatóságokat olyan adatok benyújtásának előírására, melyek a tisztességtelen keresztfinanszírozást tiltó rendelkezések betartásának ellenőrzéséhez szükségesek.

A (4) bekezdés alapján a Hatóság közzé tehet olyan számviteli adatokat, melyek hozzájárulhatnak egy nyitott és versenyző piachoz. Tekintettel arra, hogy ezen adatok üzleti titokká minősítése útján a jelentős piaci erejű szolgáltató megakadályozhatná a közzétételt, ezért a 33. § módosítása is szükségessé vált, amely alapján a jelentős piaci erejű szolgáltató e joga korlátozható. A részletszabályokat NMHH rendelet rögzíti.

53. §

A 106. § (2) bekezdésének kiegészítése szükséges, hiszen a Kódex alapján a jelentős piaci erejű szolgáltatókkal szemben a hozzáféréssel és összekapcsolással kapcsolatos, a korábban hatályos rendelkezések szerinti kötelezettségek csak abban az esetben szabhatók ki, ha a Kódex 72. cikke szerinti intézkedés önmagában – a hatóság megítélése szerinti – nem támogatná megfelelően az intézkedéssel elérni kívánt szabályozási célok elérését.

A hozzáféréssel és összekapcsolással kapcsolatos kötelezettség tartalmának példálózó jellegű felsorolása kiegészítendő a Kódex alapján annak érdekében, hogy kifejezetten tartalmazza a törvény szövege, hogy a kötelezett számára a hatóság előírhatja, hogy aktív vagy virtuális hálózati elemekhez és szolgáltatásokhoz, illetve – egyebek mellett – a virtuális hálózati szolgáltatásokat – együttműködő-képessége szempontjából nélkülözhetetlen interfészekhez, protokollokhoz vagy egyéb kulcsfontosságú technológiákhoz hozzáférést biztosítson. Indokolt továbbá az e bekezdésben foglalt felsorolás egyes tartalmi elemeinek felülvizsgálata, és a felesleges, értelemzavaró elemek törlése.

A Kódex rendelkezésének megfelelően a törvény a 106. § (4) bekezdésben rögzíti, hogy a Hatóság határozata különösen mely feltételeket rögzítheti.

A hálózati elemekhez, szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítására vonatkozó kötelezettség kiszabása körében [106. § (5) bekezdés] különösen vizsgálni kell, hogy az Eht. szerinti hozzáférési lehetőségek elégségesek-e, mely mérlegelési szempont építendő be a törvény vonatkozó rendelkezésébe. Pontosítandó továbbá a mérlegelési szempontok felsorolása egyes elemeinek szövegezése.

A Kódex 39. cikk (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a 106. § (8) bekezdés kiegészítése szükséges oly módon, hogy az alapján a hozzáférési kötelezettség keretében a műszaki és üzemeltetési feltételek az uniós szabványok hiányában a nemzetközi szervezetek szabványaival vagy ajánlásaival összhangban is előírhatók.

54. §

A Kódex rendelkezései alapján a tagállami szabályozó hatóság elsősorban a hírközlési építményekhez való hozzáférést, valamint a kapcsolódó eszközhasználatot írhatja elő a jelentős piaci erejű szolgáltatók számára, és csak abban az esetben kötelezheti a meghatározott hálózati elemekhez, szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítására, ha megítélése szerinti önmagában a 72. cikk szerinti intézkedés nem támogatná megfelelően az intézkedéssel elérni kívánt szabályozási célok elérését. Ennek megfelelően szükséges ezen intézkedést és alkalmazásának szabályait – melyek alapvetően megegyeznek a 73. cikkben foglalt intézkedés alkalmazásának feltételeivel – a törvényben rögzíteni.

55. §

A Kódex szövegének szerkezete eltér az Eht. 108. § jelenlegi megfogalmazásától, emiatt annak átstrukturálása, egy áttekinthetőbb szerkezet kialakítása indokolt. Ezen túlmenően a Kódex nem csak a fogyasztói, hanem a teljes végfelhasználói kör érdekében tartja szükségesnek az árszabályozási kötelezettségek előírását. A Kódex eredeti szövegének szóhasználata alapján bizonyos szakkifejezések (pl. költségelszámolás) is pontosítandóak az Eht.-ban.

A 108. § alapján kiszabható, költségalapú díjak, illetve meghatározott költségszámítási és díjképzési módszer alkalmazására vonatkozó kötelezettség előírása körében a hatóság a hatékony szolgáltatás költségének kiszámítására, és nem annak ellenőrzésére alkalmazhat a szolgáltatóétól eltérő költségelszámolási módszert.

Továbbá a törvény szövegében megjelenítendő az a mérlegelési szempontok, melyeket a hatóság figyelembe vesz a költségalapúság és a díjak ellenőrizhetősége kötelezettség kiszabása esetén. Amennyiben a hatóság árszabályozással kapcsolatos kötelezettséget kíván kiszabni, akkor a Kódex alapján további speciális körülményeket kell értékelnie, melyeket a törvényben rögzíteni szükséges.

A költségalapú díjak alkalmazására vonatkozó, illetve meghatározott költségszámítási és díjképzési módszer alkalmazására vonatkozó kötelezettség előírása esetén mérlegelendő szempontokat a Kódex példalózó jelleggel felsorolja. Ezen szempontoknak az Eht.-ban történő meghatározásával összefüggésben a (2) bekezdés szövege módosítandó, és az új bekezdésekben részletesebben, pontosabban rögzített szempontok ezen bekezdésből törölendők.

A költségalapú díjak alkalmazására vonatkozó kötelezettség körében az e kötelezettséggel terhelt szolgáltató az ésszerű megtérülési ráta mértékének alátámasztására is köteles a Kódex alapján, ezért ennek megfelelően módosítandó a (3) bekezdés rendelkezése.

A kötelezően alkalmazandó költségelszámolási rendszernek való megfelelést évente szükséges megvizsgálni, és az ebben a körben tett megállapításokról szóló megfeleléségi nyilatkozatot nyilvánosságra kell hozni. Az erre vonatkozó jogszabályi rendelkezéssel a költségelszámolás rendszer nyilvánosságával kapcsolatos szabályok kiegészítendő [Eht. 108. § (6) bekezdése].

56. §

A Kódex lehetőséget biztosít arra, hogy amennyiben a Bizottság valamely hívásvégződtetési piacon nem határoz meg maximális hívásvégződtetési díjat, és a Hatóság elemzése alapján ezen a hívásvégződtetési piacon a verseny nem hatékony, akkor a Hatóság költségalapú hívásvégződtetési díj alkalmazására vonatkozó kötelezettséget írjon elő. Ebben az esetben a Hatóság köteles figyelembe venni a Kódex III. mellékletében foglalt elveket és kritériumokat a költségalapú hívásvégződtetési díj alkalmazására vonatkozó kötelezettség előírása során. Tekintettel arra, hogy a Kódex III. mellékletében foglalt szabályok díjmegállapításhoz kötődő részletszabályokat tartalmaznak, ezért azok átültetése nem törvényi, hanem rendeleti szinten indokolt, így a kapcsolódó felhatalmazó rendelkezéseket is meg kell alkotni.

A Kódex az előírt hívásvégződtetési díjjal kapcsolatosan folyamatos ellenőrzési illetve a BERC felé évenkénti jelentéstételi kötelezettséget ír elő a szabályozó hatóságok számára.

57. §

A módosítás lényege, hogy a hozzáférési szolgáltatás nyújtása minden esetben nagykereskedelmi jellegű lehet, ezért a „nagykereskedelmi” jelző kimondása külön nem szükséges.

További pontosítások a Kódexben foglaltaknak a fogalmilag pontos és megfelelő átültetése érdekében szükségesek.

58. §

Az Eht. 109. § (1) bekezdésének minimális pontosítása azon alapul, hogy a Kódex egyrészt a végfelhasználói kör érdekeinek védelmét említi a szabályozási kötelezettségek előírásával kapcsolatban (a felhasználók, előfizetők helyett), másrészt a kiskereskedelmi szabályozó mechanizmusok alkalmazhatósága tekintetében a szolgáltatási mellett a földrajzi piacokra is kitér.

A Kódex szöveghasználatának figyelembe vételével az (1) bekezdés szerinti felsorolás pontosításra kerül a túlzottan magas díj, a kizorító árak és a végfelhasználók indokolatlan megkülönböztetése vonatkozásában. Továbbá a Kódex lehetővé teszi a jelentős piaci erejű szolgáltatókra nézve a végfelhasználói érdekek védelmére és a hatékony verseny előmozdítására szolgáló további intézkedések meghozatalát, melyek kiegészítésként a felsorolásban szerepelnek.

A (3) bekezdés a Kódex 83. cikk átültetését valósítja meg („A nemzeti szabályozó hatóság meghatározhatja az alkalmazandó formátumot és elszámolási módszert”). Arra vonatkozik, hogy a kirótt kötelezettséget milyen

módon ellenőrzi majd a hatóság, tehát már a határozat utáni teljesítés ellenőrzésére utal, ez pedig kizárólag az egyedi ügy sajátosságai és a konkrét ügy tényállása alapján határozható meg.

59. §

A Kódex új követelményeket fogalmaz meg az egyetemes szolgáltatás tartalmával kapcsolatban, amelyhez az Eht. szabályozási rendszerét hozzá kell igazítani. Az egyetemes szolgáltatás középpontjába a helyhez kötött hozzáféréseken keresztül nyújtott széles sávú internet-hozzáférési szolgáltatás kerül, amelyet megfizethető áron és megfelelő funkcionalitással kell nyújtani minden fogyasztó részére. A Kódex emellett a helyhez kötött hangszolgáltatást is az egyetemes szolgáltatási körben tartja, és mindkét esetben egyértelműsíti, hogy a szolgáltatás része az alapját képező csatlakozás is.

Az Eht. 125. §-ának hatályon kívül helyezésére tekintettel a távirat-szolgáltatás rendeleti szabályai is deregulálandók.

A deregulációra tekintettel szükséges a 158. § (1) és (3) bekezdésében és a 162. § (4) bekezdésben foglalt hivatkozások törlése, valamint a 160. § (5) bekezdés törlése.

A Kódex V. melléklete pontosan meghatározza, hogy mi az a minimális szolgáltatáskészlet, amelynek támogatására az egyetemes szélessávú internet-hozzáférési szolgáltatásnak alkalmasnak kell lennie. Ennek garanciális törvényi rögzítése szükséges. Tekintettel ugyanakkor arra, hogy a Kódex V. mellékletében felsorolt minimális szolgáltatáskészlet biztosításához szükséges továbbá paraméterek meghatározása részletes műszaki vizsgálatokat igényel, ennek nem törvényi, hanem rendeleti szinten való szabályozása indokolt [117. § (2) bekezdés].

A Kódex felhatalmazást ad a tagállamok számára, hogy az egyetemes szolgáltatások körét kiterjesszék a nem helyhez kötött módon nyújtott internet- és hangszolgáltatásokra is, ha ezt szükségesnek tartják a fogyasztók társadalmi-gazdasági életben való teljes körű részvételéhez. Mindez azonban részletes vizsgálatot, elemzést igényel, amelyhez a szolgáltatók adatszolgáltatása, illetve adott esetben a földrajzi feltérképezés eredménye is szükséges, ezért e kapcsolódó részletszabályok kialakítása rendeleti szinten indokolt [Eht. 117. § (3) bekezdés és 182. § (3) bekezdés 27. pont].

A Kódex az egyetemes szolgáltatások megfizethetőségének biztosítása érdekében előírja, hogy a nemzeti hatóságok kötelesek az egyetemes szolgáltatások helyzetének, kiskereskedelmi díja alakulásának és szintjének figyelemmel kísérésére. Ezen túlmenően megfogalmazza azt is, hogy ezt az ellenőrzést különösen az árakhoz és a fogyasztói jövedelmekhez viszonyítva kell végrehajtani. A Kódex rendelkezéseinek megfelelően az Eht. rögzíti, hogy amennyiben ezen vizsgálat alapján megállapítható, hogy az egyetemes szolgáltatás nem megfizethető és nem áll rendelkezésre a megfizethető szolgáltatást biztosító állami támogatás, akkor az Elnök előírhatja, hogy a szolgáltatók kedvezményes díjszabási lehetőségeket vagy kedvezményes díjsomagokat alakítsanak ki a hátrányos helyzetű fogyasztók részére. Amennyiben azonban ez a kötelezettség bizonyítottan túlzott pénzügyi vagy adminisztratív terhet jelentene az egyetemes szolgáltatást nyújtó szolgáltatók részére, az Elnök kivételes esetben kijelölhet olyan szolgáltatót vagy szolgáltatókat, akik kötelesek ezen kedvezményes díjsomagot kialakítani.

Vizsgálni szükséges továbbá az egyetemes szolgáltatások elérhetőségét, igénybevehetőségét az ország egyes területein. Amennyiben az elvégzett elemzések, vizsgálatok és a földrajzi feltérképezés eredményei alapján megállapítható, hogy az ország teljes területén vagy egyes részein az egyetemes szolgáltatás egyáltalán nem áll rendelkezésre, nem elérhető a fogyasztók számára és az egyetemes szolgáltatás sem piaci alapon, sem állami eszközzel, beavatkozással azon a területen nem biztosítható, az egyetemes szolgáltatás megfelelése érdekében az Elnök határozatával egyetemes szolgáltatót vagy szolgáltatókat jelölhet ki. A kijelölési eljárás rendjét a jelenlegi szabályozáshoz hasonlóan rendeleti szinten indokolt szabályozni.

A Kódex a korábbi irányelveknél határozottabban és egyértelműbben törekszik a fogyatékosokkal élő fogyasztók pozitív diszkriminációjára. Ennek érdekében előírja, hogy biztosítani kell számukra a kapcsolódó végberendezések, továbbá az akadálymentes hozzáférést elősegítő berendezések és szolgáltatások elérhetőségét és megfizethetőségét. Ennek részletszabályait szintén rendeletben szükséges rögzíteni [117. § (6) bekezdés].

60. §

A kizárólag számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatást nyújtó mikrovállalkozásokra és a gépek közötti szolgáltatások nyújtására használt átviteli szolgáltatásokra vonatkozó kivételszabályok.

A számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatást nyújtó mikrovállalkozások bizonyos szabályok alól mentességet élveznek, a szolgáltatás igénybevételére irányuló szerződés megkötésére kötelesek vagy e körben lehetőségük és nem kötelezettségük van előfizetői szerződés megkötésére. A szolgáltatóknak a szerződések megkötése előtt kell a mentességre vonatkozó tájékoztatási kötelezettségüknek eleget tenniük.

A gépek közötti szolgáltatások nyújtására használt átviteli szolgáltatások esetén a felmondási jog kizárólag a közép-és nagyvállalkozásokat nem illeti meg.

61. §

A Kódex koncepciója szerint a mikro- és kisvállalkozások, illetve a nonprofit szervezetek tárgyalási pozíciója hasonló a fogyasztókéhoz, ezért őket azonos szintű védelemben kell részesíteni. Ennek megfelelően az Eht. az üzleti előfizetőknél az általános szabályt rögzíti az előfizetők érdekeivel és jogaival kapcsolatos fejezet rendelkezéseitől való eltéréshez, a részleteket NMHH rendelet rendezi.

Az előfizetői szerződés közjogilag szabályozott szerződéstípus, ezért indokolt kimondani az Eht.-ban, hogy a Ptk. minősül háttérjogszabálynak.

A Kódex meghatározza az előfizetői szerződések minimum időtartamát, amely nem lehet több 24 hónapnál. Lehetőséget biztosít a tagállamok számára arra, hogy ennél rövidebb időtartamot vezessenek be. Élve ezzel a lehetőséggel az Eht. a határozott időtartamú előfizetői szerződések időtartamát legfeljebb 12 hónapban határozza meg, amely az előfizető kérésére, készülékvásárlással egybekötött szerződéskötés esetén lehet 24 hónap.

A határozott idejű szerződés maximális időtartamára vonatkozó szabályok alól a Kódex rendelkezésének megfelelően kivételt képeznek egyes részletfizetési szerződések.

A Kódex rendelkezéseinek megfelelően az Eht. rendelkezik a határozott időtartamú előfizetői szerződés határozott időtartam lejártát követő sorsáról.

Figyelemmel arra, hogy a Kódex 98. cikk és 102. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseit csak a mikro és a kisvállalkozásokra és egyes nonprofit szervezetekre kell alkalmazni, az ezeken kívüli szervezetekre az eltérési lehetőséget a (3) bekezdés rögzíti a Kódex (255) és (259) preambulumbekkezdésekre is figyelemmel.

62. §

A szolgáltatáscsomagok egyre elterjedtebbé válnak, ezért szabályozásuk szükséges. Amennyiben egy csomag egyes elemeire eltérő szabályok vonatkoznak, sérül az előfizetők azon joga, hogy más szolgáltatásra váltsanak. Ennek érdekében szükséges annak bevezetése, hogy a szolgáltatáscsomag minden elemére ugyanazon szabályok vonatkozzanak.

63. §

A Kódex rendelkezései új jogokat teremtenek a végfelhasználók számára a szolgáltatókkal és a hálózatok üzemeltetőivel szemben a harmadik személy által üzemeltetett RLAN-okhoz (elektronikus hírközlési szolgáltatáshoz rádiós helyi hálózaton keresztül hozzáférés) való csatlakozás érdekében. Ennek megfelelően a törvény kiegészül e jogokkal.

A Kódex rendelkezései új jogokat teremtenek a végfelhasználók számára arra vonatkozóan is, hogy a saját rádiós helyi hálózataikat megosszák más végfelhasználókkal. Ennek megfelelően a törvény kiegészül e jogosultság biztosításának lehetőségével, valamint a törvény rögzíti, hogy e jogok részletszabályait NMHH rendelet fogja meghatározni.

64. §

A végfelhasználók védelmében a Kódex előírja, hogy tájékoztatni kell őket a kínált szolgáltatások minőségéről, az ajánlatok és a szerződésbontás feltételeiről, az alkalmazandó díjcsomagokról és a különleges árképzési feltételek alá tartozó termékek díjairól, ezért az Eht. kiegészítése szükséges az előzetes tájékoztatás szabályaival.

A Kódex rögzíti az előfizetői szerződés adatai összefoglalója rendelkezésre bocsátásának kötelezettségét is. A szerződés adatait összefoglaló dokumentummintát a BEREC készíti el. A szerződés adatait tartalmazó összefoglaló

rendeletre bocsátásának kötelezettségét törvényi szinten szükséges rögzíteni, míg a tartalmát elnöki rendeletben javasolt szabályozni.

Annak érdekében, hogy a végfelhasználók megalapozott döntéseket hozhassanak a szerződés adatainak összefoglalóját szerződéskötés előtt kell megadni. Ha erre objektív technikai okok miatt nincs lehetőség, akkor indokolatlan késedelem nélkül a fogyasztó rendelkezésére kell bocsátani, ugyanis az összefoglaló elfogadása a szerződés hatálybalépésének feltétele. A módosítás e szabályok átültetését szolgálja.

A Kódex rögzíti az előzetes tájékoztatás rendelkezésre bocsátásának módját, illetve tartalmát a VIII. mellékletben. Az előzetes tájékoztatás kötelezettségét törvényi szinten szükséges rögzíteni, míg a tájékoztatás tartalmát és a tájékoztatás módját elnöki rendeletben javasolt szabályozni.

A fogyatékossgal élő személyek esélyegyenlőségének biztosítása érdekében a módosítás előírja, hogy a fogyatékossgal élő végfelhasználók ugyanolyan feltételekkel – különös tekintettel a szolgáltatások minőségére, és a díjszabásra – vehessék igénybe a szolgáltatásokat, mint a végfelhasználók többsége.

65. §

A szabályozás a Kódex 105. cikk (4) bekezdés rendelkezéseit ülteti át, amelytől a 101. cikk (1) bekezdése alapján eltérni nem lehet.

A Kódex rendelkezésére figyelemmel törvényi szinten szükséges rögzíteni, hogy az előzetes tájékoztatás és a szerződés adatainak összefoglalója az előfizetői szerződés szerves részévé válik, melyek csak a szerződő felek kifejezett megállapodása esetén módosíthatók.

Az előfizető számára biztosítani kell a jogot, hogy a szerződés egyoldalú módosítása esetén, az értesítéstől számított egy hónapon belül, további jogkövetkezmény nélkül jogosultak legyenek a szerződést felmondani. E rendelkezés alól a számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatások kivételt képeznek.

Nem jogosult felmondani a szerződést az előfizető akkor, ha számára kizárólag előnyösen módosult a szerződés. Ez a szabály jellemzően a határozott idejű szerződésekre vonatkozik, amelyeket az előfizető bizonyos kedvezményekre tekintettel kötött meg. Méltánytalan lenne a szolgáltatókkal szemben, ha a kedvező módosítás esetén is szabadulhatna az előfizető e jogviszonyból. A szerződéses szabadság elve sem sérül, ugyanis nem kötelező igénybe venni a kedvezményeket, de ebben az esetben határozatlan idejű lesz a szerződés, amiből bármikor lehet szabadulni.

Az áthelyezési igény (előfizető költözése esetén) teljesíthetőségére vonatkozó részletes szabályokat az elektronikus hírközlési előfizetői szerződések részletes szabályairól szóló 2/2015. (III. 30.) NMHH rendelet (Eszr.) 15. §-a tartalmazza.

66. §

A Kódex rendelkezésének megfelelő szabályt rögzít az Eht., amikor lehetővé teszi, hogy az előfizető felmondási jogának megnyílta esetén megtarthatja a kedvezményesen vásárolt készüléket. Ebben az esetben a Kódex alapján a szolgáltatónak kizárólag a készülékhez kapcsolódó kompenzációs igénye lehet, amelynek részletszabályait az Elnök rendeletben állapítja meg.

A szolgáltatáscsomagok egyre elterjedtebbé válnak, ezért szabályozásuk szükséges. Amennyiben egy csomag egyes elemeire eltérő szabályok vonatkoznak, sérül az előfizetők azon joga, hogy más szolgáltatásra váltsanak. Ennek érdekében szükséges annak bevezetése, hogy a szolgáltatáscsomag minden elemére ugyanazon szabályok vonatkozzanak.

67. §

Szolgáltatáskorlátozás szabályait pontosítja a Kódexnek megfelelően.

68. §

Minőségi célérték meghatározása és teljesítése helyett, az internet-hozzáférési szolgáltatásokat és a nyilvánosan elérhető személyközi hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató köteles a szolgáltatás minőségére vonatkozó információkat rendszeresen közzétenni, átlátható, összehasonlítható módon.

69. §

Eht. szabályozási hatályának változására tekintettel számlarészletezési szabályok pontosítása, valamint a fogyasztók jobb tájékoztatását szolgáló kiegészítése az emelt díjas számok kapcsán.

70. §

Az internet-hozzáférési szolgáltatásokat és a nyilvánosan elérhető, számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató számára a végfelhasználók és előfizetők védelme érdekében az ilyen szolgáltatások alkalmazását érintő közérdekű tájékoztatás írható elő. Az Eht. a Kódex rendelkezésének megfelelően meghatározza a közérdekű tájékoztatás tartalmát is.

Az ajánlatokkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos átlátható, naprakész és összehasonlítható információk megléte alapvetően fontos elem a fogyasztók számára. A szolgáltatások végfelhasználói számára lehetővé kell tenni, hogy könnyen hozzáférhető formában közzétett információk alapján egyszerű módon összehasonlíthassák a piacon kínált különféle szolgáltatások árait. Annak érdekében, hogy a végfelhasználók könnyen össze tudják hasonlítani az árakat és a szolgáltatásokat, a szolgáltatóknak a IX. melléklet szerinti információkat közzé kell tenniük.

Az információk közzétételének kötelezettségét törvényi szinten szükséges rögzíteni, míg a közléteendő információk körét elnöki rendeletben javasolt szabályozni.

A végfelhasználók gyakran nincsenek tisztában fogyasztási szokásaik árával, vagy nehezen becsülik fel azt, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások igénybevételével mennyi időt tölthettek, és annak során mekkora adatforgalmat bonyolítanak le. A nagyobb fokú átláthatóság és a hírközlési kiadásaik jobb kontrollálhatósága érdekében a végfelhasználók rendelkezésére kell bocsátani olyan eszközöket, amelyekkel valós időben nyomon követhetik fogyasztásukat.

A Kódex rögzíti, hogy a Hatóság előírhatja a szolgáltatók számára a szolgáltatások minőségére vonatkozó információk, valamint a fogyatékossgal élők egyenértékű hozzáféréseinek biztosítása érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk közzétételét, ha azok nem állnak a nyilvánosság számára rendelkezésre. A közzétételi kötelezettség törvényi szinten kerül átültetésre, míg annak részletszabályait rendeletben javasolt szabályozni.

A Kódex alapján lehetővé kell tenni, hogy a Hatóság nyomon kövesse a szolgáltatások minőségét és azokkal kapcsolatban adatgyűjtést végezzen. Ennek érdekében a (12) bekezdés lehetővé teszi a Hatóság számára, hogy a szolgáltatóknak adatszolgáltatási kötelezettséget írjon elő a szolgáltatások minőségére vonatkozóan.

71. §

A szabályozás biztosítja a nyilvánosan elérhető számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatások tekintetében, minden végfelhasználó számára – beleértve a nyilvános állomások végfelhasználóit is –, hogy bármely nemzeti segélyhívószám és a 112-es egységes európai segélyhívószám segítségével díjmentesen hozzá tudjon férni a segélyhívó szolgálatokhoz.

72. §

Az előfizetők védelmét szolgáló rendelkezéseken is átvételre kerül a Kódex fogalomhasználata.

73. §

Az NMHH működteti az internet hotline szolgáltatást, amely a biztonságos internethasználat érdekében olyan internetes visszaélések bejelentését teszi lehetővé, amelyek nem tartoznak más hatóság vagy bíróság hatáskörébe. A bejelentés nem hatósági ügy.

74. §

A számhordozhatóság alapvetően fontos tényező egy versengő elektronikus hírközlési piacon a fogyasztók rendelkezésére álló választék és a tényleges verseny előmozdítása szempontjából, ezért az Eht. a Kódex rendelkezésének megfelelően azon előfizetők számára, akik ezt kérik, a szolgáltatótól függetlenül a szolgáltatóváltás során megtarthatják hívószámaikat.

A szolgáltatóváltás lehetősége alapvető a hatékony verseny és a versenykörnyezet kialakulásához, ezért az Eht. a Kódex rendelkezésének megfelelően rögzíti, hogy a szolgáltatóknak biztosítaniuk kell a szolgáltatások folyamatosságát, hogy a végfelhasználók a szolgáltatás kimaradásának kockázata nélkül, és amennyiben ez technikailag lehetséges, az általuk kért napon válthassanak szolgáltatót.

A módosítás a számhordozási jog kérelmezésének határidejét (szerződés megszűnését követő 31 napon belül kérelmezhető) rögzíti a Kódex rendelkezésével összhangban.

Az Eht. 150. § új (1b) bekezdése a Kódex 79. cikk (6) bekezdésének rendelkezésének átültetését szolgáló módosítás.

Az Eht. rögzíti, hogy az átadó és az átvevő szolgáltatók a számhordozhatóság és a szolgáltatóváltás megvalósítása érdekében hálózati szerződést kötelesek kötni, melyben a szolgáltatók megállapodnak a számhordozhatóság és a szolgáltatóváltás feltételeiről.

A nemzeti szabályozó hatóságoknak – amennyiben megvalósítható – a számhordozhatóság alkalmazásának részeként meg kell könnyíteniük a számhordozásra vonatkozó díjszabások megfelelő átláthatóságát. Az Eht. a végfelhasználó részére a Kódexnek megfelelően díjmentesen biztosítja a számhordozást.

75. §

A Kódex rendelkezései alapján biztosítani szükséges a hazai jogszabályban, hogy a hatóság a BEREC vagy más tagállam hatósága részére átadhassa indokolt kérelemre a rendelkezésére álló adatokat. Ehhez kapcsolódóan ugyanakkor értesítési kötelezettséget szükséges megállapítani a hatóság számára akként, hogy amennyiben az adatátadás korábban szolgáltatott adatokkal kapcsolatos, vagy valamely szolgáltató üzleti titkát érinti, akkor erről tájékoztatni kell e szolgáltatót.

76. §

GDPR miatt szükséges egyszerűsítés.

77. §

A Kódexnek megfelelően a biztonsági intézkedésekről szóló rendelkezések kiegészítése.

78. §

A Kódex rendelkezésének megfelelően a törvény pontosítja a biztonsági szint mindenkor mértékének megfelelő intézkedést és ennek érdekében kiegészül a legújabb eredmények figyelembe vételével. A biztonsági intézkedések részletszabályait az Elnök rendeletben szabályozza [4/2012. (I. 24.) NMHH rendelet].

A 156. § (10)–(11) bekezdésében a Kódex fogalomhasználatának megfelelően a törvény pontosítja a tájékoztatandó személyek körét (előfizető helyett felhasználó szóhasználat a helyesebb).

A (12) bekezdés szerinti módosítása szerint a biztonsági esemény kezelése érdekében vagy biztonsági esemény jelentős kockázatának fennállása esetén a megelőzés érdekében szükséges műszaki és szervezési intézkedések szempontjait, a megteendő intézkedések határidejét is NMHH rendeletben szükséges megállapítani a Kódex 41. cikke alapján.

79–80. §

A szolgáltatók az előfizetői szerződések kijátszásának megelőzésére közös adatbázist hozhatnak létre. A módosítás a vonatkozó rendelkezések adatkezelési szempontú pontosítását szolgálják.

81. §

Átmeneti rendelkezések.

A Kódex alapján olyan egyetemes szolgáltatáselemek fenntartására is lehetőség van a tagállamokban, amelyek nincsenek külön nevesítve a Kódexben, de korábban már bevezetésre kerültek (pl. Magyarországon a nyilvános telefonállomások működtetése, országos belföldi tudakozó nyújtása, előfizetői névjegyzék elérhetővé tétele). E szolgáltatáselemek tekintetében a tagállamoknak legkésőbb 2021. december 31-ig felül kell vizsgálniuk, hogy fenntartásuk indokolt-e, és amennyiben a vizsgálat alapján a tagállam arra jut, hogy igen, akkor gondoskodni szükséges e szolgáltatáselemek tekintetében az egyetemes szolgáltató kijelöléséről is. Amennyiben a tagállamok 2021. december 31-ig lefolytatott felülvizsgálatuk alapján valamely korábbi szolgáltatáselem fenntartását indokoltnak tartják, akkor e szolgáltatáselem felülvizsgálatát háromévente el kell végezni (Eht. 163/L. §).

Az Eht.-nak az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex átültetésével megállapított előfizetői szerződésre vonatkozó rendelkezéseit 2021. június 30-tól kell alkalmazni, tehát eddig kell a meglévő szerződéseket is módosítani.

82. §

A törvény módosításához igazodóan szükséges az Eht. felhatalmazó rendelkezéseinek módosítása, kiegészítése is szükséges.

83. §

Eht. jogharmonizációs rendelkezéseit szabályozza újra.

84. §

Az Eht. értelmező rendelkezéseinek újraszabályozásával kerülnek beépítésre a Kódex által használt új fogalmak. Továbbá bizonyos esetekben meglévő fogalmakat kell módosítani, illetve bizonyos fogalmakat törölni kell a törvényből.

85. §

A törvény szövegcsere módosításokat tartalmazó rendelkezései a fent jelzett módosító rendelkezésekhez kapcsolódnak, illetve a törvény szövegét, nyelvhasználatát igazítják a Kódexhez. A fentebb már részletezett módosításokon illetve az egyértelmű nyelvtani pontosításokon túl az alábbiakat tartalmazzák e §-ok:

a 47. § (13) bekezdéséhez: Az Eht. a Kódex megjelenését megelőzően csak a 47. § (1) bekezdés b) pontja szerinti határozat esetén írta elő, hogy a szolgáltatót a Hatóság az adatkezelés céljáról tájékoztatni köteles, míg a Kódex ezt most általánosan előírja. Ezen kívül kibővítésre került a szövegben az adatkezelés lehetséges célja, mivel az adatkezelés célja a jogszabályban előírt célon túl hatósági határozatban előírt cél is lehet (pl. a piacelemzési határozatban meghatározott adatkezelési cél), azaz az adatkezelés célja alapulhat elektronikus hírközlési szabályon is.

a 43. § (2) bekezdés b) ponthoz: Az Eht.-nak a közzététellel kapcsolatos hatályos rendelkezései a jogvitás eljárások tárgyától függően előírják egyes esetekben a határozatok közzétételét, azonban ez az előírás nem terjed ki valamennyi, az 57. § (1) bekezdés szerinti eljárásban hozott határozatra. A Kódex nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos rendelkezéseinek maradéktalan átültetése érdekében a jogvitás eljárásban hozott határozatok Hatóság honlapján történő közzétételére vonatkozó kötelezettséget egyértelműen szükséges a törvény szövegében megjeleníteni.

86. §

A hatályon kívül helyező rendelkezések deregulációs és pontosító célúak, valamint összefüggenek az Eht. módosító rendelkezéseivel.

A (2) bekezdés szerinti három darab NMHH elnöki rendelet hatályon kívül helyezésére azért van szükség, mert a Filmiroda működtetése 2020. január 1-jétől elkerült az NMHH-tól, azonban a kapcsolódó három elnöki

rendeletek hatályon kívül helyezésére a mai napig nem került sor. Mivel rendeletalkotási felhatalmazása a témában az NMHH-nak már nincs, így ebben a törvényben kerül sor az elnöki rendeletek hatályon kívül helyezésére.

87. §

Hatályba léptető rendelkezés.

88. §

Sarkalatossági záradék.

89. §

Jogharmonizációs záradék.

Végső előterjesztői indokolás az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló 2020. évi LXXXVI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A jogszabály tervezetéhez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A törvényjavaslat célja a vasúti, hajózási, közúti és légi közlekedési szakterületen szükségessé vált törvényi szintű módosítások átvezetése a hatályos szabályozásban.

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) módosításának célja a jogalkalmazás során felmerült gyakorlati kérdések rendezése is, így meghatározásra kerül, hogy a lakott területen lévő járda, valamint autóbusz-megállóhely tekintetében a helyi önkormányzat lesz a kezelő.

Az állampolgárok és vállalkozások számára online elérhető szolgáltatásoknak az elvárt minőségben történő megvalósításához is szükséges, hogy a Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt. (a továbbiakban: NÚSZ Zrt.) felhatalmazást kapjon a gépjármű-nyilvántartás adataihoz való hozzáférésre (ellenőrzési célra ez a hozzáférés évek óta biztosított). Így a személyre szabható ügyintézési felületen (a továbbiakban: SZÜF) keresztül tud egyszerűen, hatékonyan és gyorsan biztosítani több szolgáltatást, hiszen például már az értékesítéskor meggyőződhet róla, hogy a megfelelő járműre a megfelelő kategóriájú jogosultság kerül értékesítésre. Ezzel a jövőben kizárhatóak a kategóriatévésztés miatti pótdíjkiszabások, ahogy például a rendszámtevéstések is a SZÜF-ön keresztül vásárlók számára. A szolgáltatás kiépítése a jövőben folyamatosan zajlik.

A Kkt. módosításának célja az Elektronikus Közútiárforgalom-ellenőrző Rendszer (a továbbiakban: EKÁER) tekintetében megfogalmazott kormányzati célok elérésének, a hatékonyság fokozásának, még eredményesebb működésének elősegítése.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény, valamint a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény (a továbbiakban: Szaztv.) módosítása a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) módosítása miatt szükséges, hogy a közlekedési hatóság által vezetett nyilvántartás és a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartása közötti összhang megeremthető legyen.

A Vtv. módosítását az ún. „4. vasúti csomag” műszaki pillére irányelvi jogharmonizációs átültetése indokolja, célja az annak való megfelelés biztosítása.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Ngvt.) módosítása egyszerűsíti és aktualizálja a nyomvonal-kijelölő rendelettel megállapított területsávot megillető védettséget, továbbá szélesebb körben teszi lehetővé az állami fejlesztési célokat nem zavaró építési tevékenységhez történő hatósági hozzájárulást.

A nemzeti vagyronról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.) módosítására a pályázati eljárásrend során a gyakorlati jogértelmezés elősegítése érdekében kerül sor.

A légitársaságokról szóló 1995. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Lt.) módosítása európai uniós jogharmonizációs kötelezettséget teljesít.

A víziközeledésről szóló 2000. XLII. törvény (a továbbiakban: Vkt.) – jogtechnikai jellegű – módosítását a hajózási képesítések megszerzésére irányuló vizsgák vizsgaközponthoz történő telepítése teszi indokolttá.

A Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló 2003. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Aptv.) módosítása a nyomvonal kijelölés kapcsán a jogszabályok között fennálló tartalmi duplikáció megszüntetése érdekében indokolt.

A légi-, a vasúti és a víziközeledési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosítása európai uniós jogharmonizációs kötelezettséget teljesít a fogalom pontosításával.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Sztv.) módosításának célja a büntetett előéletű járművezetők kiszűrése a személygépkocsival végzett közúti személyszállítási szolgáltatások (személytaxi és személygépkocsis személyszállítási szolgáltatás) piacáról.

Az intézkedéstől várt eredmény, hogy a személygépkocsival végzett személyszállítási szolgáltatások során csökkenjen az utasok kárára elkövetett jogsértések mennyisége, amely javítja a taxis szakma társadalmi megítélését és a szolgáltatás színvonalát.

Az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló 2013. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: 2013. évi LXVII. törvény) módosítása az automatikus inflációkövetés rendszerét vezeti be. Indoka, hogy a hazai elektronikus útdíjszedési rendszerekből (megtett úttal arányos e-útdíj, illetve a használati időtartammal arányos e-matrica rendszer) származó bevételek az egyik legfontosabb alappillérei az állami tulajdonú országos közúthálózat fejlesztésének és biztonságos működtetésének.

Az automatikus inflációkövetés megvalósítása, a díjszámítás módszertanát, az egyes díjtételeket és a díjköteles szakaszok körét meghatározó teljes jogszabályi kör módosítását igényli. Az e-matrica rendszer esetében a Kkt., míg az e-útdíj esetében a 2013. évi LXVII. törvény tartalmazza a törvényi szintű szabályozást, amelyeket ezen törvény módosít.

A vonatkozó jogszabályok (a törvények mellett kormányrendelet és miniszteri rendeletek) együttes módosításával megvalósuló, a rendszerbe épített és évenként automatikusan frissülő megoldás legfőbb hozadéka az, hogy az úthasználók számára kiszámíthatóvá válik a rendszer, a díjemelések esedékessége. Ez utóbbi szempont különösen az e-útdíj esetében fontos, ahol a fuvarozói társadalom számára elegendő időt ad a felkészülésre, kiszámíthatóvá teszi az útdíjak változását.

Az e-matrica mértékét a közlekedésért felelős miniszter állapítja meg az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben. Az úthasználati díjak rendeltetése, hogy a „használó fizet” elvet érvényesítsék az úthasználat terén, azaz az úthasználók járuljanak hozzá a magasabb szolgáltatási színvonalat lehetővé tevő gyorsforgalmi út fenntartásához. Az évek során az egyes díjkategóriák, az egyes díjkategóriák teherviselésének arányai állandósultak és amíg ezek nem változnak meg számottevően, nem szükséges díjpolitikai beavatkozás. Lényegében az egyetlen változás, amit indokolt átvezetni, az az inflációs hatás.

Az e-útdíj tekintetében a díjpolitikai struktúra még inkább kötött, a díjszintet alapvetően az infrastruktúrára fordított források és az infrastruktúra értéke határozzák meg. Az e-matricához hasonlóan a változó tényező mára kizárólag az infláció lett, amelyet indokolatlan évről évre jogszabályban megismételni.

Az egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2019. évi CXV. törvény módosítását jogharmonizációs kötelezettség indokolja, mivel e törvény az ún. 4. vasúti csomag átültetését szolgálja.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §-hoz

A Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt.-re (NIF Zrt.), mint az országos és szűkebb körben a helyi közutak építtetője vagyonkezelésébe – a Kkt. jelenleg hatályos 29. § (1b) bekezdése alapján – csak a kisajátított vagy a kisajátítást helyettesítő adásvétellel megszerzett ingatlanok kerülnek. A más jogcímen megszerzett vagy eleve a Magyar Állam tulajdonában álló ingatlanok vonatkozásában a vagyonkezelői jog bejegyzésének akadályát képezheti, hogy kisajátításra, vagy kisajátítást helyettesítő adásvételi szerződés megkötésére nem kerül sor. Indokolt szabályozni a vagyonkezelői jog létrejöttének lehetőségét azokban az esetekben is, mikor az ingatlan építtető általi megszerzésére egyéb jogcímen vagy ingyenes vagyonátadással kerül sor.

A gyorsforgalmi utak pihenőhelyeinek hasznosítása kapcsán problémát okoz, hogy a nyertes ajánlattevő nem járhat el építtetőként a hasznosított területen épülő közlekedési létesítmények (utak, parkolók, megállásra szolgáló egyéb burkolat felületek, stb.) tekintetében. Annak érdekében, hogy a nyertes ajánlattevő járhasson el a hasznosított területen lévő, közlekedési létesítmények építtetőjeként és minden engedélyt a saját nevére meg tudjon szerezni és így megépíteni azokat, egy új bekezdéssel szükséges kiegészíteni a 29. §-t, ami egyértelműen rendezi ezt a kérdéskört. A kérdés az Nvtv. hatálybalépése óta első alkalommal történt sikeres pályázatást követő beruházás során merült fel.

2. §-hoz

Indokolt, hogy az Nvtv. szerinti országos közút fogalom-meghatározására tekintettel a közutakra mint közúthálózatra tekintsünk és alapvetően műszaki szempontból közelítsük meg az országos és helyi közúti kategóriák fogalmát. Különös tekintettel arra, hogy a közutak ingatlanonkénti értékelése adott esetben azt jelentheti, hogy egy hosszabb helyi/országos közúton olyan rövid szakaszok jöhetnek létre, amelyek rendezetlen művelési ágúak és/vagy tulajdonosi szerkezetűek. Amennyiben hálózatként kerülnek kezelésre az országos közutak, akkor ezek az ingatlanonkénti, rövid szakaszokat érintő eltérések nem érintik a teljes hálózatot. Ha helyi közút a megnevezése egy téves bejegyzés okán egy autópálya szakasz alatti földrészletnek, az ettől műszaki szempontból nem lesz helyi közút, azonban a hatósági eljárás során a tulajdoni lapok értékelése ilyen irányú értelmezésre vezethet.

A módosítás a gyakorlatnak megfelelően és a kezelői és vagyonkezelői jogok tisztázása érdekében tartalmazza, hogy a felsorolt, a járművek és a gyalogosok közlekedésére szolgáló utakat sem kell közútként nyilvántartani az ingatlan-nyilvántartásban. Ugyanakkor a módosítás egyúttal egyértelművé teszi azt is, hogy ezen utak ettől függetlenül közútnak minősülnek.

A nyomvonalas létesítmények földhivatali kezelésének szabályai miatt és a gyakorlatban felmerült problémákra figyelemmel indokolt pontosítani a rendelkezéseket, így a gyakorlat és az ingatlan-nyilvántartási állapot még inkább összhangba kerül.

A módosítás biztosítja a Kkt. és az Nvtv. közötti összhang megteremtését annak érdekében, hogy az Nvtv. szerint forgalomképtelen vagyonelemeket az állam és a helyi önkormányzatok egymás javára átruházzák azzal a feltétellel, hogy az az átruházó közfeladat ellátását nem veszélyeztetheti. Az átruházással a vagyonelemek kizárólagos státusza nem, csak a tulajdonos személye változik, ugyanakkor a vagyon a nemzeti vagyonkörben marad.

A Kkt. 32. § (3) bekezdésében szabályozott eljárás nem minden esetben alkalmas arra, hogy az országos vagy helyi közutat is érintő ingatlan esetében jogalapot teremtsen az ingatlan ingyenes átadására, különösen akkor nem, amikor nem változik a forgalmi jelleg, hanem egy meglévő rendezetlen tulajdonjogi helyzet rendezése a cél a tényleges kezelői viszonyoknak megfelelően. Rendezetlen tulajdonjogi helyzetek állnak fenn az állami tulajdonban álló földterületen, a kizárólagos állami tulajdonban álló országos közút műszaki határán helyi közút is lehet, így különösen járda, kerékpárút stb. Ez a helyzet fennállhat önkormányzati tulajdonú helyi közút műszaki határán túli országos közutak esetében is. Azonban elsődleges cél – a 32. § (1) bekezdésére figyelemmel –, hogy az országos közutak állami tulajdonban, a helyi közutak önkormányzati tulajdonban legyenek. Fontos feladat, hogy az utak tartozékainak kezelését és tulajdonjogi helyzetét – különösen a parkolóként – is lehessen ezekkel az eljárásokkal megfelelően kezelni és ezek a közúti vagyonelemek annak kezelésébe és tulajdonába kerüljenek, akinek jogszabályban meghatározott közfeladata ezt indokolja.

Elsősorban az önkormányzatok részére ingyenesen átadandó helyi közutakkal kapcsolatosan felmerült gyakorlati problémák miatt, nagyon sok ügyet – különösen azokat, amelyek már régóta rendezetlenek és ahol a közúti beruházás nem most került forgalomba helyezésre – egy hatósági bizonyítvány kiállításával lehetne legegyszerűbben és a leggyorsabban kezelni. Az EU-s és hazai pályázatok esetében is alapfeltétel – emellett, hogy a törvényi rendelkezések is ezt írják elő –, hogy a helyi közutak az önkormányzatok tulajdonában legyenek és az ehhez adott esetben szükséges vagyónátadás gyors és hatékony rendezését is szolgálja ezen eljárásrend bevezetése.

3. §-hoz

A járda üzemeltetése, karbantartása kapcsán fontos, hogy rögzítésre kerüljön jogszabályi szinten, hogy az az önkormányzatok feladata a tulajdoni viszonyoktól függetlenül. A gyakorlatban sok problémát jelent a Magyar Állam tulajdonában és a Magyar Közút Nzrt. vagyonkezelésében lévő ingatlanokon található, nem az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyonkezelő (jogosult) által megvalósított járda. A járda beruházás az esetek többségében nem engedélyköteles építési tevékenység, a Magyar Állam és a Magyar Közút Nzrt. nem feltétlenül szerez tudomást az ingatlan igénybevételéről. Amennyiben azonban a járdán baleset történik, sok esetben az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyonkezelőt marasztalják el. A Magyar Közút Nzrt. vagyonkezelői és közútkezelői feladatai az országos közúthálózat vonatkozásában kerültek meghatározásra. Más jogszabályban van ugyan járda fogalom, azonban az nem szűkíti le akként, hogy az helyi közút lehet csak, ekként kimentési alapot a magyar állam képviselője számára nem biztosít. A Kkt. jelenlegi szövegezéséből azt lehet levezetni, hogy mivel a járda ingatlan állami tulajdonban van, így az országos közútnak minősül. A vagyonkezelő tehát akkor is felelősségre vonásra kerülhet, ha a jogszabályban rögzített, az országos közutakra vonatkozó vagyonkezelői/közútkezelői feladatai alapján járda üzemeltetést/karbantartást nem tud végezni, hiszen az alapvetően a helyi érdekre és a támogatási lehetőségekre is figyelemmel önkormányzati feladatként értékelendő. A gyakorlatban a helyi önkormányzatok többségében magukénak érzik a feladatot, a járda tisztítását maguk végzik vagy végeztetik, sok esetben helyi jogszabályt is alkotnak ezek tisztítására. Szükséges azonban a kialakult gyakorlat jogszabályi rendezése.

A járdával teljesen hasonló kérdéskört jelentenek a lakott területen lévő buszmegállók. A lakott területen kívül lévő járda és buszmegálló a közút tulajdonosának (vagyis, országos közút esetében a magyar állam, a helyi közút esetében a helyi önkormányzat) kezelésébe, üzemeltetésébe tartozik.

4. §-hoz

Illeszkedve a Közigazgatás- és Közszolgáltatás-fejlesztési stratégia 2014–2020 céljaihoz, az állampolgárok és vállalkozások joggal várják el, hogy az állami szolgáltató vállalatok biztosítsanak a felhasználóik számára olyan gyorsan és kényelmesen online elérhető ügyintézési lehetőségeket, melyek hozzáférhetőek a 2018. január 2-től működő e-ügyintézés lehetőségét biztosító SZÜF-ön, ahol az állampolgárok és a vállalkozások a bankokkal, távközlési és más piaci szolgáltatókkal elektronikus formában, közérthető, egyszerű, modern felületeken kommunikálhatnak. Ezáltal biztosítható a szolgáltató állam megközelítés miközben a gazdaság versenyképessége is javítható a digitális szolgáltatások fokozatos térnyerésével, mely egyre inkább helyettesíteni, kiváltani képes a személyes közreműködést igénylő ügyintézéseket.

A NÚSZ Zrt. számára e szolgáltatásoknak az elvárt minőségben történő megvalósításához is szükséges, hogy felhatalmazást kapjon a gépjármű-nyilvántartás adataihoz való hozzáférésre (ellenőrzési célra ez a hozzáférés évek óta biztosított). Így SZÜF-ön keresztül tud egyszerűen, hatékonyan és gyorsan biztosítani több szolgáltatást, hiszen például már az értékesítéskor meggyőződhet róla, hogy a megfelelő járműre a megfelelő kategóriájú jogosultság kerül értékesítésre. Ezzel a jövőben kizárhatóak a kategóriatévesztés miatti pótdíjkiszabások, ahogy például a rendszám-tévesztések is a SZÜF-ön keresztül vásárlók számára. A szolgáltatás kiépítése a jövőben folyamatosan zajlik.

5. §-hoz

Az automatikus inflációkövetés e-matrica esetében történő alkalmazásának lehetőségét teremti meg a módosítás, mellyel az úthasználók számára kiszámíthatóvá válik a rendszer, a díjmelések esedékessége.

6. §-hoz

Elsősorban az általános forgalmi adóra elkövetett csalások visszaszorítása, az adóelkerülők kiszűrése, a jogkövető piaci szereplők pozíciójának erősítése, az áruforgalom átláthatósága, a gyakran emberi egészséget veszélyeztető élelmiszerekkel kapcsolatos visszaélések kizárása érdekében 2015-ben kialakításra és alkalmazásra került az úgynevezett EKÁER.

Az EKÁER tekintetében megfogalmazott kormányzati célok elérésének, a hatékonyság fokozásának egyik alapvető feltétele, hogy az áruk tényleges útjának nyomon követése a lehető legteljesebb mértékben biztosított, a közúti fuvarozással járó termékértékesítés, termékbeszerzés, egyéb célú termékmozgatás ellenőrzése kontroll adatokkal minél szélesebb körben támogatott legyen.

Az EKÁER még eredményesebb működése érdekében elengedhetetlen a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) rendelkezésére álló információk körének szélesítése. Ezen körben indokolt, hogy az EKÁER hatálya alá tartozó járművek tekintetében a közterület-felügyelet ellenőrzési feladatkörébe tartozó, a korlátozott övezetre (zóna) vonatkozó szabályok megtartásának ellenőrzésével kapcsolatban kezelt, a jármű tömegére, tengelyterhelésére, valamint méretére vonatkozó adatokat az észlelés időpontjával, helyszínével és a jármű forgalmi rendszámával együtt jogosult legyen átvenni a NAV a Kkt. 33/C. § (5) bekezdésében jelenleg is meghatározott – az adózók ellenőrzésre történő kiválasztását is magában foglaló – célból.

7. §-hoz

Az útügyi igazgatás – a jogalkotásról szóló törvény követelményeinek is megfelelő – újrászabályozása érdekében a felhatalmazó rendelkezések pontosítása szükséges.

Felhatalmazó rendelkezés az e-matrica esetén az inflációkövető díjszedés megvalósítására.

8. §-hoz

Szövegcsérés módosító rendelkezés annak érdekében, hogy a forgalomba helyezés előtti és időszakos vizsgálat, valamint az ennek keretében elvégzett rendszeres környezetvédelmi felülvizsgálathoz hasonlóan a honosítási eljárás során is közreműködhetnek a közlekedési hatóság által engedélyezett vizsgáló állomások.

9. §-hoz

A Vtv. módosítással összefüggésben szükséges a közlekedési hatóság által vezetett nyilvántartás és a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartása közötti összhang megteremtése.

10. és 11.§-hoz

A pilóta nélküli légitársaság-rendszerekről és a pilóta nélküli légitársaság-rendszerek harmadik országbeli üzemeltetőiről szóló, a Bizottság (EU) 2019/945 felhatalmazáson alapuló rendelete 19. cikk (1) bekezdése alapján a tagállamok bejelentő hatóságot jelölnek ki, amely a megfelelőségértékelő szervezetek értékeléséhez és bejelentéséhez, valamint a bejelentett szervezeteknek a 24. cikkben foglaltak betartására is kiterjedő ellenőrzéséhez szükséges eljárások kialakításáért és végrehajtásáért felelős. Ennek érdekében az Lt. módosításával sor kerül ezen feladatok légitársasági hatósághoz történő telepítésére.

12. §-hoz

Az Lt. 61. § (5) bekezdésének módosítása tekintetében rögzíthető, hogy a hatályos törvényi rendelkezés alapján a nemzeti felügyeleti hatóság a léginnavigációs szolgáltatóknak az egységes európai égbolt keretében történő ellátásáról szóló, 2004. március 10-i 550/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikk (2) bekezdés b) pontjában foglaltaknak megfelelően a részéről felmerült költségeket jogosult érvényesíteni a magyar légtér igénybevételeért fizetendő díjban, az azzal összefüggő költségalap részeként.

A felügyeleti díj mértékét 2019. december 31. napjáig maga a törvény állapította meg, 500 millió forintban meghatározva azt. Ezt követően pedig az a mindenkori, az egységes európai égboltra vonatkozó teljesítmény- és díjszámítási rendszer létrehozásáról, valamint a 390/2013/EU és a 391/2013/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. február 11-i (EU) 2019/317 bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban:

2019/317 bizottsági végrehajtási rendelet) alapján elfogadott és a Bizottság által jóváhagyott teljesítménytervben meghatározott összeggel egyezik meg.

A COVID-19 a légiközlekedési iparágra is jelentős kihatással volt, jelentős mértékben redukálta azt, a forgalmi mutatók 30-50%-al csökkentek, amely kihatott a törvényben hivatkozott nemzeti teljesítménytervekre is, azok elfogadására 2020–2021. év vonatkozásában nem kerül sor. A nemzeti hatóságoknak viszont továbbra is el kell látniuk a szakterületek teljes körű és folyamatos felügyeletét, amelyhez a 2019/317 bizottsági végrehajtási rendelet preambulum (28) bekezdésében, 22. cikk (1) bekezdésében megjelölt felügyeleti díj megállapítása szükséges. A léginavigációs szolgálatoknak az egységes európai égbolt keretében történő ellátásáról szóló, 2004. március 10-i 550/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikk (2) bekezdés b) pontjában foglaltaknak való megfelelés biztosítása érdekében a módosítás célja a 2019. évben megállapított felügyeleti díj 2021. december 31. napjáig történő fenntartása.

13. §-hoz

A Vtv. módosítással összefüggésben szükséges a Szaztv. módosítása is, a nyilvántartások összhangjának megteremtése érdekében.

14. §-hoz

2020. január 1. napjától a hajózási vizsgáztatási feladatokat a KAV Közlekedési Alkalmassági és Vizsgaközpont Nonprofit Kft. látja el, mint vizsgaközpont. Erre tekintettel szükséges volt a törvényi rendelkezések pontosítása.

15. §-hoz

A hajózási vizsgaközpont feladatainak ellátása érdekében szükséges az adatkezelésre vonatkozó rendelkezések pontosítása. E körben kiemelendő, hogy az adatkezelési jogosultság biztosítása mind a hajózási hatóság, mind a hajózási vizsgáztatást végző vizsgaközpont számára fontos. A hajózási hatóság számára az adatkezelési jogosultság biztosítása azért kiemelten fontos, mert a kiadott hajózási képesítésekről ő vezeti a nyilvántartást; a hajózási vizsgáztatást végző vizsgaközpont tekintetében a vizsgáztatási tevékenység lefolytatásához szükségesek a vizsgáztató adatai. A javaslat az adatkezelés időtartamát 40 évben állapítja meg, amely arányosságát tekintve igazodik a vizsgáztatási tevékenység eredményeként kiadott igazolások akár bűnüldözési szervek által, akár magának a vizsgázó részéről érkező megkeresésekhez; valamint képesítésekről lévén szó, igazodik a nyugdíjszámítás alapjául szolgáló munkával töltött szolgálati idő átlagos hosszához.

16. és 17. §-hoz

A hajózási vizsgáztatási feladatokat 2020. január 1. napjától a vizsgaközpont látja el, erre tekintettel szövegcsere pontosító rendelkezés vált indokolttá, emellett pedig szükségessé vált a törvény hajózási bírságolásra vonatkozó rendelkezéseinek pontosítása, annak kiszabhatósága érdekében, továbbá a bírság összegének megemlése, annak érdekében, hogy az a jogsértőkkel szemben – a törvényben foglalt mérlegelési szempontok mellett – kellő visszatartó erőt képezzen.

18. és 19. §-hoz

Egyértelműsítő technikai pontosítás: 250 méternél keskenyebb területsáv megállapítása esetén a korlátozások is a keskenyebb területsávra vonatkoznak.

A törvény 7. §-a és az Ngvtv. 6/L. §-a hasonló tartalommal szabályozza a nyomvonal védettségével kapcsolatos rendelkezéseket. Az egyes közlekedésfejlesztési projektekkel összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról és az eljáró hatóságok kijelöléséről szóló 345/2012. (XII. 6.) Korm. rendelet 1/a melléklete ugyanakkor a törvény 1. sz. mellékletében felsorolt beruházásokat nemzetgazdasági szempontból kiemelt közlekedési infrastruktúra beruházással nyilvánítja, azaz a törvény hatálya alá tartozó gyorsforgalmi utak esetében is kiadható az Ngvtv. szerinti nyomvonal kijelölő rendelet. A duplikáció megszüntetése érdekében a törvény 17. § (3)–(4) és (6)–(10) hatályon kívül helyezése indokolt.

20., 22–24. §-hoz

A 4. vasúti csomaghoz kapcsolódó fogalmi meghatározások rögzítése, valamint a vasúti rendszer Európai Unión belüli kölcsönös átjárhatóságáról szóló 2016. május 11-i (EU) 2016/797 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint a vasútbiztonságról szóló 2016. május 11-i (EU) 2016/798 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a nemzeti szabályokra vonatkozó rendelkezéseinek az átültetése.

21. §-hoz

A 4. vasúti csomag műszaki pillérének teljes körű átültetése érdekében a vasúti átjárhatóságot biztosító alrendszerek közötti összhang megteremtésének megvalósítása biztosítása érdekében a már megvalósult projektek tekintetében szükséges a közlekedésért felelős miniszter feladatkörét kiegészíteni a vasúti átjárhatóságot biztosító rendszerelemek és kapcsolódási pontok rendszerintegrációjának ellenőrzésével a vonatkozó európai uniós előírásoknak való teljes körű adminisztrációs megfelelésének biztosításával olyan módon, hogy a feladat ellátására a miniszter rendeletében egy szervezetet jelölhessen ki.

25. §-hoz

A járművezetői engedély kiállításának, megújításának, meghosszabbításának elektronikus úton történő intézéséhez szükséges módosítás.

26–28. §-hoz

A 4. vasúti csomaggal összefüggésben szükségessé vált a vasúti közlekedési hatóság által gyakorolható engedélyezési hatáskörök pontosítása, a hatóság és az azzal érintett piaci szereplők együttműködésének keretének meghatározása. Emellett meghatározásra kerültek azon engedélyezési eljárások, amelyekben a bizonyíték az ügyfél nyilatkozatával nem pótolható.

29. §-hoz

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 44. §-a értelmében, ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik a hatóság egy ízben hiánypótlásra hívja fel a kérelmezőt. A jogalkalmazói tapasztalatok azt mutatják, hogy a hatósági eljárások ügyfélbarát és hatékony módon történő lebonyolításához nem elegendő az egy hiánypótlási felhívás, ezért szükséges még egy lehetőség biztosítása az ügyfél részére a jogszabályban foglalt követelmények teljesítésére.

30. §-hoz

A hivatásos katasztrófavédelmi szerv ellenőrzésével összefüggő pontosító rendelkezéseket tartalmaz. A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 38/B. § (2) bekezdésében foglaltakkal való összhang érdekében indokolt a veszélyes áru vasúti szállítása esetében a jogsértés miatt – a jogalkalmazási tapasztalatok alapján jellemzően – bírsággal sújtható felelősi kört nem taxatív jelleggel felsorolni.

31. és 32. §-hoz

Vasúti járműnek természetes személy tulajdonosa is lehet, ezért szükséges a járműnyilvántartást vezető közlekedési hatóság részére lehetővé tenni, hogy a természetes személyek személyazonosító adatait kezelhesse, a nyilvántartásban rögzíthesse, továbbá sor kerül a vasútbiztonságról szóló 2016. május 11-i (EU) 2016/798 parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikk (1) bekezdés f) és g) pontjának hazai jogba történő átültetésére. A közlekedési hatóság által végzett tevékenységhez kapcsolódó, elektronikus vasúti személyi és szervezeti nyilvántartásával összefüggő rendelkezések szabályozása.

33. §-hoz

Felhatalmazó rendelkezések megalkotása.

34. §-hoz

Szövegcsérés, pontosító rendelkezés.

35. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezés.

36. §-hoz

Szövegcsérés pontosítás jogharmonizációs kötelezettség teljesítése érdekében. Indoka, hogy a vasútbiztonságról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/798 európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikk 12. pontjában a korábbi, hatályon kívül helyezett a közösségi vasutak biztonságáról, valamint a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv és a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló 2001/14/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének I) pontjához képest a jelen módosításban szereplő tartalommal módosította a súlyos (vasúti) baleset fogalmát. A megfelelő átültetés érdekében a törvényben szereplő fogalmat is módosítani szükséges.

37. §-hoz

A kiegészítés célja a törvény rendelkezéseinek egyértelműsítése: nyomvonalkijelölő rendelet esetén az építési engedély hatályosságának és az építési tevékenység megkezdésének nem akadályát a településrendezési eszköz és a kiadott engedély összhangjának hiánya. Az egyértelműsítéssel a jogalkalmazás során kialakuló viták megelőzhetők.

38. §-hoz

Az Ngtv. 6/L. § pontosítása részben azért szükséges, mert az elmúlt időszakban az engedély nélkül építhető építmények köre jelentősen bővült, de az ezzel kapcsolatos jogszabályváltozásoknak megfelelően eddig az Ngtv. nem módosult. Az Aptv. 17. § (3)–(4), (6)–(7a) és (9)–(10) bekezdése hatályon kívül helyezése mellett a védelemmel kapcsolatos szabályok egységesítése érdekében szükséges az Ngtv. 6/L. § (4) bekezdésének kiegészítése az Aptv.-re történő hivatkozással. További cél a meglévő – indokolatlanul bonyolult – szabályozás egyszerűsítése annak érdekében, hogy a nyomvonal védelme ne képezze indokolatlan akadályát az állami fejlesztési célokat nem zavaró tulajdonosi építési, bontási, tereprendezési és egyéb értéknövekedést eredményező építési tevékenységeknek, művelési ág és minőségi osztály megváltoztatásoknak. Azáltal, hogy a közlekedési hatóság az állami fejlesztési célokat nem zavaró tulajdonosi tevékenységeket engedélyezheti, vagy e körben a tulajdonos a közlekedési infrastruktúra beruházás építettségének hozzájárulását beszerezheti, az állam által fizetendő korlátozási kártalanítások köre csökkenni fog. Tekintettel arra, hogy az érintett területen a tulajdonos (vagy más építettség) által megvalósítandó munkálatok műszaki tartalma érintheti az Ngtv. hatálya alá eső közlekedési infrastruktúra beruházás megvalósítását, indokolt annak szabályozása, hogy a közlekedési infrastruktúra beruházás építettségének hozzájárulását feltételhez kötötten is megadhatta.

Pontosításra kerül, hogy a kártalanítási igényről való lemondás végleges és erre kisajátítási eljárásán kívül vagy az építettségvel kötendő adásvételi szerződésen kívüli bármilyen egyéb jognyilatkozattal sor kerülhet. A módosítással elkerülhető, hogy az építettség a közlekedési hatósági engedélyezési eljárásban tett lemondó nyilatkozata ellenére a későbbiekben az általa végzett beruházás (építés, művelési ág változás) nyomán bekövetkező értéknövekedés ellenértékére igényt tarthasson. A fenti módosításokra tekintettel a terepviszonyok megváltoztatásának általános tilalmára vonatkozó 6/L. § (3) bekezdés szerinti és a felszín alatti vonalvezetésre tervezett nyomvonalra vonatkozó 6/L. § (7) bekezdés szerinti speciális szabályozás fenntartása nem indokolt.

39. §-hoz

Szövegcsérés pontosítás, mivel az Ngtv. 6/L. § (3) bekezdése szerinti korlátozás tartalmilag többletet nem jelent az egyéb bekezdésekben szabályozott védelemhez képest, így e tilalom fenntartása felesleges, emiatt szükségesek a szövegcsérés módosítások azon rendelkezésekben, ahol ezen korlátozásra hivatkozás történik. A 6/L. § (3) bekezdése hatályon kívül helyezésre kerül.

40. §-hoz

Hatályát veszítő rendelkezés. A korlátozás fennállásnak tekintetében a jogalkalmazónak (tulajdonosnak, építtetőnek, hatóságnak) a jelenlegi szabályozás szerint legalább három dokumentumot kell megvizsgálnia: a nyomvonalkijelölő rendeletet, a helyi településrendezési eszközt (vagy eszközöket) és az infrastrukturális létesítményre vonatkozó építési engedélyt (vagy engedélyeket). Ez főleg a magánszemély tulajdonosok számára okoz indokolatlan terhet. Mivel a nyomvonalkijelölő rendeletek a védettség időtartamát és a területi hatályát a mellékletek térképi formában és helyrajzi számokkal egzakt módon meghatározzák, ezért az Ngtv. 6/L. § (2) bekezdés szerinti szabály hatályon kívül helyezése indokolt. A 6/L. § (3) bekezdése szerinti korlátozás tartalmilag többletet nem jelent az egyéb bekezdésekben szabályozott védettséghez képest, így e tilalom fenntartása felesleges. A 6/L. § (5) bekezdésének hatályon kívül helyezése szükséges, tekintettel arra, hogy a 6/L. § (4) bekezdése kiegészül „az ingatlanok állami tulajdonként az építtető általi birtokbavételéig” fordulattal.

41. §-hoz

Az Nvtv. módosítására a pályázati eljárásrend során a gyakorlati jogértelmezés elősegítése érdekében kerül sor.

42–48. §-hoz

Az egységes jogalkalmazás érdekében néhány szabályozás pontosítása vált szükségessé:

Az Sztv. 16. § (2) bekezdése vonatkozásában az autóbuszos hatóság a kötelezettségek további súlyos és ismétlődő megszegése esetén kezdeményezte a működési engedély felfüggesztését vagy visszavonását, itt az ismétlődő szó került törlésre, mivel a kötelezettségek további megszegése már magában foglalja az ismétlődést.

A személyszállítási közszolgáltatási szerződések meghirdetésére vonatkozó pályázati felhívások megjelentetésére vonatkozó szabályozás pontosítása vált szükségessé. Tekintettel a nyomtatott sajtó visszaszorulására a szabályozásból kikerült a pályázati felhívás két országos napilapban történő meghirdetésére vonatkozó előírás.

A vasúti és közúti személyszállítási közszolgáltatásról, valamint az 1191/69/EGK és az 1107/70/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1370/2007 EK rendelet (a továbbiakban: 1370/2007 EK rendelet) 7. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok kötelesek az illetékes hatóságok által készített összevont éves jelentésekhez központi hozzáférést biztosítani (például egy közös internetes portálon keresztül). A szabályozás célja ennek a központi hozzáférésnek a biztosítása a jelentésekhez.

A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény 20. § előírja, hogy a koncesszió köteles tevékenység folytatása esetén kötelező a koncessziós társaság létrehozása, kivéve, ha az ágazati jogszabály másképp rendelkezik. Az Nvtv. alapján a menetrend szerinti helyközi személyszállítás az állam kizárólagos gazdasági tevékenysége, mely okán a koncesszióról szóló törvényt alkalmazni kell a tevékenységre vonatkozóan. Az Sztv. módosítása él a koncessziós törvény adta felhatalmazással és nem teszi kötelezővé a koncessziós társaság létrehozását.

A helyközi autóbuszos személyszállítási közszolgáltatás pályáztatása során merült fel a belső jog kollíziója, illetve a szabályozás hiányossága.

Az 1370/2007 EK rendelet 2. cikk d) pontja alapján „közszolgáltató”: bármely köz- vagy magánvállalkozás vagy e vállalkozások csoportja, amely személyszállítási közszolgáltatásokat működtet, vagy bármely olyan közjogi szerv, amely személyszállítási közszolgáltatásokat nyújt.

Az 1370/2007 EK rendelet meghatározza, hogy ki lehet közszolgáltató és a szabályozás során kötelező működési formát nem ír elő a közszolgáltató részére, továbbá a tagállamok részére sem ad felhatalmazást, hogy további feltételeket határozzanak meg a közszolgáltatóvá váláshoz.

A koncesszióról szóló törvény 20. § (1) bekezdése azonban előírja a koncessziós társaság létrehozását, ha az ágazati törvény másképp nem rendelkezik.

Tekintettel arra, hogy a menetrend szerinti helyközi személyszállítást az Nvtv. az állam kizárólagos gazdasági tevékenységei közé sorolja, a fenti módosítással kívántuk a szabályozási inkoherenciát feloldani.

Az Sztv. 31. § (6) bekezdés vonatkozásában pontosításra került, hogy a közlekedésszervező is köteles a díjszabást 30 nappal annak hatálybalépése előtt közzé tenni.

A teljes körű büntetlen előélet megkövetelése aránytalanul és alkotmányellenesen korlátozná a foglalkozás megválasztásának szabadságához kötődő jogot, ezért szakmaspecifikus alapon kerültek kiválasztásra azon bűncselekmények, amelyek elkövetése esetén nem lehet az adott személy járművezető személygépkocsival végzett közúti személyszállítási szolgáltatás során.

A közlekedési hatóság jogosult bekérdezni a bűnügyi nyilvántartási rendszerbe és megismerni azokat az adatokat, amelyek az járművezetői igazolvány kiadásához szükségesek. A módosítás célja, hogy az állampolgárok (az igazolvány kérelmezője) részére ne jelenjen meg új adminisztrációs teher.

A módosítás nem érinti a jelenleg már érvényes személyszállítási igazolvánnyal rendelkező járművezetőket. A járművezetői igazolvány érvényességi ideje legfeljebb 5 év, így e járművezetőknek a következő igazolvány kiadásakor kell megfelelniük az új előírásnak.

49. §-hoz

Az automatikus inflációkövetés e-útdíj esetében szükséges megvalósításának lehetőségét teremti meg a módosítás, mellyel a fuvarozói társadalom számára kiszámíthatóvá válik a díjemelések esedékessége.

50. §-hoz

Az új rendszámtáblák bevezetésével kapcsolatos fejlesztési feladatok, valamint azok idő- és költségigénye miatt szükséges a hatálybalépés módosítása.

51. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezések.

52. §-hoz

Sarkalatossági záradék.

53. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

Végső előterjesztői indokolás a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXXVII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A jogszabály tervezetéhez tartozó indokolást a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja értelmében közzé kell tenni.

A szakképzési és a köznevelési rendszer szétválasztása érdekében 2020. január 1-jén új szakképzési törvény lépett hatályba. Ennek egyik fő változása az volt, hogy a köznevelési törvényből egyrészt kikerültek a szakképzésre vonatkozó szabályozók, másrészt viszont törekvés volt a két jogszabály egyes elemeit tekintve az egységes szabályozásra. Jelen módosítás egyik fő célja a köznevelési intézmények zökkenőmentes továbbműködésének megteremtése, másrészt az egységes jogalkalmazás és jogértelmezés. A módosítás egyes tartalmi szabályozók deregulálásával összefüggésben koherenciát teremt a törvény rendelkezései között. A tankönyvellátás szabályainak módosulása szükségessé tesz pontosításokat, illetve hatályon kívül helyezéseket is.

A gyöngyöspatai szegregációs ügyben, a Debreceni Ítéltábla által – a korábban hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény alapján – hozott ítélet kapcsán felmerült, hogy hasonló jogsértések esetén a természetbeni kártérítés méltányos és igazságos. A módosítás a jövőben bekövetkező, nem megfelelő minőségű oktatáshoz való hozzáférés esetén bekövetkező jogsértésekre vonatkozóan előírja, hogy a bíróság a pénzben megállapított sérelemdíj helyett oktatási szolgáltatásként állapítsa meg az okozott kár megtérítést.

A nemzetiségi nevelés-oktatást érintő módosítások az egységes jogalkalmazást segítik és erősítik a különböző fenntartású nemzetiségi köznevelési intézményekben. Arra irányulnak, hogy a nemzetiségek jogairól szóló törvénnyel összekapcsolva, azzal nagyobb összhangban jelenítse meg a törvény a nemzetiségi önkormányzatok egyetértési és véleményezési jogosítványait. Másrészt, reagálva a nemzetiségek igényére, megteremti a lehetőséget a kiegészítő nemzetiségi óvodák létrehozására.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az elmúlt időszakban bekövetkezett, tanárokat ért atrocitások kapcsán szükséges a pedagógusok és a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő munkakörben alkalmazott személyek fokozottabb védelme biztosításáról mint állami kötelezettségről a nemzeti köznevelésről szóló törvény alapvető rendelkezései közötti deklaráció formájában rendelkezni.

2. §

A szakképzési és a köznevelési rendszer szétválása után a szakgimnázium és a szakiskola továbbra is a köznevelési rendszer része, az ingyenesen igénybe vehető köznevelési feladatok módosítása szükséges.

3. §

Az alapfokú művészetoktatás követelményei és tantervi programja lehetővé teszik az alapfokú művészetoktatás megszervezését nemzetiségi tanulóknak is. Fentiekkel összhangban a fenntartó költségvetési támogatás igénybevitelére is jogosult, erre a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is kötelezte a Magyar Államkincstárt. Ugyanakkor a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Nkt.) a köznevelési alapfeladatok között nem jeleníti meg a nemzetiségi alapfokú művészetoktatást, amelynek pótlása egységes jogértelmezést és jobbiztonságot teremt ebben a kérdésben.

Megjelenik továbbá az alapfeladatok között a kiegészítő nemzetiségi óvodai nevelés.

4. §

A módosított Nemzeti Alaptantervhez kapcsolódó deregulációs rendelkezés.

5. §

A képesítő vizsga fogalmát a szakképzésről szóló törvény (a továbbiakban: Szt.) vezette be a 2020/21. tanévtől. A szakgimnáziumban a kötelezően választandó vizsgatárgy képesítő vizsgával kiváltható.

6. §

A köznevelési intézmények típusait egészíti ki a kiegészítő nemzetiségi óvodával.

7. §

A módosítás meghatározza a kiegészítő nemzetiségi óvodában folyó nevelő munka céljait.

8. §

A módosítás amiatt szükséges, mert a pedagógiai-szakmai szolgáltatásokat szabályozó rendelkezésekben technikai dereguláció történik, ugyanis nem minden vonatkozó szabály igényel törvényi szinten megállapítást.

9. §

A módosítás a köznevelési intézmény nyilvántartásba vételének szabályait, továbbá alapító okiratának, szakmai alapdokumentumának tartalmi elemeit pontosítja a köznevelési és szakképzési rendszer szétválásával és a köznevelés területén továbbműködő szakmai nevelést-oktatást nyújtó intézményekkel (szakgimnázium, szakiskola) összefüggésben a köznevelési intézmények sajátosságainak figyelembevételével.

10. §

A helyi tantervet a kerettantervet kiegészítve kell elkészíteni. A sajátos nevelési igényű (SNI) gyermekek óvodai nevelésének irányelvét, a sajátos nevelési igényű tanulók iskolai oktatásának irányelvét, a két tanítási nyelvű iskolai oktatás irányelvét, a nemzetiség óvodai nevelésének irányelvét és a nemzetiség iskolai oktatásának irányelvét ezt követően a pedagógiai program összeállításakor kötelezően figyelembe kell venni, ha az iskolában SNI-s tanuló van, az iskola két tanítási nyelvű vagy nemzetiségi. Hasonlóképp az új alapfokú művészeti iskola alapprogram és a kollégiumi alapprogram is meghatározó alapdokumentum marad.

11. §

A javaslat lehetőséget kíván biztosítani arra, hogy a veszélyhelyzetben bevezetett tantermen kívüli, digitális munkarend tapasztalatai alapján a tanítási év bizonyos időszakaiban, illetve egyes más speciális esetekben miniszteri rendelet lehetővé tegye, hogy a jövőben a nevelés-oktatás, a tanulási folyamat ellenőrzése és támogatása a pedagógusok és a tanulók online vagy más, személyes találkozást nem igénylő kapcsolatában – elsősorban digitális eszközök alkalmazásával – történjen. A szabályozási javaslat célja, hogy a digitális oktatás végrehajtási szintű szabályainak megalkotására az alábbi esetekben kerüljön sor (kiemelve, hogy a szabályozás nem tenné kötelezővé a tantermen kívüli, digitális oktatási munkarend alkalmazását ezekben az esetekben sem, csak lehetőséget adna az intézmények számára):

- a május–júniusi érettségi vizsgaidőszakot megelőző két hétben a végzős tanulók számára: ez a megoldás elősegítené a tanulók eredményesebb felkészülését az érettségi vizsgára, mivel az utolsó időszakban amúgy is lényegesen nagyobb szerepet kap az önálló felkészülés;
- azokon a tanítási napokon, amikor a jogszabály által országosan egységesen elrendelt munkanap-áthelyezés szombati napra esik;
- olyan rendkívüli esetekben („vis major helyzetek”), amikor az intézményvezető akár rendkívüli szünetet is elrendelhetne, de a tantermen kívüli, digitális munkarend mellett lehetővé válik az adott időszak kihasználása az oktatási-nevelési tevékenység folytatása céljából (pl. az épület egy része vagy egésze átmenetileg nem használható).

Mindhárom esetben igaz, hogy kizárólag az alábbi garanciális elemek teljesülése esetén rendelheti el az intézményvezető a tantermen kívüli, digitális munkarendet:

- az iskoláknak ezen időszakok alatt is biztosítani kell azon tanulók felügyeletét, akik nem tudnak otthon maradni;
- minden tanuló számára biztosítani kell a szükséges hozzáférést az előírt digitális kapcsolattartási formákhoz, vagyis azon tanulók, akiknek otthon nincs megfelelő számítógépe, internet-hozzáférése stb., azok számára az intézmény ad ki eszközt vagy az iskolában lévő eszközök használatát teszi lehetővé számukra a felügyelet mellett;
- követni kell a tantermen kívüli, digitális munkarend módszertani megvalósítására vonatkozóan az EMMI által közzétett szakmai iránymutatást.

12. §

A módosítás a nemzetiségi önkormányzati fenntartású intézményekre vonatkozó kivételi szabályokat pontosítja, ugyanis ezek a kivételek az egyházi és magánintézményekre vonatkozó kivételekkel egy helyen szerepelnek a törvényben és nem mindegyik alkalmazható a nemzetiségi önkormányzati fenntartású intézményekre. Ilyen például az, hogy a nemzetiségi önkormányzati fenntartású köznevelési intézmények esetében nem értelmezhető, hogy a nevelési-oktatási intézmény vallási, világnézeti tekintetben elkötelezett intézményként működhet, és ennek megfelelően a gyermekek vagy a tanulók felvételének előfeltételeként kikötheti valamely vallás, világnézet

elfogadását, és ezt felvételi eljárás keretében vizsgálhatja. Szintén értelmezhetetlen a nemzetiségi önkormányzati fenntartású intézmények esetén, hogy a jogviszony fizetési kötelezettséghez lenne köthető, továbbá nem alkalmazhatóak az e bekezdésben foglaltak, mivel a nemzetiségi önkormányzati intézmények munkatársai közalkalmazottak, így esetükben kötelező pályázati eljárás lefolytatása.

13. §

A módosítást a sajátos nevelési igényre vonatkozó adatok nyilvántarthatóságának, valamint az adatmegőrzési idő meghatározásának szükségessége indokolja. A sajátos nevelési igény nyilvántartása azért szükséges, mert az ilyen tanulók esetén mind az utaztatás, mind a külföldön tartózkodás speciális feltételeket igényelhet. Az adatkezelési időtartam pedig a középiskolai oktatás teljes lehetséges időtartamára (amely nyelvi előkészítő és 13. évfolyam esetén hat év is lehet) vonatkozik a jogosulatlan igénybevétel megakadályozása érdekében.

14. §

A módosítás a nemzetiségi nevelési-oktatási intézmények működési, felvételi körzetének meghatározásával kapcsolatos nemzetiségi önkormányzati egyetértés kikérésének szabályozását összekapcsolja a nemzetiségek jogairól szóló törvény vonatkozó szabályaival.

15. §

A szakiskola és a szakgimnázium esetén is törvényben kell szabályozni a tanulói jogviszony megszűnésének eseteit.

16. §

A szakasz a művészeti vizsgákról kiállított bizonyítvánnyal egészül ki, amely bizonyítványoknak tartalmaznia kell a végzettségnek megfelelő Magyar Képesítési Keretrendszer (MKKR) szerinti besorolási szintet.

17. §

A kiegészítés a művészeti szakgimnáziumban lehetővé teszi a párhuzamos oktatást.

18. §

A gyöngyöspatai szegregációs ügyben, a Debreceni Ítéletábla által – a korábban hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény alapján – hozott ítélet kapcsán felmerült, hogy hasonló jogsértések esetén a természetbeni kártérítés méltányos és igazságos. A módosítás a jövőben bekövetkező, nem megfelelő minőségű oktatáshoz való hozzáférés esetén bekövetkező jogsértésekre vonatkozóan előírja, hogy a bíróság a pénzben megállapított sérelemdíj helyett oktatási szolgáltatásként állapítsa meg az okozott kár megtérítést. A bíróság által elrendelt, utólagosan nyújtott oktatási, felnőttképzési szolgáltatásnak összhangban kell állnia a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2000/43/EK irányelvvvel, valamint az annak átültetését szolgáló jogszabályokban előírt egyenlő bánásmód követelményével, mert csak ebben az esetben állapítható meg, hogy a szankció arányos szankciónak bizonyul az irányelv 15. cikke alapján.

19. §

A szakgimnáziumban lehetővé teszi, hogy a szakmai oktatást az eltérő munkarendű tanulók számára együttesen is meg lehet szervezni.

20. §

A módosult, a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Fktv.) alapján a pedagógus-továbbképzések szervezésének előfeltétele, hogy a szervező a felnőttképzési intézmények nyilvántartásában szerepeljen. A módosítás indoka, hogy a pedagógus-továbbképzéseknek az Fktv. hatálya alá rendelése felesleges adminisztrációs terhet és hatáskör elvonást jelentene, ami párhuzamos közigazgatási eljárásokat eredményezne az akkreditáció tekintetében. A felnőttképzés adatszolgáltatási rendszerére vonatkozó előírások a pedagógus-továbbképzések szervezőit érintik, a lezajlott továbbképzésekre és az azon eredményesen részt vevőkre vonatkozik.

21. §

A pedagógusminősítésben való önkéntes részvételre és címzetes fokozat szerzésére ad lehetőséget a szabályozás a pedagógus előmeneteli rendszer hatálya alá nem tartozó személyi kör számára. Végrehajtási rendelet szerint ez az egyházi szolgálati jogviszony alapján oktató személyek, a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény alapján 2020. július 1-jétől munkaviszonyban továbbfoglalkoztatott oktatók, és a felsőoktatásban tanár munkakört betöltők számára adna módot az önkéntes fokozatszerzésre, amely megkönnyíti az átjárhatóságot a köznevelés rendszerébe.

22. §

A szakgimnáziumi nevelés-oktatás és a kimeneti mérés az Szkt. szabályrendszerétől elkülönült, ezért az oktatásért felelős miniszter látja el a szakmai képzés megvalósításával járó feladatokat (programkövetelmény, kerettanterv). A művészeti képzések képesítő vizsgáinak résztvevői létszáma nagyságrendileg nem hasonlítható a szakképzés egyéb vizsgáihoz, ugyanakkor olyan speciális tárgyi feltételeket igényelnek (pl. artista, balett táncos képzés), amelyeket az Szkt. által szabályozott akkreditált vizsgaközpontok nem lesznek képesek ellátni, ezért szükséges ezeknek az intézményeknek a kijelölését és állami felügyeletét a korábbi, az emberi erőforrások minisztere hatáskörébe tartozó egyes szakképesítések komplex szakmai vizsga szervezésére kijelölt intézményekről szóló EMMI rendeletben foglaltakhoz hasonlóan rendezni.

23. §

Az Szkt.-vel összefüggésben a szakgimnáziumokra és szakiskolásra a szakmai kerettantervek kiadása és közzététele az oktatásért felelős miniszter jogkörébe kerül, ezért szükséges a vonatkozó szakasz módosítása.

24. §

A módosítás az érintett települési nemzetiségi önkormányzat hiányában követendő véleménykérés sorrendjét pontosítja.

25. §

A módosítás a nemzetiségi köznevelési intézmény létesítésével, megszüntetésével, átszervezésével, nevének megállapításával, költségvetésének meghatározásával és módosításával, vezetőjének megbízásával, megbízásának visszavonásával kapcsolatos nemzetiségi önkormányzati egyetértés kikérésének szabályozását összekapcsolja a nemzetiségek jogairól szóló törvény vonatkozó szabályaival. Rögzíti továbbá az érintett települési nemzetiségi önkormányzat hiányában követendő véleménykérés sorrendjét.

26. §

A szakgimnáziumban és szakiskolában kerettantervekként történik a szakmai könyvek kiadása, ezért szükséges a tankönyvjegyzékre vonatkozó szakasz módosítása is.

27. §

A módosítás a térítésmentes tankönyvellátás biztosításához figyelembe vehető tankönyvtámogatás összegére vonatkozó rendelkezés pontosítása.

28. §

A szakgimnáziumban oktatható szakképesítések meghatározására ad a szabályozás felhatalmazást miniszteri rendelet alkotására.

A veszélyhelyzetben bevezetett tantermen kívüli, digitális munkarend tapasztalatai alapján a módosítás felhatalmazást ad az oktatásért felelő miniszternek, hogy a tantermen kívüli, digitális munkarend megszervezésére vonatkozó szabályokat rendeletben állapítsa meg.

A készségfejlesztő iskola mint Nkt. hatálya alá tartozó köznevelési intézmény és nevelési-oktatási szakasz elvégzését igazoló bizonyítvány MKKR szerinti besorolási szintjére ad a szabályozás felhatalmazást kormányrendelet alkotására,

valamint az állami köznevelési közfeladat ellátásában fenntartóként részt vevő szervekre és az oktatási központra vonatkozó kormányrendeleti felhatalmazás is kiegészítésre kerül.

A tankönyvvé nyilvánítással, -ellátással kapcsolatos felhatalmazó rendelkezés módosítását az indokolja, hogy az állami tankönyvfejlesztési és -kiadási feladatkör egyaránt az Oktatási Hivatalhoz került, tehát nem szükséges egyes speciális eljárási szabályok megalkotása a jövőben.

A nem állami tankönyvkiadók köznevelési tankönyveire vonatkozóan a korábbi szabályok változatlanok maradnak, ebből a piaci kiadók számára hátrány nem keletkezik. A szakképzési tankönyvek vonatkozásában a szakképzésért felelős miniszter is meghatározhat végrehajtási rendeletben vagy saját hatáskörben szabályokat, az Oktatási Hivatal továbbra is közli a szakképzési tankönyvjegyzéket, a tankönyvellátásban közreműködő könyvtárellátó, a Könyvtárellátó Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság továbbra is ki fogja szállítani a szakképzési tankönyveket.

29. §

A szakképzési és a köznevelési rendszer szétválasztása miatt bekövetkező szövegpontosítások és terminológiai változások indokolják a szövegcsereket.

A sportról szóló törvény terminológiájával való összhangot teremti meg a rendelkezés, valamint a pedagógus előmeneteli rendszer hatálya alá nem tartozó személyi kör számára a pedagógusminősítésben való önkéntes részvétel és címzetes fokozat megszerzése kapcsán pontosítja a kapcsolódó rendeleti felhatalmazást.

Egyéb, jogtechnikai pontosításokat is tartalmaz a módosítás.

30. §

A szakképzési és a köznevelési rendszer szétválasztása miatt bekövetkező szövegpontosítások és terminológiai változások indokolják a hatályon kívül helyező rendelkezéseket. Egyes esetekben technikai dereguláció történik. Egyes, a törvényben megállapított pedagógiai-szakmai szolgáltatást szabályozó rendelkezések miniszteri rendeletben kerülnek a jövőben szabályozásra.

31. §

A törvénymódosítás hatálybalépését állapítja meg két időponttal.

Végső előterjesztői indokolás a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXXVIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Jtv.) módosítását tartalmazza.

Az Országgyűlés 2009. november 9-én fogadta el a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló törvényt. Azóta eltelt 10 évben a jelnyelvi törvénynek köszönhetően több eredményt is sikerült elérni, a jelnyelvhasználók siketek, nagyothallók és siketvakok önálló életvitelének minősége fejlődött. Ugyanakkor a 10 év tapasztalatai alapján szükséges további módosításokat eszközölni, különös tekintettel a hallássérült, jelnyelvhasználó gyermekek oktatásának minél magasabb színvonalon történő biztosítására. További fontos terület a foglalkoztatás, itt is további lehetőséget kívánunk biztosítani az érintett feleknek az akadálymentes kommunikációhoz való hozzáféréshez.

A Jtv. elfogadása óta minden feltétel megteremtődött ahhoz, hogy ne csak szimbolikusan legyen elismert nyelv a magyar jelnyelv, hanem államilag is elismert nyelvvizsgát lehessen tenni.

Az indokolás szövege a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jtv.) 18. § (1) bekezdésére figyelemmel a Jtv. 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A Jtv. rendelkezik a jelnyelvi tolmácsszolgáltatásról és a jelnyelvi tolmácsszolgálatokról, de az értelmező rendelkezések között nem határozta meg ezek tartalmát. A szabályozás ezt a hiányt pótolja, a fogalmakat egyidejűleg kiegészítve az anyanyelvi jelnyelv használó és a siket jelnyelvi tolmács kifejezések értelmezésével.

2. §

A Fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ egyezmény a 2. cikkében rögzíti, hogy „A „nyelv” magába foglalja a beszélt nyelvet, a jelnyelvet és a nem beszélt nyelv egyéb formáit”. Magyarország Alaptörvénye is megerősíti a jelnyelv szerepét, amikor kimondja, hogy „Magyarország védi a magyar jelnyelvet, mint a magyar kultúra részét.”

A magyar jelnyelv a hallássérült személyek által használt, vizuális nyelvi jelekből álló, saját nyelvtani rendszerrel és szabályokkal rendelkező, Magyarországon kialakult önálló, természetes nyelv. Nem a beszélt magyar nyelvből származik, nem is arra épül, hanem attól teljesen elkülönülő, önálló, spontán kialakult nyelvtani rendszerrel és jelkészlettel rendelkezik. E felismerésen alapul a Jtv. a 3. §-ban a magyar jelnyelvet használó személyek közösségének nyelvi kisebbségként és a jelnyelv önálló, természetes nyelvként való elismerése, amely – több más európai országhoz hasonlóan – a nyelvészeti szempontok mellett jogilag is a beszélt nyelv szintjére emeli a jelnyelvet” A hatályos jogi szabályozás azonban ezzel a 2009-ben rögzített törvényi megállapítással máig nincs összhangban, így például magyar jelnyelvből államilag elismert nyelvvizsgát még nem lehet tenni, annak ellenére, hogy a hangzó magyar nyelv és a magyar jelnyelv két különböző, önálló, természetes nyelvnek tekintendő, és a vizsgáztatás gyakorlata, összhangban a KER rendszerrel, több mint egy évtizede megfelel a nemzetközi előírásoknak. A módosítás ezt a hiányt kívánja feloldani annak törvényi rögzítésével, hogy a magyar jelnyelvből tett, államilag elismert nyelvvizsga a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgának felel meg. Magyarország élen jár a jelnyelvi nyelvvizgáztatás rendszerének kidolgozása és alkalmazása terén. A hazai jelnyelvi vizsgáztatás Siketek és Nagyothallók Országos Szövetsége (SINOSZ) által 12 éve kidolgozott és működtetett, a KER szintekhez igazodó komplex, írásbeli és szóbeli vizsgarészből álló vizsgarendszer. A két vizsgarész együtt érvényes, és külön-külön 60% teljesítése szükséges a tanúsítvány kiállításához. Az Európai Unióban már működik egy munkacsoportot, amely a nemzeti jelnyelveknek a KER szintekkel történő összehangolását végzi. Ennek tagja a SINOSZ is, évtizedes oktatási, vizsgáztatási és tananyagfejlesztési tapasztalataival segíti a munkát. Hamarosan várható a jelnyelvi nyelvvizsgák európai-szintű állami elismerése. Példaértékű lenne, ha a jelnyelvi kultúra támogatása terén eddig kivívott úttörő szerepünket megőrizve, hazánk elsőként ismerné el a jelnyelvi nyelvvizsgát idegennyelvtudást igazoló állami nyelvvizsgaként.

3. §

Fogalmi pontosítást tartalmaz a hatályos törvényi rendelkezéseknek megfelelően.

4. §

Az oktatás biztonságának megteremtése érdekében a Jelnyelvi Tolmácsok Országos Névjegyzékéhez hasonlóan kerül sor a Jelnyelvoktatói Névjegyzék felállítására, amely a jövőben a jelnyelv oktatásához megfelelő képesítéssel rendelkező személyeket tartja nyilván. A szabályozás meghatározza a tevékenység folytatásának feltételeit,

a nyilvántartott adatokat, azok kezelését, illetve az ellenőrzés rendjét. A Jelnyelvoktatói Névjegyzék a meghatározott adattartalom vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

5. §

A Jtv. 10. § (3) bekezdése rendelkezik a közszolgáltatás keretében igénybe vett jelnyelvi tolmácsszolgáltatás speciális finanszírozásáról. A módosítással a térítésmentes jelnyelvi tolmácsszolgáltatás az igénybevételre és finanszírozásra vonatkozó, a Jtv. 10. § (1) bekezdésében rögzített általános szabályok szerint válik elszámolhatóvá, amely a tolmácsolási szolgáltatásra jogosult betegek és a szolgáltatást nyújtó jelnyelvi tolmácsok érdekeit egyaránt szolgálja.

6. §

A hatályos törvény alapján a magyar jelnyelv oktatását kizárólag jelnyelv szakos pedagógus végezheti. Ugyanakkor jelenleg nincs Magyarországon jelnyelv szakon végzett pedagógus, és sajnálatosan még a jelnyelv szak kidolgozása sem indult el, így várhatóan évekig nem lesz még olyan végzettséggel rendelkező személy, aki a törvény alapján jelnyelvet oktathatna. Mindez olyan helyzetet eredményez, hogy a siket gyermekeket nevelő köznevelési és szakképző intézményekben nem az anyanyelvi jelelők oktatják jelnyelvre a siket gyermekeket, annak ellenére sem, hogy pedagógus diplomával is rendelkeznek. A speciális kommunikációs rendszerek esetében hallássérültek gyógypedagógiája szakos személyek részére engedi a törvény az oktatást, de a speciális kommunikációs rendszerek között magyar jelnyelv nem szerepel, így gyógypedagógusok nem is tudják tanítani. A fogyatékos személyek jogairól szóló ENSZ Egyezmény alapján, a fogyatékos emberek oktatáshoz való jogával kapcsolatban a tagállamok kötelezettsége a jelnyelv elsajátításának elősegítése, a hallássérült közösség nyelvi identitásának támogatása. E jogok érvényesülésének biztosítása érdekében a részes államoknak meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket, hogy olyan tanárokat – köztük fogyatékossgal élő tanárokat – alkalmazzanak, akik megfelelő képesítéssel rendelkeznek többek között a jelnyelv oktatására, valamint hogy az oktatás bármely szintjén tevékenykedő szakértőket és személyzetet képezzenek. Az ilyen képzések magukban foglalják a fogyatékossgal kapcsolatos tudatosság fejlesztését, valamint – a fogyatékossgal élő személyeket segítő – megfelelő alternatív és augmentatív módok, kommunikációs eszközök és formák, oktatási technikák és tananyagok használatát. A szabályozás célja, hogy – alkalmazkodva a realitásokhoz – a magyar jelnyelvet a siket gyermekek lehetőség szerint azoknak az anyanyelvi jelnyelvhasználó személyeknek a közreműködésével sajátíthassák el, akik rendelkeznek a felsorolt végzettségekkel.

7. §

Technikai jellegű rendelkezés.

8. §

Hatályba léptető rendelkezés.

**Végső előterjesztői indokolás
a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény, valamint a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXXIX. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az indoklás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Jelenleg hazánkban közel 15.000 egyedileg védett műemléki érték található, amelyek három érték kategóriába vannak sorolva: „műemlék I. kategória”, „műemlék II. kategória”, valamint általános műemléki védelemként „nyilvántartott műemléki érték”. A kategóriák az egyes műemlékek között érdemi különbségtételt jelentenek. Az érték kategóriákhoz tartozó örökségvédelmi bírság (azaz a műemléket ért sérelem esetén kiszabható bírság) besorolása alapesetben az eszmei értékkel azonos besorolást kapott, ami sok esetben nem képes azt a visszatartó erőt biztosítani, ami képes megvédeni a műemléki értéket a károkozástól.

A törvény célja a jogalkalmazásban megjelenő, gyakorlati nehézségek megszüntetése, és a műemlékvédelem szabályozórendszerének egyszerűsítése. A törvény a kulturális örökséggel összefüggő védelmi szint fenntartása mellett a műemlékek értékalapú védelmére helyezi a hangsúlyt. A továbbiakban a műemlékeket összesen két kategóriába kell sorolni, a „nyilvántartott műemléki érték” kategória kivezetésével, amely alapján mindegyik védett építmény „műemlék”-ként lenne védett a továbbiakban, azonban közülük a leginkább kiemelkedő nemzeti értékeket fokozott védelemben szükséges részesíteni „kiemelten védett műemlék” megnevezéssel. Amelyek ilyen védelmet nem kapnak, azok is hordoznak műemléki értéket, elnevezésük „védett műemlék”.

A kiemelten védett műemlékek közé azok, a nemzeti identitástudatunkhoz tartozó, kiemelkedő jelentőségű műemlékeink tartoznának, amelyekhez átfogó, kiemelt védelem és az államot a törvény erejénél fogva megillető elővásárlási jog tartozik. A kiemelten védett műemlékeink esetében az érintett ingatlan tartozékaival, alkotórészeivel, berendezési tárgyaival, magával a fekvése szerinti telekkel együtt védelemben részesülne, és hozzá kijelölt műemléki környezet tartozna.

A jelenleg II. kategóriába tartozó vagy nyilvántartott műemléki értéknek minősülő műemléki értékek esetében, felmenő rendszerben, azok végső védelmének kiterjedése értékmeghatározó szakértői vizsgálat alapján kerülne meghatározásra. A szabályozás célja, hogy ezekben az esetekben tételesen meghatározásra kerüljenek azok az értékek (nevesített műemléki értékek), amelyekre az állami szintű védelem ténylegesen kiterjed.

A szabályozás további eleme, hogy megszűnnek a különféle műemléki tanácsadó testületek, helyettük szakmai tanácsadó testületként és a hatósági döntésekhez kapcsolódóan véleményezőként az építészeti-műszaki tervtanácsok (jellemzően az Országos Építészeti Tervtanács) járnak el.

A kulturális javak bejuttatásáról és behozataláról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/880 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 2019/880 EU rendelet) 11. cikke alapján a tagállamok megállapítják a rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat. Mindez szükségessé tette a Kötv. örökségvédelmi bírságra vonatkozó rendelkezéseinek kiegészítését. A hatályos vámjogszabályok a kulturális javakat árunak tekintik, speciális rendelkezés nem vonatkozik rájuk. A Kötv. a kulturális javak behozatalára nem tartalmaz szabályozást és annak esetleges megsértésére vonatkozó szankciókat, így a fentiekre figyelemmel indokolt az örökségvédelmi bírság kiszabhatóságának lehetőségét megteremteni erre az esetkörre is.

A Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Budapest törvény) módosítására vonatkozó szabályozás alapján a Várnegyed rehabilitációs

program, a Budai Palotanegyedre érintően a Budapest törvény 14. §-ában foglalt célok és közfeladatok megvalósítását szolgáló egyéb beruházások, valamint a Citadella erődöt és környezetét érintő beruházások a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény szerinti kiemelten közérdekű beruházásnak minősülnek, azzal, hogy a beruházások megnevezését, helyszínét és közvetlen környezetét kormányrendelet állapítja meg.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A módosítás értelmében a jelenlegi műemléki tanácsadó testület önálló léte megszűnik, feladata a központi építészeti-műszaki tervtanács feladatkörébe olvad be [lásd 252/2006. (XII. 7.) Korm. rendelet]. Ez a változtatás illeszkedik a kormányzati struktúrához, egyben figyelembe veszi, hogy a műemléki felújítások, változások az építésügyi feladatellátás területén is megjelennek, így indokolatlan széttagolt kezelésük.

A központi építészeti-műszaki tervtanács törvény vagy kormányrendelet szerinti igénybevétele esetén az építésügyi és építésfelügyeleti hatóságnak az eljárása, döntése meghozatala során a tervtanács véleményét érdemben vizsgálnia kell. A központi építészeti-műszaki tervtanács tagja a Magyar Művészeti Akadémia által delegált tag is.

A 2. §-hoz

A Kötv. fogalomrendszere kiegészítésre kerül a nevesített műemléki értékkel, amelynek a műemlékek enyhébb kategóriájánál, a műemlékeknél lesz meghatározó szerepe. A nevesített műemléki érték az értékmeghatározó szakértői vizsgálat alapján megállapított és közhiteles nyilvántartásban szereplő érték, amelyre tekintettel a miniszter a műemléki értéket védetté nyilvánította; a nevesítés a műemléki érték egyes elemeire terjed ki. Az értékmeghatározó szakértői vizsgálat részletes tartalmi elemeit és értékelésének rendjét a Kötv. új kormányrendelete fogja meghatározni. A fogalmak köre kiegészül továbbá az értékmeghatározó szakértői vizsgálattal is.

Az egyetemes vagy a nemzeti közemlékezetben kiemelkedő helyet elfoglaló személlyel összefüggésben meghatározó jelentőséggel bíró helyszíneknek a közemlékezetben való megőrzése céljából a nemzeti emlékpont jogintézménye létrehozásra kerül. E cél érdekében a Kötv. fogalomrendszere kiegészítésre kerül a nemzeti emlékponttal.

A 3. §-hoz

A Kötv. hatályos 29. §-ának pontosítását tartalmazza. Műemléki védetté nyilvánítás építmény, történeti kert, történeti temetkezési hely, műemléki terület, valamint ezek maradványa vagy ezek rendeltetésszerűen összetartozó egysége vonatkozásában indítható, amennyiben ezek országos jelentőségű műemléki értéke feltételezhető. A műemléki érték műemlékké vagy műemléki területté nyilvánítása hivatalból indul vagy a hatóságnál – törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott módon – kezdeményezhető.

A műemlékké vagy műemléki területté nyilvánítás, a műemléki kategóriába sorolás felülvizsgálata és a műemléki védettség megszüntetése tudományos előkészítését a hatóság folytatja le.

Jelenleg 11 676 műemléket, 3124 nyilvántartott műemléki értéket és 49 műemléki területet tartunk számon. Újabb védetté nyilvánítást bárki kezdeményezhet, de meg kell jelölnie, hogy az adott objektum, terület vonatkozásában milyen országos jelentőségű értéket feltételez.

A 4. §-hoz

A műemlékké vagy műemléki területté nyilvánító miniszteri rendelet tartalmi követelményeinek pontosítását tartalmazza. A védettség lehet egyedi és területi, ennek megfelelően műemlékké vagy műemléki területté kell nyilvánítani a műemléki értéket. A műemléket kiemelten védett műemlék vagy védett műemlék kategóriába szükséges sorolni. A kiemelten védett műemlék esetében az állami elővásárlási joga automatikusan fennáll, arról a rendeletben nem kell rendelkezni. A védett műemlék esetén az érintett ingatlanra vagy ingatlanrészre vonatkozó, állami elővásárlási joggal kapcsolatos rendelkezést a rendeletben külön szerepeltetni szükséges, ha azt a műemléki

érték jellege alapján a miniszter indokoltnak tartja, hogy fennálljon. A rendelet továbbá a kiemelten védett műemlék esetében a műemlék, valamint műemléki környezete helyrajzi számú meghatározását is tartalmazza, védett műemlék és műemléki terület esetében a védelem szerinti ingatlan helyrajzi számú meghatározását vagy a földrajzi azonosítókkal lehatárolt ingatlanrészt, valamint a kijelölt műemléki környezet helyrajzi számú meghatározását kell rögzíteni.

Az 5–7. §-hoz

A módosítás az egyes műemlékeket a korábbi szemlélet helyett az értékalapú megközelítés alapján különbözteti meg, csökken a műemlék-kategóriák száma (a jelenlegi három kategória helyett a továbbiakban kettő lesz), viszont érdemi különbség jelenik meg a két kategóriához kapcsolódó szakmai-jogi védelem nagyságában.

A kiemelten védett műemlékek esetében az értékleltár veszi ténylegesen számba a védett értékeket, amely nem csupán az épületre, hanem annak berendezési tárgyaira, polgári jogi értelemben vett tartozékaira és alkotórészeire, az épület fekvése szerinti ingatlanra is kiterjed. A kiemelten védett épület műemléki környezetének is illeszkednie kell – kormányrendeletben meghatározott szempontok szerint – a védett épület megjelenéséhez. Természetesen a kiemelten védett műemlékeink a közhiteles nyilvántartásban is szerepelnek, és értékesítésük esetén a Kötv. rendelkezése alapján az államot automatikusan elővásárlási jog illeti meg.

A jelenleg II. és III. bírságkategóriába tartozó védett műemléki értékek (műemlékek, nyilvántartott műemléki értékek) tekintetében értékmeghatározó szakértői vizsgálat kerül lefolytatásra, annak megtörténteig fennmarad a jelenlegi jogi védelmük. Az értékmeghatározó szakértői vizsgálat alapján kerül eldöntésre ezekben az esetekben, hogy melyek a védelemre érdemes elemek, amelyeket nevesített műemléki értéknek tekintünk. Ez kiterjedhet a műemlék egészére, de egyes részeire is, vizsgálat tárgyát kell, hogy képezze a műemléki környezet lehatárolásának szükségessége vagy az ettől való eltekintés. Az értékmeghatározó szakértői vizsgálat eredményét, a nevesített műemléki értékeket az értékleltárban és a közhiteles nyilvántartásban is szerepeltetni kell. Az értékmeghatározó szakértői vizsgálatnál párhuzamosan kell megvalósítani a közhiteles nyilvántartás megújítását, egy digitális, térinformatikai alapú műemléki nyilvántartás bevezetését. Az értékmeghatározó szakértői vizsgálat alapján műemlék tekintetében elővásárlási jog akkor illeti meg a Magyar Államot, ha erről a védelem kimondó miniszteri rendelet kifejezetten rendelkezik.

A szabályozás célja a műemlékvédelem előmozdítása, és az egyes műemlékekre vonatkozó kötelezettségek, illetve a kompenzációk – a műemlékállomány $\frac{3}{4}$ része vonatkozásában – már a jól körbehatárolt nevesített értékeken keresztül lesznek számon kérhetők, illetve támogathatók. A jelenleg mintegy háromezer (azaz az összes műemlék mintegy $\frac{1}{4}$ része) I. kategóriás műemlékünk kiemelten védett kategóriába kerül, amelyek vonatkozásában nem szükséges külön értékmeghatározó szakértői vizsgálat, mert az átfogó védelmük fenntartása indokolt. Ugyanakkor a törvény ezekben az esetekben sem zárja ki az egyedi értékmeghatározó szakértői vizsgálat lehetőségét.

A törvény annyiban érinti a helyi önkormányzatok helyi építészeti értékvédelmét, hogy lehetőséget ad a helyi védett épületek számának növelésére. Amennyiben az értékmeghatározó szakértői vizsgálat alapján (vagy ettől függetlenül) az országos védelem megszüntetésre kerül, kötelező lesz vizsgálni, hogy a helyi védelem feltételei fennállnak-e, és a helyi közösség számára milyen értékeket hordoz az adott épület, kert vagy hely.

Fontos kiemelni, hogy a szabályozás nem jelent változtatást az építési folyamat szabályozásában, az építményekkel szemben támasztott általános követelményekben.

A műemléki védetté nyilvánítás továbbra is miniszteri rendelettel történik, az értékmeghatározó szakértői vizsgálat alapján megvalósuló átsorolás, a nevesített műemléki értékek meghatározása hatósági döntéssel történik és a közhiteles nyilvántartásba is bevezetésre kerül. Az ideiglenes műemléki védelem intézménye továbbra is megmarad.

A 8–9. §-hoz

A Kötv. 61/D. §-ának módosítása értelmében egy helyszín nemzeti emlékponttá nyilvánításról a kultúráért felelős miniszter rendeletében dönt. A kultúráért felelős miniszter a döntését a Nemzeti Kegyeleti Bizottság javaslata alapján hozza meg.

A Kötv. 61/F. § módosítása rögzíti, hogy mely helyszínek nyilváníthatóak nemzeti emlékponttá és azt, hogy a nemzeti emlékpontokat ismertető táblával kell jelölni.

A 10. §-hoz

Az örökségvédelmi bírság kiszabhatóságának esetkörét bővíteni szükséges a 2019/880 EU rendelet hatálya alá tartozó tiltott magatartásokra, és a rendelet mellékletének „A” és „B” részei által meghatározott kulturális javakra vonatkozóan. Az örökségvédelmi bírság kiszabásának lehetősége a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény szankciórendszerét kiegészítve a közigazgatási eljárás keretében alkalmazható szankcióként megfelel a 2019/880 EU rendelet 11. cikke által megkövetelt, a hatékonyságot, arányosságot és visszatartó erőt megkívánó követelménynek.

A kulturális javak hatósága számára az örökségvédelmi bírság mérlegelési jogkörben történő kiszabhatóságának lehetőségét szükséges megteremteni az aukciósházak és árverés-szervezők tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása esetére a védett kulturális javak vonatkozásában. A kulturális örökség védelmével kapcsolatos szabályokról szóló 68/2018. (IV. 9.) Korm. rendelet 96. § (5) bekezdése alapján védett kulturális javaknál az „árverés útján történő értékesítés esetén az árverési hirdetményben az árverés szervezője köteles a védettség tényéről és annak jogkövetkezményeiről tájékoztatást adni”. Az árverési hirdetményekben az aukciósházak azonban rendszeresen elmulasztják feltüntetni a védett kulturális javak vonatkozásában a védettség tényét, ami nemcsak a vevőket téveszti meg, és az előírt tulajdonosi (vevői) bejelentési kötelezettséget teszi súlytalanná, hanem nagyban megnehezíti a védett kulturális javak nyomon követését is, és ezzel a kulturális javak hatósága számára indokolatlan többletterhet keletkeztet. Ezekben az esetekben a lehetséges vevők, és az új tulajdonosok nincsenek tisztában a védett kulturális javakra vonatkozó speciális előírásokkal, köztük különösképp az ország területéről történő kiviteli korlátozásokkal, a tulajdonosi adatok bejelentési kötelezettségével, ezért az árverési hirdetményekben elengedhetetlenül fontos a védettség tényének szerepeltetése és annak elmulasztása esetén a szankcionálás lehetősége.

A 11. §-hoz

Az elővásárlási joggal kapcsolatos szabályokat módosítja. A továbbiakban (hasonlóan az 1998 előtti szabályokhoz) a kiemelten védett műemlék ingatlan esetében a törvény erejénél fogva fennáll az állam elővásárlási joga, a védett műemlék ingatlan esetében pedig akkor, ha ezt a védetté nyilvánító vagy a védettséget módosító rendelet kimondja.

Az elővásárlási sorrend nem változik. Ha a műemlékre több elővásárlási jog áll fenn, első helyen az államot, második helyen az ingatlant kezelő (vagy azt ingyenesen használó) önkormányzatot, harmadik helyen az ingatlan fekvése szerinti települési önkormányzatot illeti meg az elővásárlási jog.

A 12. §-hoz

A módosítás hatálybalépésével kapcsolatos átmeneti rendelkezéseket tartalmazza, azt beiktatva a Kötv. új 92/A. §-ába.

Az új rendelkezések hatálybalépését megelőzően, 2020. augusztus 31-én I. kategóriába sorolt műemlékek e törvény erejénél fogva 2020. szeptember 1-jével kiemelten védett műemlékké, a II. kategóriába sorolt műemlékek, valamint a nyilvántartott műemléki értékek (másként III. kategória) a törvény erejénél fogva védett műemlékké válnak.

A 2020. szeptember 1-jével műemlék kategóriába került műemlékeket a 29. § (2) bekezdése alapján vagy a műemlék tulajdonosa által a 75/A. § szerinti szakértő által elkészített értékmeghatározó szakértői vizsgálat kiértékelését követően a védettséget kimondó rendelet módosításáig, vagy a műemléki védelem megszüntetéséig a 2020. augusztus 31-én fennálló jogi védelem illeti meg. Az értékmeghatározó szakértői vizsgálat kiértékelése a miniszeri rendelet előkészítését szolgáló cselekmény, nem hatósági eljárás.

Az értékmeghatározó szakértői vizsgálat eredménye alapján a 2020. szeptember 1-jén műemlékké nyilvánított műemlékek a közhiteles nyilvántartásban kiemelten védett műemlékké nyilváníthatók, vagy a közhiteles nyilvántartásban védett műemlékké nyilváníthatók, megjelölve a védelem alapját képező nevesített műemléki értékeket, vagy a védettségük megszüntetése kezdeményezhető, helyi védetté nyilvánítás vizsgálatával egyidejűleg.

A 2020. szeptember 1-jével kiemelten védett műemlék kategóriába került műemlékek esetében indokolt esetben van lehetőség értékmeghatározó szakértői vizsgálatra azzal, hogy a vizsgálat eredménye alapján a műemlék kiemelten védett kategóriában marad vagy védett műemlékké válik.

Az 1945-ben vagy azt követően tervezett és megépült műemléki értékek tekintetében az értékmeghatározó szakértői vizsgálatot úgy kell elkészíteni, hogy azt a hatóság 2021. augusztus 31-ig ki tudja értékelni.

A védett műemlékek vonatkozásában az elővásárlási jog akkor áll fenn, ha azt a védetté nyilvánító vagy a védettséget módosító rendelet kimondja, vagy az elővásárlási jog a 86. § (4) bekezdése alapján áll fenn. A 2020. augusztus 31-én nyilvántartott műemléki érték kategóriába tartozó ingatlanok vonatkozásában az államot elővásárlási jog nem illeti meg.

A 13. §-hoz

Új felhatalmazó rendelkezés, amely a nevesített műemléki értékek miatt indokolt. Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza a nevesített műemléki értékek meghatározását szolgáló értékmeghatározó szakértői vizsgálat tartalmi elemeit, valamint a dokumentáció elkészítésének és kiértékelésének rendjét.

Emellett felhatalmazást kap a kultúráért felelős miniszter, hogy a nemzeti emlékpontként meghatározott helyszínek körét rendeletében szabályozza.

A 14. §-hoz

A Kötv. jogharmonizációs záradékának módosítása.

A 15. §-hoz

Szövegcsere módosítások, amelyek a „védett műemléki érték” kategória helyett a „műemlék” kategóriát nevesítik. A Kötv. több helyen használja a „védett műemléki érték” megnevezést, de sehol sem határozza meg a fogalom tartalmát. Jogértelmezés alapján ebbe a „nyilvántartott műemléki értékek” is beletartoznak. Mivel ez a kategória megszűnik, egyrészt kivezetésre kerül a Kötv.-ből, másrészt a törvény mindenhol a „műemlék” kifejezést használja a továbbiakban.

A 16. §-hoz

Hatályát veszítő rendelkezések, amelyek a „nyilvántartott műemléki érték” kategória megszüntetése miatt indokoltak.

A 17. §-hoz

A Várnegyed rehabilitációs programot, valamint a Budai Palotanegyedet érintő beruházások a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény szerinti kiemelten közérdekű beruházásnak minősülnek.

A 18. §-hoz

A Citadella erőd és környezete területi lehatárolása, valamint a területet érintő beruházásoknak a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény szerinti kiemelten közérdekű beruházásnak minősülnek.

A 19. §-hoz

Felhatalmazó rendelkezés a Várnegyed rehabilitációs programot, a Budai Palotanegyed, valamint a Citadella erőd és környezetét érintő kiemelten közérdekű beruházások megnevezésének, helyszínének, illetve szükség szerint közvetlen környezetének kormányrendeletben történő meghatározására.

A 20. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

A 21. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet módosításáról szóló 344/2020. (VII. 14.) Korm. rendelethez

A jogszabály tervezetéhez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. §-a, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján kerül közzétételre az Indokolások Tárában.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) és a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosítása megteremti a lehetőségét a városi rozsdaterületek túlsúlyával jellemezhető övezetek fejlesztésének, ezáltal a lakásépítések támogatásának, valamint hosszabb távon a városi jelentőségű barnamezős akcióterületek fejlesztésre történő előkészítésének.

Az Étv. felhatalmazása alapján a Kormány rendeletben állapítja meg a rozsdaovezeti akcióterületek lehatárolását, valamint azok azonnali rozsdaovezeti akcióterület, illetve közép- és hosszú távú rozsdaovezeti akcióterület szerinti besorolását. A Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet módosításával pedig a Miniszterelnökséget vezető miniszter kerül kijelölésre, mint a rozsdaovezeti akcióterületekkel kapcsolatos ügyekért felelős tag.

Végső előterjesztői indokolás

a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló 239/2009. (X. 20.) Korm. rendelet és az egyes hajózási hatósági eljárások részletes szabályairól szóló 515/2017. (XII. 29.) Korm. rendelet módosításáról szóló 345/2020. (VII. 14.) Korm. rendelethez

A jogszabály tervezetéhez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. §-a, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján kerül közzétételre az Indokolások Tárában.

E kormányrendelet a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló 239/2009. (X. 20.) Korm. rendelet és az egyes hajózási hatósági eljárások részletes szabályairól szóló 515/2017. (XII. 29.) Korm. rendelet módosításával – a „Magyarországi nyaralóhajózás alapjainak és hátterének megteremtésével kapcsolatos program” elindításáról szóló 1870/2017. (XI. 29.) Korm. határozat 1. pontjában foglalt célok megvalósítása mentén – megteremti a nyaralóhajó-bérbeadás mint kereskedelmi célú szálláshelyként történő szolgáltatás nyújtásának jogszabályi alapját Magyarországon.

A kormányrendelet a nyaralóhajózás mint szálláshely-szolgáltatási tevékenység, bejelentésének és folytatásának speciális feltételeire vonatkozó szabályokat hozza létre. Meghatározza a működési gyakorlata alapján kereskedelmi célú szálláshelyként értelmezhető nyaralóhajó-szálláshely üzemeltetés bejelentési és üzemeltetési feltételeit.

A szálláshelyként üzemeltetett nyaralóhajókat a jelenleg hatályos szabályozás nem fedi le, így az ilyen típusú szálláshelyszínek nincsenek bejelentve, nincs szálláshely-üzemeltetésre vonatkozó engedélyük, a keletkező vendégéjszakák nem kerülnek regisztrációra, és a kapcsolódó jogérvényesítés lehetőségei nem állnak fenn.

A szabályozással lehetővé válik a nyaralóhajó mint szálláshely kedvezményes általános forgalmi adókulccsal történő adózása, továbbá egyértelművé válik az idegenforgalmi adó fizetési kötelezettsége, és bővül a hazai turizmus támogatási lehetősége a Széchenyi pihenőkártyák nyaralóhajók igénybevételekor történő elfogadási lehetőségének közvetlen megteremtésével.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokzlony.hu> honlapon érhető el.